

ſcilicet nimio calore ad interitum tendunt. Mercurius & in hac re communis dicitur. Hæc autem omnia in ſequenti figura patēt. ♄ ♃ & ☿ masculini dicuntur Luna, & Venus ſæminini, quòd illi ad agendum, & hi ad patiendum ſint promptiores, uel illorum effectus magis referunt mares, & hi ſæminas: ☿ communis.

DE APOGÆIS, PERIGÆIS, ET MEDIIS MOTIBUS planetarum. Cap. II.

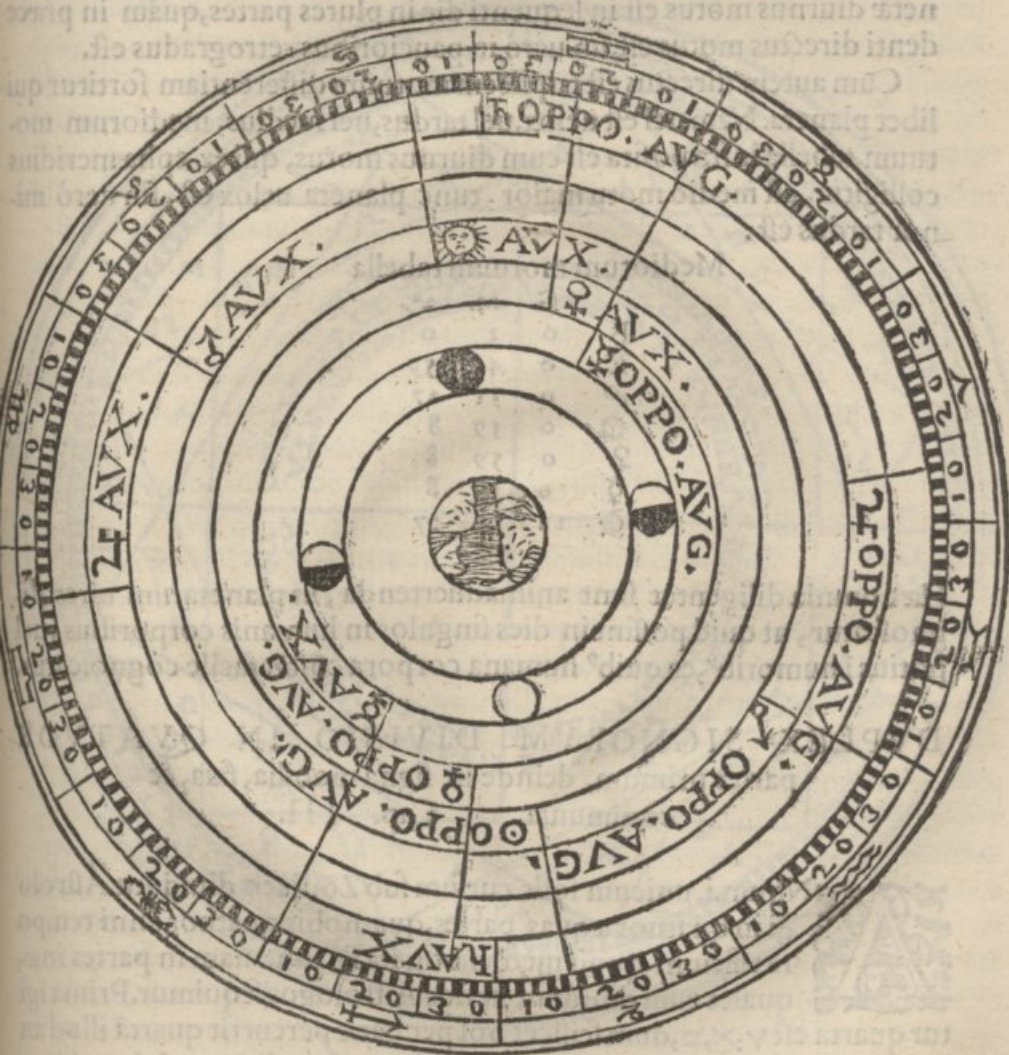
DE Apogæis, & perigæis Planetarum locuti ſumus ſuperius ubi de theoricis planetarum ſcripſimus: hic autem cum noſtrum conſilium in hoc ſecundo libro ſit ita planetarum uires ante oculos legentibus ponere, ut nullo labore cerni poſſint; eorum augeſ in ſequenti tabella ad annum 1588. computatos poſuimus, qui cum lento gradu proficiſcantur, iis multis annis abſque errore uti poteris. De uſu igitur figurę nobis loquendum eſt, quòd antequam explicemus ſciendum eſt, duplex eſſe tum Apogæum, tum perigæum, tum in eccentrico, tum in epicyclo, ut ſupra dictum eſt. at primū de Apogæo, & perigæo in eccentrico. Sciendum igitur eſt, quòd cum aliquis planeta eſt in ſuo auge, uel oppoſito, quòd idem eſt, cum apogæo, & perigæo, in figura ſequenti ſtatim eius uis patet, quòd ſi ſecundum ordinem ſignorum erit inter eius augeſ, & augis oppoſitum tunc dices ab Apogæo ad perigæum descendere, & ut eius uim deprehendas debes animaduertere, num propior ſit augi, an oppoſito illius, & ex hac uicinitate, uel longinquitate facile illius uim cognofceſ: quòd ſi erit inter oppoſitum augis, & eius augeſ aſcendit Planeta, & uim aquirit, & quo magis ad augeſ accedit eo maiorem uim acquirit, uel ſaltem purior euadit, de quibus uiribus alio loco: hic enim nihil aliud quærimus, niſi planetę ſitum. Rem autem exemplis illuſtremus ſcire uoſtro ſitum Planetę hodie, qui eſt dum hæc ſcribo 29. Iunii 1586. uideo in ephæmeridibus Solem eſſe in G. 7. 69 hunc gradum reperio in dorſo ſequentis figurę, & uideo Solem ad ſuum apogæum aſcendere imo penè illud tenere. Luna uero eſt in Grad. 19. Sagittarii, & non multum diſtat ab oppoſitione Solis inde ſit, ut nō multum diſtet ab auge: cū in auge ſit ſemper in ♄, & ♃ Solis, & in ☿ ſit in oppoſito augis. ♄ autem eſt in Gra. 1. ☿ hunc gradum in dorſo figurę reperio unā cum loco augis, & eius oppoſiti, deſcendit igitur, cum eius oppoſitum augis ſit penè in ultimo Grad. II diſtat igitur ab oppoſito augis ſextam Zodiaci partem, qui ſunt Grad. 60. ♄, eſt in Grad. 27. III. Aſcendit igitur ad augeſ, cum eius aux ſit penè in

8. Grad. II & est fere in media distantia inter augem, & eius oppositū, & est in Grad. 12. II . eius aux in Grad. 29. Q igitur ascendit ad augem, & ab eo distat Grad. 76. Q est in Grad. 18. 69. & eius aux in Grad. 17. III descendit igitur ab auge, & ab eo distat tantum Grad. 31. Q est in Grad. 24. II . discedit igitur a suo perigæo, qui in Grad. 1. est III ut ascendendo ab eo distet Grad. 24. fere, quod est in primis tantummodo primi gradus minutis. Hæc igitur omnia unico penè intuitu figuræ usū cognito in-
tueri poteris.

Reliquum est, ut uideamus quando Planeta est in Epicycli uel apogæo, uel perigæo, ut hanc materiam absoluamus. quandoque in mediis partibus uersatur, quod ex tabulis ad unguem cernitur, sed hic nō opus est omnia ad unguem inuestigare, cum uiam planam omnibus, & medicis præsertim reddere uelimus. Hi enim omnes temporis in opia con-
queruntur, licet omnibus satis sit, si uti sciant, at ipsi uideant, quantum officii sustineant, & quantopere illis elaborandum sit, ut ueritatem agnoscant, & eam pro uiribus consequantur, sed iam ad propositum reuertamur. Quando in Apogæo, perigæo, & mediis locis sui epicycli uersetur planeta cognosci ex ephæmeridibus potest, si quantum distat planeta a sole animaduertes, & num sit dexter, an sinister a Sole. Quod ut planū sit, intelligendum est prius quisnam sit dexter, & quis sinister. Cum quis planeta erit post solem secundum signorum ordinem, ut si Sol sit in V , & planeta quis in D erit a sole sinister, si uero cōtra, ante solem, ut si Sol esset in tauro, & planeta in V erit ille planeta dexter. h. n. x. , & c cum sūt \odot iuncti in sui epicycli Apogæo reperiuntur, & iam descendere incipiunt, cum Sol ab illis discedit, id eo fit ordine, ut quot gradibus sol a planeta distat secundum signorum ordinem, tot & ipse planeta ab Apogæo, uel ab auge sui epicycli distabit. Cum uerò planetæ soli sunt oppositi, tunc in augis opposito uersantur. Hæc hæctenus de superioribus. Q uerò, & Q aliter se habent. Nam ubi mane desinunt apparere, (quod ex ephæmeridibus cognosci potest) quod fit cum \odot secundum signorum ordinem præcedit planetæ; id est magis distat ab aliquo Zodiaci puncto) & soli iuncti sunt, tunc in Apogæi epicyclo sunt; ubi uerò uesperis apparere desinunt, quod accidit cum sequuntur solem, & deinde illi iuncti sunt, tunc in augis epicycli opposito uersantur, quod licet in superiori libro etiam dictum sit, hoc loco non inutiliter fit repetitum.

Planetarum etiam uires modo augentur, modo minuuntur ratione sui habitus ad eclipticam, cum igitur ab ecliptica uersus nostrum polū declinant, tum septentrionales dicuntur, & eius uis augetur ratione nostri, qui in hac parte Septentrionali sumus, sin uerò ab ecliptica uersus
sus

FIGVRA AVGVIVM PLANETARVM
ET EORVM OPPOSITORVM.

Nunquid nosti ordinem celi, & ponas rationem eius in terra?
- Iob. 28.

fus polū antarcticum declinat minuuntur illorum uires nobis. Hoc ex ephemeridibus dignosci potest, & ex figura nostra nodorum, & limitum Planetarum.

Mutantur etiam illorum uires ratione motus cum scilicet est uel directus, uel retrogradus, quod idē ex ephemeridibus dignoscitur: nā si planetæ diurnus motus est in sequenti die in plures partes, quā in præcedenti directus motus est, sin uerò in paucioribus retrogradus est.

Cum autem directus est triplicem motuum differentiam sortitur qui libet planeta. Nam uel est uelox, uel tardus, uel medius, mediorum motuum, tabella infra posita est cum diurnus motus, qui ex ephemeridiis colligitur, est medio motu maior, tunc planeta uelox est, sin uerò minor tardus est.

Mediorum motuum tabella

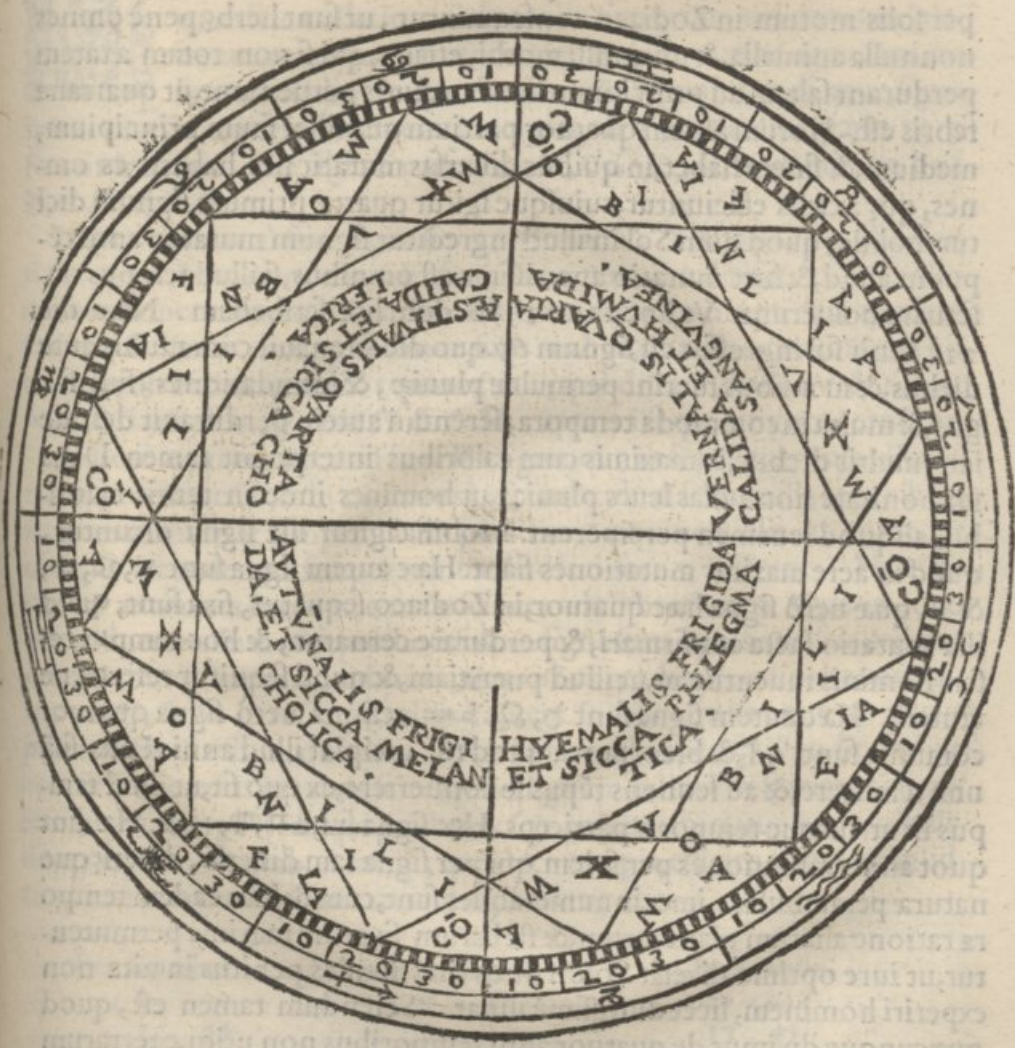
	G.	M.	2 ^a .
♄	0	2	0
♃	0	4	59
♂	0	31	27
☉	0	59	8
♀	0	59	8
♁	0	59	8
♂	12	11	27

Hæc omnia diligenter sunt animaduertenda, ut planetarum uires dignoscatur, ut quid possint in dies singulos in humanis corporibus, uel potius in humoribus, ex quibus humana corpora consistunt facile cognoscatur.

DVPLEX SIGNORVM DIVISIO IN QUATVOR partes primum, deinde in signa mobilia, fixa, & communia. Cap. III.

ANum. i. unicum solis cursum sub Zodiaco diuidunt Astrologi in quatuor æquas partes, quæ nobis quatuor anni tempora efficiunt, quod medici non ita faciunt. nam in partes inæquales eum diuidunt, at nos Astrologos sequimur. Prima igitur quarta est ♄, ♃, ♀, dum scilicet Sol per hanc percurrit quartam illud anni tempus efficit, quod uer dicitur, quod cum sit calidum, & humidum temperatè hac ratione hæc quarta calida, & humida, habetur & temperata, ob id sanguinea, & pueritiæ quàm simillima. Secunda quarta, quæ Aestiuales dicitur est ♃, ♀, ♁, calida, & sicca est, & cholericæ, & iuuentutem referens, dumq; Sol hæc tria signa perambulat Aestas efficitur. Ter-

FIGVRA OSTENDENS SIGNA QVA-
TVOR ANNI TEMPORA EFFICIENTIA, ET SI-
GNA MOBILIA, FIXA, ET COMMVNIA.

Tu fecisti omnes terminos, terre æstatem, & uer tu plasma-
sti ea. Pfa. 73.

tia quarta: est ♄ ♃ ♃, & dum sol per illa deambulat signa efficitur Autum-
 nus frigida, & sicca est, melancholica, & uirilē Aetatem refert. Quar-
 ta pars est ♃ ♃ ♃, quæ signa dum a sole peragratur hyems efficitur, quæ
 frigida, & humida est Flegmatica, & senilis ætatis similis. Quæcunque u-
 uius anni uitam sortita sunt ea apertam uariabilitatem, & mutationem
 per solis motum in Zodiaco consequuntur, ut sunt herbę penè omnes
 nonnulla animalia, & nonnulli morbi, etiam, qui si non totam ætatem
 perdurant saltem ad principium suæ senectutis perueniunt, ut quartana
 febris est. Horum autem quatuor partium quælibet suum principium,
 medium, & finem habet, in quibus diuersas mutationes habent es om-
 nes, quæ a cælis efficiuntur, cuiusque igitur quartæ primum signum dici-
 tur mobile, quod dum Sol in illud ingreditur signum mutatur anni tē-
 pus in aliud, & hæc mutatio apertissima est omnibus, si illud tempus ob-
 seruare uoluerunt. Ut hoc anno 1586. dum hæc scribebam. Nam die
 21. Iunij sol ingressus est signum 69. quo die serenauit cum multis ante
 diebus, & mensibus fuerint permultæ pluuia, & inundationes, fuit fri-
 gus, & multa incommoda tempora, serenum autem perdurauit deinde
 satis multis diebus, & maximis cum caloribus interposuit tamen Deus
 sua bonitate nonnullas leues pluias, ut homines inde in tantis calori-
 bus aliquod leuamen perciperent. Mobilia igitur illa signa dicuntur,
 quod in aere maximè mutationes fiant. Hæc autem signa sunt ♃, ♄, ♃,
 & ♃, quæ uerò signa hæc quatuor, in Zodiaco sequantur, fixa sunt, quod
 illa mutatio facta confirmari, & perdurare cernatur, & hoc tempus re-
 fert hominis iuuentutem, ut illud pueritiam, & quod sequitur refert sen-
 etutem. Hæc autem signa sunt ♃, ♄, ♃, reliqua uerò signa quatuor
 cōmunia sunt, quod, & bicorporea quod tūc incipiat illud anni tēpus suā
 uim remittere, & ad sequens tēpus se conuertere, ex quo fit, ut illud tem-
 pus sit utriusque temporis particeps. Hęc signa sunt ♃, ♄, ♃, ♃. Hæc sint
 quot annis mutationes per solem, qui per signa tam diuersa, diuersę que
 naturæ perambulat. imo innumerabiles sunt, cum & hæc eadem tempo-
 ra ratione aliarum planetarum, & stellarum fixarum maximè permitten-
 tur, ut iure optimo dixerit Solon duos dies similes penitus in uita non
 experiri hominem, licet diuissimè uiuat. Sciendum tamen est, quod
 quæcunque diximus de quatuor anni temporibus non utique terrarum
 uera sunt. Nā hæc uera sunt tantū in locis Septentrionalibus, in austrati-
 bus uerò cōtra se habent cū illis sit hyems cū nobis est æstas, & illis æstas
 cū nobis hyems, iis uerò qui sub æquatore uersantur neq; hoc neq; mo-
 do se habent cum duplicem hyemen, & æstatem habeant imo perpetuū
 uer, & semper sit illis æquinoctium,

DE SIGNIS MASCVLINIS, FOEMININIS, IMPERANTIBUS, OBEDIENTIBUS, & SE ODIOSE CONTUENTIBUS.

Cap. IIII.

Masculinum, & femininum tã in signis, quàm in planetis est quaedam collatio, uel duorum signorum, uel duorum planetarum, ut quod maiorem quandam uim ad agendum habeat masculinum, quod minorem femininum dicatur, signa igitur omnia imparia si numerare incipias ab V. masculina, paria uero foemina sunt. Hæc igitur masculina V, II, 8, 4, +, x, & feminina hæc 8, 4, +, x, &.

Imperantia uerò sunt signa septentrionalia V, 8, II, 4, +, x, obedientia 4, +, x, & non tamen singula septentrionalia singulis meridionalibus imperant, neque hæc illis obediunt, sed ea tantum, quæ quadam ratione sibi inuicem opponuntur, sunt autè ea, quæ ab æquatore, uel potius, quæ ab eodem puncto & quinoctiali & quæ distant, & sunt V, & X, 8, & 4, & +, & 8, & +, 8, & x, & 4. Hæc aperte in sequenti figura cernuntur.

Odiosè uerò contuentia sunt illa signa, quæ recta, & tortuosa dicuntur, quod illa rectè, & hæc tortuosè ascendat, dum scilicet illa super horizontem ascendunt semper secum plus lineæ a quinoctialis ascendit, ut obliquè ascendentia semper minus Zodiaci secum trahunt. Hæc dicuntur antisicia a Ptolomæo male scilicet adumbrationes. Quo in loco animaduertendum est, quod nõ solum signa sunt signis antisicia, sed gradus gradibus, & minuta minutis, ut primus gradus V, odiosè contueatur 30. +, & sic in reliquis, odiosè autem se contuentur, quæ ab isdem punctis solstitialibus & quæ distant, figura hoc tibi apertè ostendit, sed cù non sit satis multis in rebus scire, quod signum odiosè respiciatur ab altero, sed scire oporteat, qui gradus, & scrupulus respiciatur, apposuiimus duas tabellas, ex quibus facile, quod scire cupis, ellicies, altera enim id est prima pro gradibus uteris, altera pro scrupulis.

Pro Gradibus		Pro minutis.		Pro minutis.	
0	30	0	60	16	44
1	29	1	59	17	43
2	28	2	58	18	42
3	27	3	57	19	41
4	26	4	56	20	40
5	25	5	55	21	39
6	24	6	54	22	38
7	23	7	53	23	37

N. Prominuis

Pro gradibus	prominutis	prominutis.
8 22	8 52	24 36
9 21	9 51	25 35
10 20	10 50	26 34
11 19	11 49	27 33
12 18	12 48	28 32
13 17	13 47	29 31
14 16	14 46	30 30
15 15	15 45	

Iam rem ipsam aliquo exemplo illustremus. Die 7. Iulij 1586. H. est in grad. 1. m. 34. Scire uolo, quò suum anticium mittat: hic tria inquirenda sunt, Signum, Gradus, & Minutum: signum reperies in superiori figura, gradum in prima tabella, minutum in secunda, inquire igitur in figura Tauri signum, & lineæ transversales tibi ostendent Ω esse anticium. 8. Primum deinde gradum quare in prima Tabula, & hic ostendet tibi e regione 29. quare postremum 34. minuta, & e regione inuenies 26 qui postremus numerus est gradus uigefimi noni. Primus enim gradus respondit gradui 30. idest a fine 29. usque ad finem 30. & minuta 34. responderet minutis 26. gradus 29. ex quo fit, ut H anticium sit in gr. 28. & M. 26. Hoc etiam hac ratione reperiri potest, locus planetae subducatur de toto signo, quod reliquum est, eius anticium est, sed illius signi, quod illi anticium est. hoc modo.

Ω anticium 8

locus H in tauri

G. 30

G. 1 34.

Locus anticium

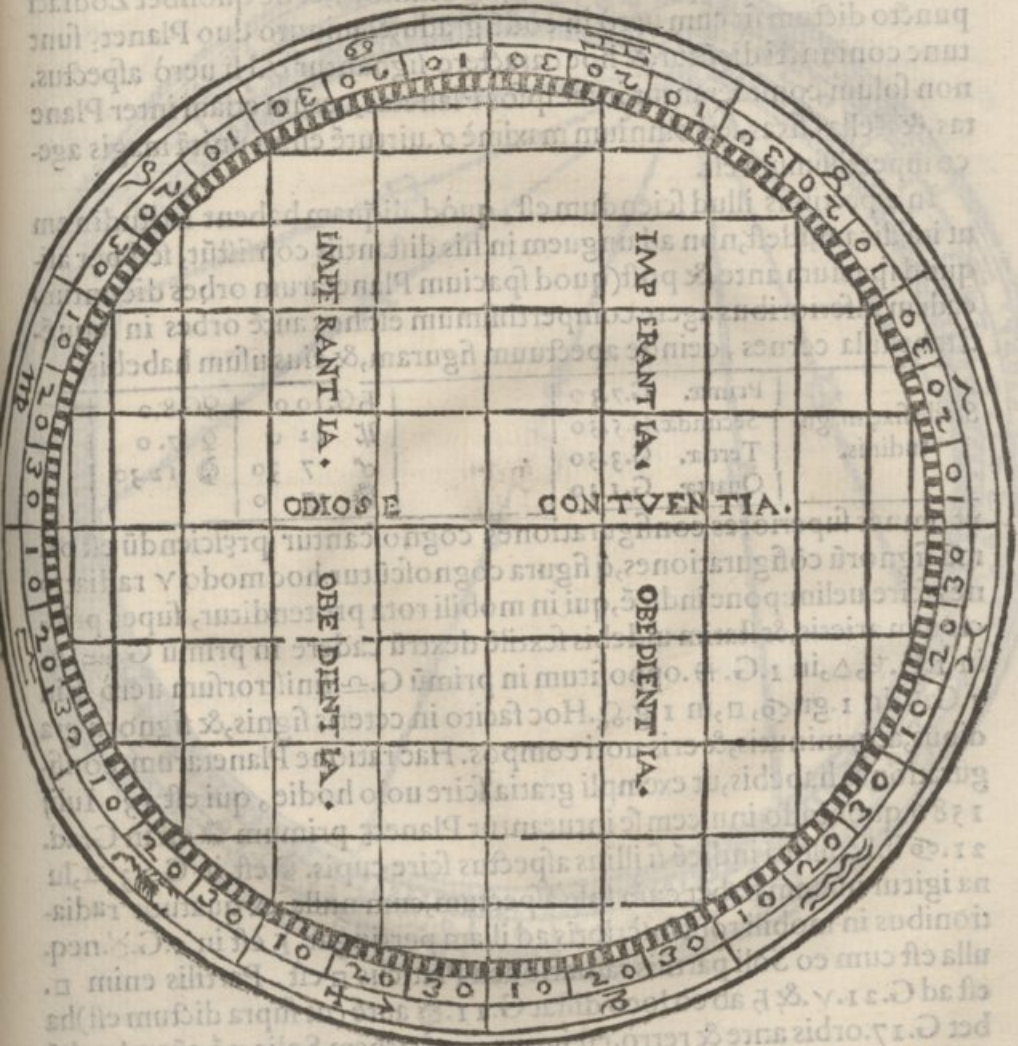
G. 28 m. 26 Ω .

Quantas opportunitates afferat hæc cognitio, alio loco tibi discendum est: hic enim (ut sæpe diximus) non uerborum significationem, sed tantum huius mundi litterarum Dei digito inscriptarum lectionem docemus.

DE PLANETARVM RADIATIONE. Cap. V.

Dluturna prudentissimorum uirorum obseruatione comper-
tum est, alios effectus in his inferioribus fieri, cum planetae
certo quodam spatio sunt inuicem distantes, alios uerò cū
alio spatio seiunguntur, quas inter se distantias radiationes
dicunt, nonnumquam uerò, quòd his rationibus non distant, uel nihil,
uel parum agere cernuntur. similitudine fidium nonnulli hanc rem ex-
ponunt, quæ si inter se quadam ratione tonorum distant, suaues concen-
tus emittunt, sin contra penitus dissonare sentiuntur: at hæc nostro pro-
posito aliena sunt, qui rem describere tantum, & sub oculos ponere ueli-
mus omnibus penè rationibus ommissis. Planetarum igitur, & signorum
radia-

FIGURA OSTENDENS SIGNA IMPERANTIA OBEDIENTIA, ET SE ODIOSE CONTVENTIA.

Ecce luna etiam non splendet, & stelle non sunt mundi in conspectu eius. Iob. 25.

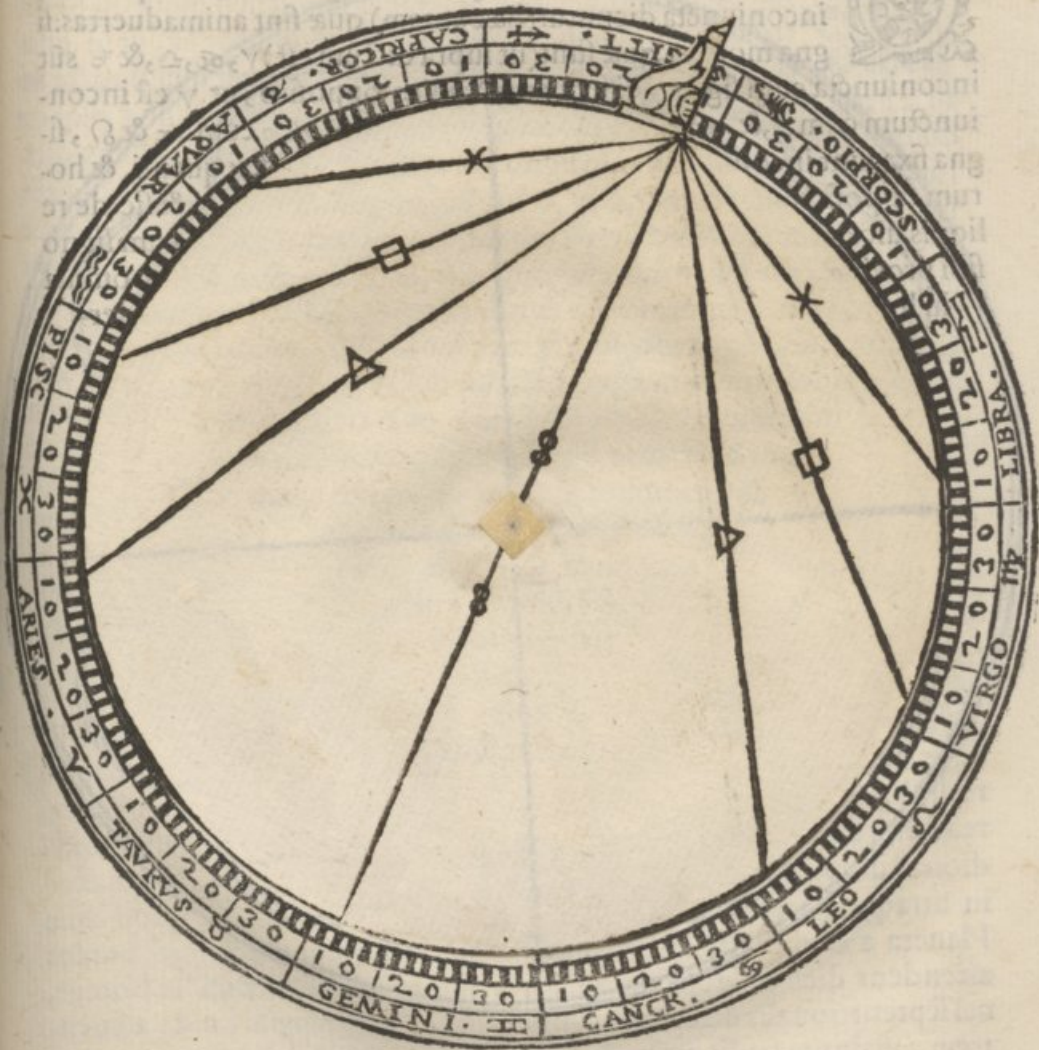
radiationes quatuor sunt, quæ, & aspectus dicuntur, sextilis, quadratus, trinus, oppositio, qui his caracteribus breuitatis causa scribuntur * . \square . Δ . ρ . sextilis Planetarum aspectus est cū aliquis Planeta ab alio Planeta duorum signorū spacio idest, 60. G. distat, cum trium signorū, uel Grad. 90. est \square . cum quatuor signorum, uel grad. 120. Δ . est. cum per sex signa, uel Grad. 180. est ρ . quod idē de signis omnibus, & de quolibet Zodiaci puncto dictum sit cum uerò in eodē gradu, & minuto duo Planete sunt tunc coniuncti dicuntur, & hoc caractere signantur σ . Hi uerò aspectus. non solum considerantur inter ipsos Planetas, uerum etiam inter Planetas, & stellas fixas, sed omnium maximè σ . uirtutē enim unitā magis agere compertissimum est.

In aspectibus illud sciendum est, quòd aliquam habent latitudinem ut ita dicam, idest, non ad unguem in his distantis consistunt, sed per aliquod spacium ante, & post (quod spacium Planetarum orbis dicuntur) eadem inferioribus agere compertissimum est. hos autē orbis in sequenti tabellula cernes, deinde aspectuum figuram, & eius usum habebis.

Stelle fixę magnitudinis.	Primæ. G. 7.30	♄ G. 10 0	♀ G. 8.0
	Secundæ. G. 5.30	♃ 12 0	♁ 7.0
	Tertiæ. G. 3.30	♂ 7 30	♁ 12.30
	Quartæ. G. 1.30	☉ 17 0	

ut omnes superiores configurationes cognoscantur præsciendū est primū signorū cōfigurationes, q̄ figura cognoscuntur. hoc modo \vee radiationes scire uelim: pone indicē, qui in mobili rota protenditur, super principium arietis, & statim uidebis sextilē dextrū cadere in primū G. α , \square , in 1. G. β , Δ , in 1. G. θ . oppositum in primū G. γ . sinistrorsum uerò * in 1. G. π . in 1. gr. ϵ , \square , in 1. g. Ω . Hoc facito in ceteris signis, & signorū gradibus, atq; minutis, & eris uoti compos. Hac ratione Planetarum configurationes habebis, ut exempli gratia scire uolo hodie, qui est 13. Iulij 1586. quomodo inuicem se intueantur Planete primum ☉ est in Grad. 21. ϵ ibi colloca indicē si illius aspectus scire cupis. ☉ est in G. 13. π , luna igitur nullum habet cum sole aspectum, cum nulla ex quatuor radiationibus in mobili rota inscriptis ad illam pertingat. ♄ est in 2. G. δ . nequella est cum eo Soli partilis radiatio, sed Platicus \square est. Partilis enim \square . est ad G. 21. \vee . & ♄ ab eo loco distat G. 11. ☉ autē (ut supra dictum est) habet G. 17. orbis ante & retro, est igitur \square . ad orbem Solis, nō autē ad orbē Saturni, cum tantum ♄, 10. G. orbis habeat, ♃ est in G. 30. π , cum ☉ igitur nullum aspectum: ♀ in 21. G. π nullum eidem aspectum. ♁ in Gr. 5. Ω est igitur ☉ cum ♁. platicè iunctus, cum ab eo distet tantum G. 14. ♁ in G. 30. π nullū aspectū igitur si ☉ aspectus ad reliquos planetas scire cupis, similiter operaberis.

PLANETARVM ASPECTVS.

Nunquid coniungere ualebis micantes stellas Pleiades, aut gyrum Arcturi poteris dissipare. Iob. 38.

Qua signa neque imperantia, neque obedientia, neque antiscia, neque ullòs inter se superiores aspectus habere possunt, inconiuncta dicuntur (hæc autem) quæ sint animaduertas: signa mobilia, quæ sunt (ut supra dictum est) γ , δ , ϵ , & ζ sũt inconiuncta cum signo sibi sequenti, & illius opposito, ut γ est inconiunctum cum δ , & ϵ ; cum δ & ϵ ; cum ϵ & ζ ; cum ζ & δ , signa fixa sunt inconiuncta cum signo sibi antecedenti, & sequenti, & horum oppositis, ut δ cum γ , & ϵ , & horum oppositis ϵ & δ , & sic de reliquis dicendum est: signa uerò communia sunt inconiuncta cum signo sibi proximè antecedenti, & eius opposito, ut π cũ δ , & ϵ , & hæc omnia in huius capituli figura unico intuitu cernes. si illud animaduertes, quòd signa inconiuncta cum mobilibus crassiori linea si-

gnificantur, cum signis fixis duplici, cum signis communibus subtiliori, sed cum quæ transuersales sunt necessariò sint duplices pro aliis incon-

iunctionibus i
 signum qua
 uam linea

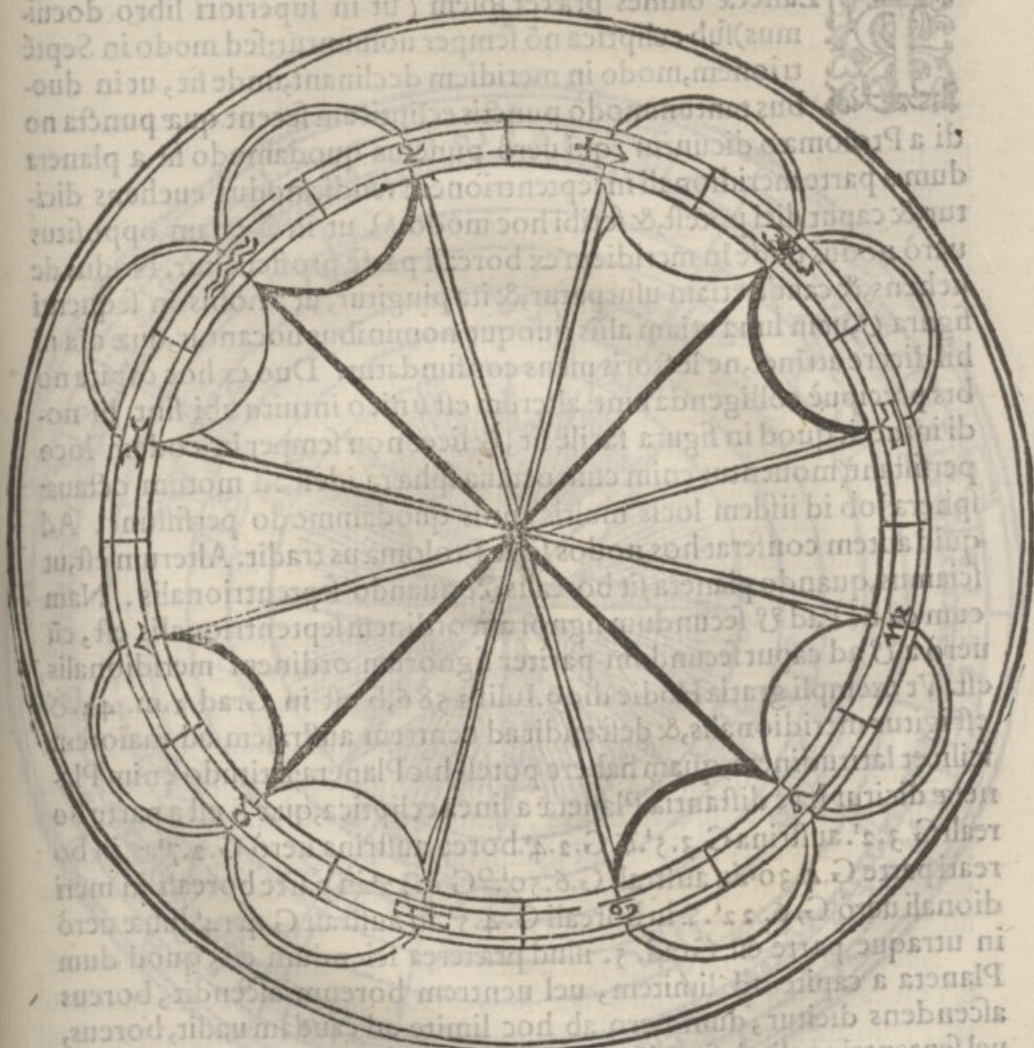

lis addidi apud
 ndam par-
 m, quæ

docet illic pro unica
 haberi pro sci
 licet si-
 gnis
 communibus.

SIGNA INCONIUNCTA

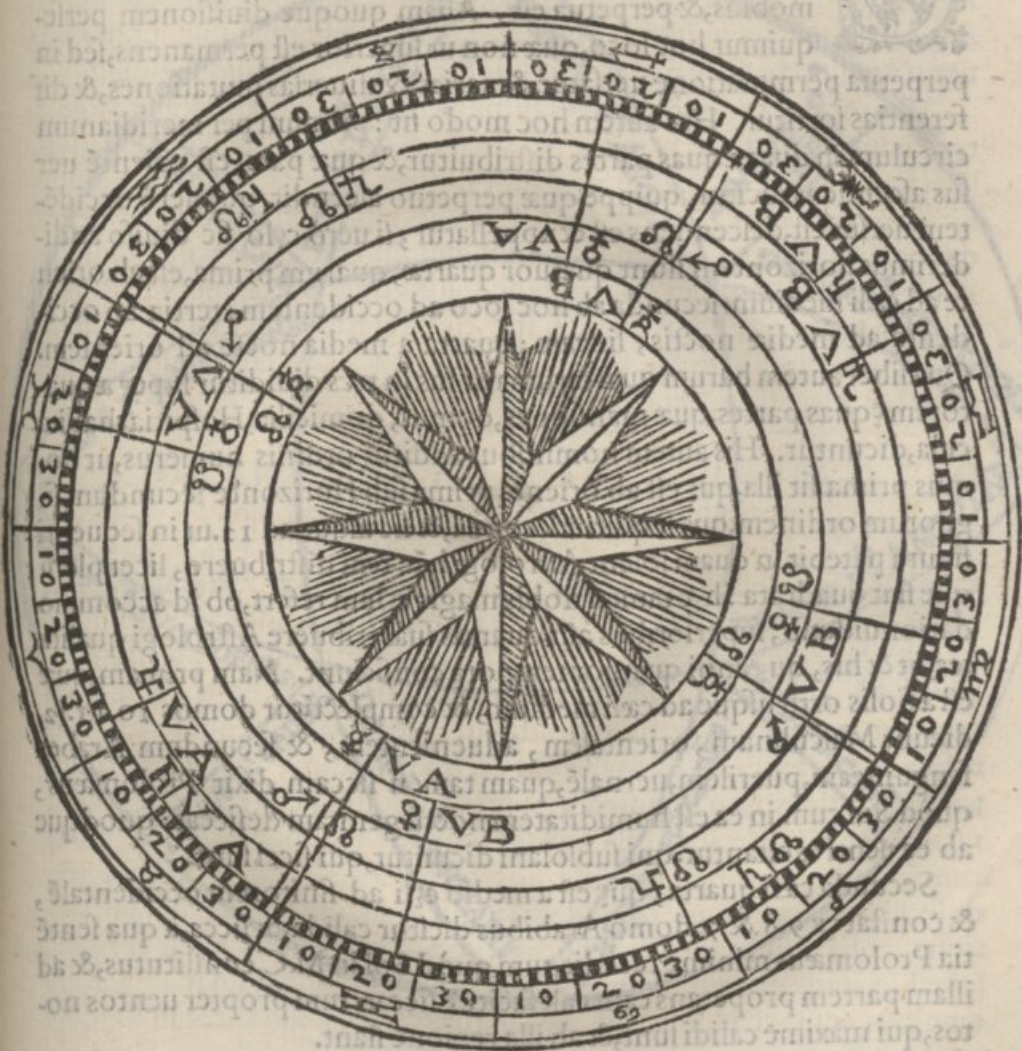

Omni negotio tempus est, & opportunitas.

Eccl. 8.

Ranetae omnes praeter solem (ut in superiori libro docuimus) sub ecliptica non semper uoluuntur: sed modo in Septentrionem, modo in meridiem declinant, unde fit, ut in duobus tantummodo punctis eclipticam fecerit. quae puncta nodi a Ptolomæo dicuntur, qui uerò punctus quodammodo fit a planeta dum a parte meridionali in septentrionem tendit, nodus euehens dicitur, & caput dici potest, & scribi hoc modo Ω ut in \odot etiam oppositus uerò nodus unde in meridiem ex boreali parte proficiscitur. Nodus deuehens, & cauda etiam usurpatur, & ita pingitur, ut a nobis in sequenti figura Υ , ut in luna etiam aliis quoque nominibus uocantur, quae omnia nihil dicere attinet, ne lectoris mens confundatur. Duo ex hoc capite nobis precipue colligenda sunt: alterum est unico intuitu ubi sint hi nodi intueri, quod in figura facile fit, & licet non semper in eodem loco persistant (mouentur enim cum octaua sphaera, idest ad motum octauae sphaerae) ob id iisdem locis multis annis quodammodo persistunt. Ad quid autem conferat hos nodos scire Ptolomæus tradit. Alterum est, ut sciamus, quando planeta sit borealis, & quando septentrionalis. Nam cum est a Ω ad Υ secundum signorum ordinem septentrionalis est, cum uerò a Υ ad caput secundum pariter signorum ordinem meridionalis est. Ut exempli gratia Hodie die 9. Iulii 1586, h est in Grad. 1. m. 42. δ est igitur meridionalis, & descendit ad uentrem australem ad maiorem scilicet latitudinem, quam habere potest hic Planeta: latitudo enim Planetæ dicitur hæc distantia Planetæ a linea ecliptica, quæ h est a parte boreali G. 3. 2'. austrina G. 3. 5'. Υ G. 2. 4'. borea, austrina uerò G. 2. 7'. σ in boreali parte G. 4. 30'. in australi G. 6. 50'. ρ G. 6. 22'. in parte boreali in meridionali uerò G. 6. 22'. φ in boreali G. 4. 5'. in australi G. 4. 14'. lunæ uerò in utraque parte est Grad. 5. illud præterea sciendum est, quod dum Planeta a capite ad limitem, uel uentrem boreum ascendit, boreus ascendens dicitur, dum uero ab hoc limite ad caudam uadit, boreus, uel septentrionalis descendens appellatur. Dum uero a cauda ad uentrem austrinum uadit, australis descendens est, dum ab hoc uentre ad caput properat Meridionalis, uel Australis ascendens dicitur. Hæc omnia in sequenti figura unico intuitu cernes præterquam Ω & Υ lunæ qui nodi cum moueantur quotidie, & nonnulla secunda, nullum certum terminum ei assignari potest, qui diu perduraturus sit, ob id ex ephemeridibus petendi sunt.

FIGVRA NODORVM ET LIMITVM PLANETARVM.

Verbo Domini celi firmati sunt, & spiritu oris omnis eius
uirtus eorum Psal. 32.

Cœlum in superioribus capitibus diuisum est in duas medieta-
tes, in quatuor partes, & in duodecim signa, quæ diuisio im-
mobilis, & perpetua est. Aliam quoque diuisionem perfe-
quimur hoc loco, quæ non ut superior est permanens, sed in
perpetua permutatione uersatur, & uarias, & diuersas mutationes, & dif-
ferentias fortitur. Hęc autem hoc modo fit: primum per meridianum
circulum in duas æquas partes distribuitur, & quæ pars, est orientē uer-
sus ascendens dicitur, quippe quæ perpetuo ascendit, quæ uerò occide-
tem uersus est, descendens est & appellatur, si uerò cœlo sic diuiso addi-
derimus horizontem fiunt quatuor quartæ, quarum prima, est ab orien-
te ad cœli medium: secunda ab hoc loco ad occidentem: tertia ab occi-
dente ad mediæ noctis; lineam; quarta a mediâ nocte ad orientem.
Qualibet autem harum quartarum rursum in tres diuiditur super aqua-
torem & quas partes, quæ mansiones, domus, domicilia, Hospitia, habita-
cula, dicuntur. His autem nominibus additur ordinis numerus, ut do-
mus prima sit illa, quæ est ab oriente prima sub Horizonte secundum si-
gnorum ordinem, quæ sequitur secunda, & sic usque ad 12. ut in sequenti
figura patebit in quam solent Astrologi hęc rem distribuere, licet plerū
quæ fiat quadrata: hęc tamen nobis magis cœlum refert, ob id accommo-
datior uidetur, superioribus autem quartas suas tribuere Astrologi qualita-
tes, ut & his, quæ anni quatuor tempora conficiunt. Nam primam, quæ
est a Solis ortu usque ad cœli medium, & complectitur domos 10. 11. 12.
dicunt Masculinam, orientalem, aduenientem, & secundum Arabes
sanguineam, puerilem, uernalē, quam tamen siccam dixit Ptolomæus,
quod Sol cum in ea est humiditatem noctu genitam desiccet: quodque
ab ea uenti excitantur, qui subsolani dicuntur, qui sicci sunt.

Secunda cœli quarta, quæ est a mediō cœli ad finitorem occidentalē,
& constat ex 9. 8. & 7. domo Arabibus dicitur calida, & sicca, a qua sentē-
tia Ptolomæus minime recedit, tum quod Sol in M.C. constitutus, & ad
illam partem properans eam calefacit, & siccat, tum propter uentos no-
tos, qui maxime calidi sunt, & ab illa regione flant.

Tertia cœli quarta est a finitore occidentali usque ad lineam mediæ
noctis, & continet 6. & quartum domum, quæ masculina est occidenta-
lis, & adueniens, & ut Arabes uolunt, masculina, frigida, & sicca, melan-
colica est. Ptolomæus tamen, uoluit, ut esset humida: quod cum Sol ad
eam peruenit humiditas, quæ interdium exsiccata fuit incipit diffundi, &

FIGVRA XII. DOMOS OSTENDENS

Tuus est dies, tua est nox, tu fabriceris es auroram,
& Solem. Psal. 73.

fauonij ab ea parte flantes teneri faut, & madidi.

Quarta denique quarta, quæ continet primam, secundam, & tertiam: domum est a linea mediæ noctis usque ad finitorem orientalem. est fœminina Septentrionalis, flegmatica, hyemalis recedens, quod a Ptolomæo non ualde dissentit, cum dicat illam frigidam esse, quod dum sol meridianum sub terra latentem conscendit longissime a nobis abest, tum quod uenti aquilonares ex ea parte surgunt frigidi sunt, & gelu adducunt.

Alia quoque ratione considerantur hæc domus. Nam quatuor angula res dicuntur, quæ sunt prima 4^a. 7^a. & 10^a. quatuor succedentes, quæ scilicet has quatuor succedunt, quæ sunt 2^a. 5^a. 8^a. 11^a. reliquæ uerò quatuor dicuntur cadentes, quæ sunt 3^a. 6^a. 9^a. & 12^a. angulares fortes, sunt succedentes minus fortes cadentes penitus debiles sunt, hoc scilicet modo Planetæ in illis domibus existentes sic se habent: datur tamen & inter has ordo quidam, ut domus 10^a. 12. fortitudines habeat, prima 11. Undecima 10. septima 9. nona 8. quarta 7. quinta 6. secunda 5. octaua 4. Tertia 3. Duodecima 2. sexta 1. Hæc hæctenus.

DE VIRIBVS PLANETARVM RATIONE LOCI, IN quo reperiuntur in Zodiaco. Cap. IX.

De uiribus Planetarum, quas ipsi Sortiuntur ratione Zodiaci partis, in qua reperiuntur tractaturus in hoc capite quatuor collegi, quæ sunt Domus, exaltatio, triplicitas, & termini, una cum eorumdem casibus, & detrimentis, & in unica figura accommodaui, quæ infra apposita est. illud igitur sciendum est, quod re ipsa multis ante seculis cognitum est, quod Planetæ diuersas fortiuntur fortitudines non solum ratione suorum orbium; uerum etiam tum ratione Zodiaci decem: sphære, tum ratione stellarum fixarum, quibus cum ipsi copulantur, de superioribus fortitudinibus supra tractatū est: de secunda uero ratione nunc agemus, sed breui uia, ut nostrum propositum est. Ex duodecim igitur Zodiaci signis unicum sibi sumit ☉ quod leo est, in quo cum reperitur suam uim intendere tamquam in domo sua omnibus compertissimum est, luna uerò eodē modo afficitur in ♀. quæ uerò duo signa proximè, & ante & post hæc duo Solis, & Lunæ signa reperitur Mercurio tribuuntur, quæ sunt ♁, & ♃, sed ita ut ♁ dicatur diurna domus, quod in illo signo melius afficiatur in die, quam in nocte, & ♃ dicatur nocturna, quod melius in illa in nocte afficiatur, quam in die, quæ uerò hæc duo signa contingunt, & sequuntur hoc ordine ueneri adscribuntur, quæ sunt ♄, & libra sed ♄ nocturna, & ♃ diurna dicitur

dicitur eadem ratione, qua de ☿ dictum est, signa uerò quę hæc dicta complectuntur dantur ♄, & sunt ♃, & ♁. sed in die ♃, & in nocte ♁ duo itidem dantur ♃ in die ♁, & in nocte ♃, reliquæ duo ♄ relictæ sunt ☿ in nocte, & in die ♁, in colligendis autem Planetarum fortitudinibus domui quinque fortitudines adscribuntur. secunda Planetarum dignitas exaltatio, uel regnum dicitur. quod dum in illo signo reperitur Planeta ualde letatur, & in aere suam uim præferet ita, ut ualde mutetur. ut ☉ in ♃, & in ♄ & illa ratio afferri solet, quòd cum ☉ arietem ingreditur ad semicirculum borealem ascendit, in quo dum uersatur in hac nostra Zona res generantur, & dies nocte maior fieri incipit, ut quandam uictoriam sibi comparare Sol uideatur. Luna uerò, quæ pariter ad generationem concurrat cum Sole ubi in ariete signo ad generationem accommodato cum sole iuncta fuit, in ♄ apparere, & quodammodo regnare, & in mundo dominari, incipit. Saturno uerò cum rerum interitus, & frigiditas maxime tribuatur merito in ♁ signo arietis contrario, exaltari dicitur, idest in eo suæ naturę maximam uim adiungi: ♃ autem in ♄ exaltatur, quòd ibi dum uersatur uentos septentrionales, qui maxime secundi sunt, excitantur. secunditas autem ♃ maxime tribuitur ♄ autem cum naturam Ioui contraria fortitus sit, contrarium, uel oppositum signum sibi pro regno delegit, quòd ☿ est: ibi enim suum calorem ita contemperat, ut nobis a quorũ Zenith maxime ibi uersans distat, uilem reddat. ☿ uerò quippe quæ maxime humiditatem excitat in humido signo quòd ♃ est exaltari dicitur. ☿ postremum cum sit Veneri natura contrarius in ♃ sua domo exaltatur. Huic dignitati Planetarum fortitudines colliguntur, quatuor fortitudines adscribuntur.

Cum autem Planeta in domo sue domui opposita reperitur in suo detrimento reperiri dicitur, quòd ibi maximo damno afficiatur, cum in signo suæ exaltationi contrario in suo casu est, quòd ibi sit quasi de sua sede motus, & de regno gressus.

Illud præterea admonendum est, quod nonnulli existimarunt Planetarum exaltationem non in toto signo, sed in certis gradibus fieri ita & casum, ob id in sequenti figura adscripsi hos gradus, ut quisque, quod sibi magis lubet, deligeret.

Triplicitas autem Planetarum, quædam dignitas est, quam in signis habent Planeta, quæ trigona radiatione inter se copulantur, quę signa licet temperatura minime conueniant, ob sexuum tamen conditionem, & trigonum radium inter se conuenite uidentur, & ob id certorum Planetarum gubernationem, & dominium Sortita sunt.

Omnia igitur signa in quatuor triangulos diuiduntur, & quilibet triangulus

gulus tria signa continet unum mobile unum fixū, & unum commune.

Primus autem triangulus constat ex γ , Ω , \oplus , masculinis, & diurnis signis. Arabes hunc triangulum uocant igneum, & illius imperium tribuunt \odot , & Υ , quippe qui masculi, & diurni Planetæ sunt: in die tamen primum locum tenet \odot , secundum Υ , at in nocte contraria ratione se habent. Arabes hunc trigonum orientalem dicunt, sed Ptolomæus Borholibicum, id est medium inter boream, & Africum, uel ex his duobus permixtum dicit. \oplus domus Υ uentos Septentrionales excitat, & γ domus \ominus Occidentales, \odot autem nullum proprium, sed omnes communiter uentos excitat.

Secundus trigonus ex tribus signis fœmininis constat, atque nocturnis, quæ sunt δ , η , & ζ , & terreum trigonum Arabes hunc dicunt, & eum Ptolomæo Dominos tribuunt \odot & \ominus : ita tamen, ut in dominatione diei præcedat \ominus . Hunc dicunt Arabes Meridionalem sed Ptolomæus Austrifolanum: δ enim, cui dominatur \ominus , meridionales uentos excitat, qui cum oriente communicant propter ζ , cui dominatur Υ , qui pro \odot uentos excitat, \odot enim cum sole omnes uentos excitat.

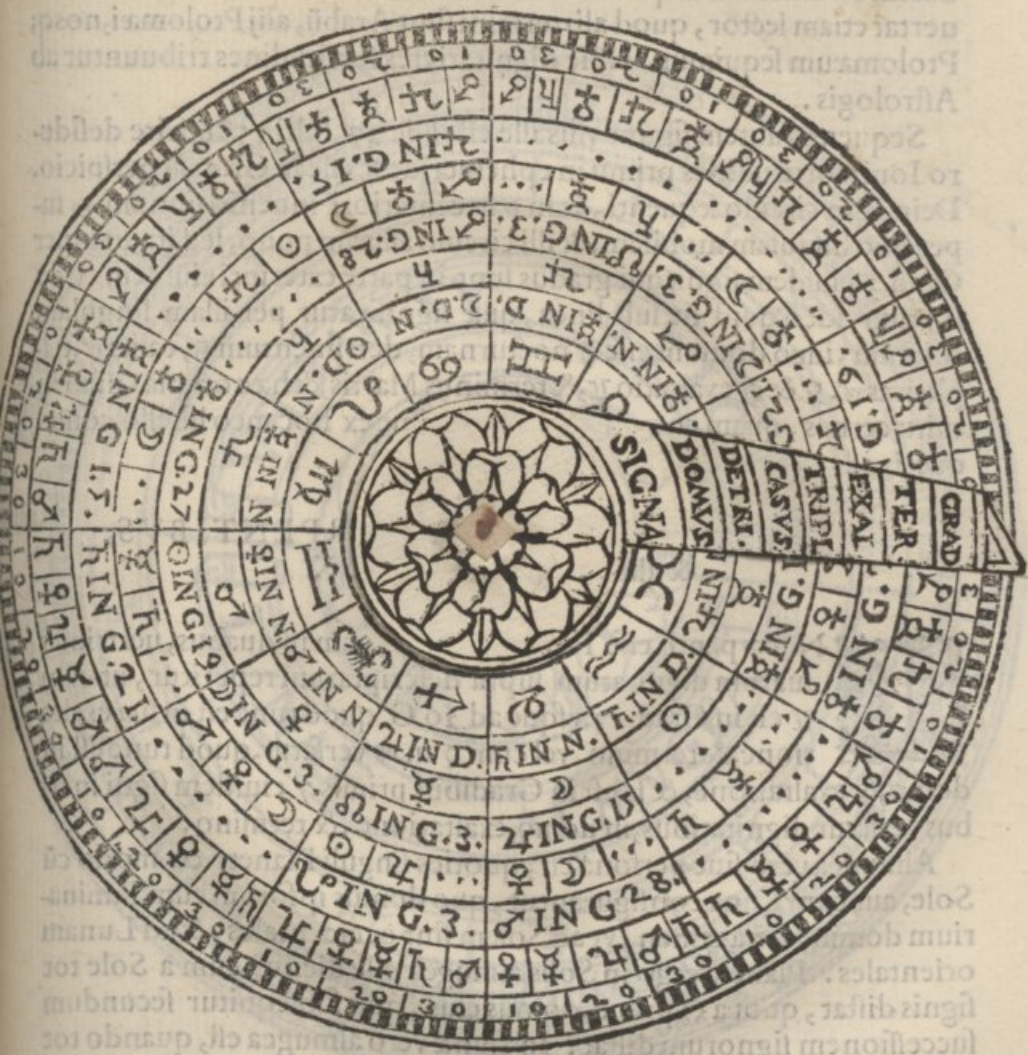
Tertius triangulus fit ex Π , α , μ , quæ signa masculina, & diurna diximus, hunc triangulum dixerunt Arabes aereum, & in illo dominari Υ , & δ uoluerunt. ita tamen ut Saturnus primas partes sibi sumat inter diu, noctu uero δ : censuerunt etiam Arabes hunc esse occidentalem. sed Ptolomæus Borrapielicū esse scriptum reliquit, id est mixtum ex borea, & subsolano. Venti enim a Υ prouenientes, ut superius dictum est, sunt orientales, qui tamen communicāt cū borea propter Υ , qui borealis est.

Quarta triplicitas constat ex ϕ , κ , & χ , quæ signa fœminina sunt, nocturna, & aquea. Huius autem primus Dominus est \ominus , cui in die associatur ϕ , & in nocte χ . Hunc trigonum Arabes dixere Septentrionalem, at Ptolomæus Notolybicum uocāt; quippe qui uentos occidentales excitat propter ϕ dominum, ad meridiem tamen etiam declinat propter ϕ .

Hic licet Dei omnipotentis summam sapientiam animaduertere, qui cum uoluerit omnia corporea corruptibilia ex calido, frigido, humido, & sicco constare, ita in obliquo circulo eam uires distribuit, ut planetarum motu has primas qualitates in hæc inferiora uel influeret, uel excitaret, aut generaret, & nutrireret, atque conseruaret. uentique excitantur, sine quibus omnia corruperentur, nauigatio concideret, & (ut uno uerbo omnia complectar) nulla nostra uita esset.

Ut huic capiti finem imponamus, reliquum est, ut de terminis agamus, quæ sunt quedam signorum partes, in quibus planetæ alicuius non autem aliorum uires, & qualitates uigent, ut dum in illa parte uersatur il-

ET TEMPORIS LIB. II. 110
 DE PRAECIPVIS PLANETARVM
 DIGNITATIBVS.

Opera manuum tuarum sunt caeli. Plal. 101.

lius planetæ, cuius illa pars fit, qualitates sibi sumat, vt primi sex gradus \vee sunt Υ , & si in illis reperitur Υ in suo termino esse dicitur, & bene affectus est, sin alius Planeta ibidem erit Υ qualitatibus afficietur. Hos autem terminos in sequenti circulo distributos habebis. sed animaduertat etiam lector, quod alij termini sunt Arabū, alij Ptolomæi, nosq; Ptolomæum sequimur. Huic dignitati tres fortitudines tribuuntur ab Astrologis.

Sequentis autem figuræ vsus ille est. Die 27. Iulij 1586. scire desidero Iouis fortitudines primū in ephemeride Υ esse in Gr. 3. σ . perspicio. Deinde in circulo sequenti, & in parte interiori inuenio signum σ super quo lingulam mobilem, & illi circulo affixam pono, sed ita, ut super Grad. 3. eiusdem signi (qui gradus sunt in parte exteriori eiusdem circuli) tum video quid sit sub linea, quæ significatur per illam lingulam primum video domum esse \odot nocturnam, detrimentum E , casus σ . triplicitas σ . φ . & \odot exaltatio Υ , & terminus Martis, & hæc omnia vnicui in tuitu cernes, quam commoditatem maxime ex hoc meo libello consequeris. idem de cæteris planetis dictum sit.

DE PLANETARVM

& almugea.

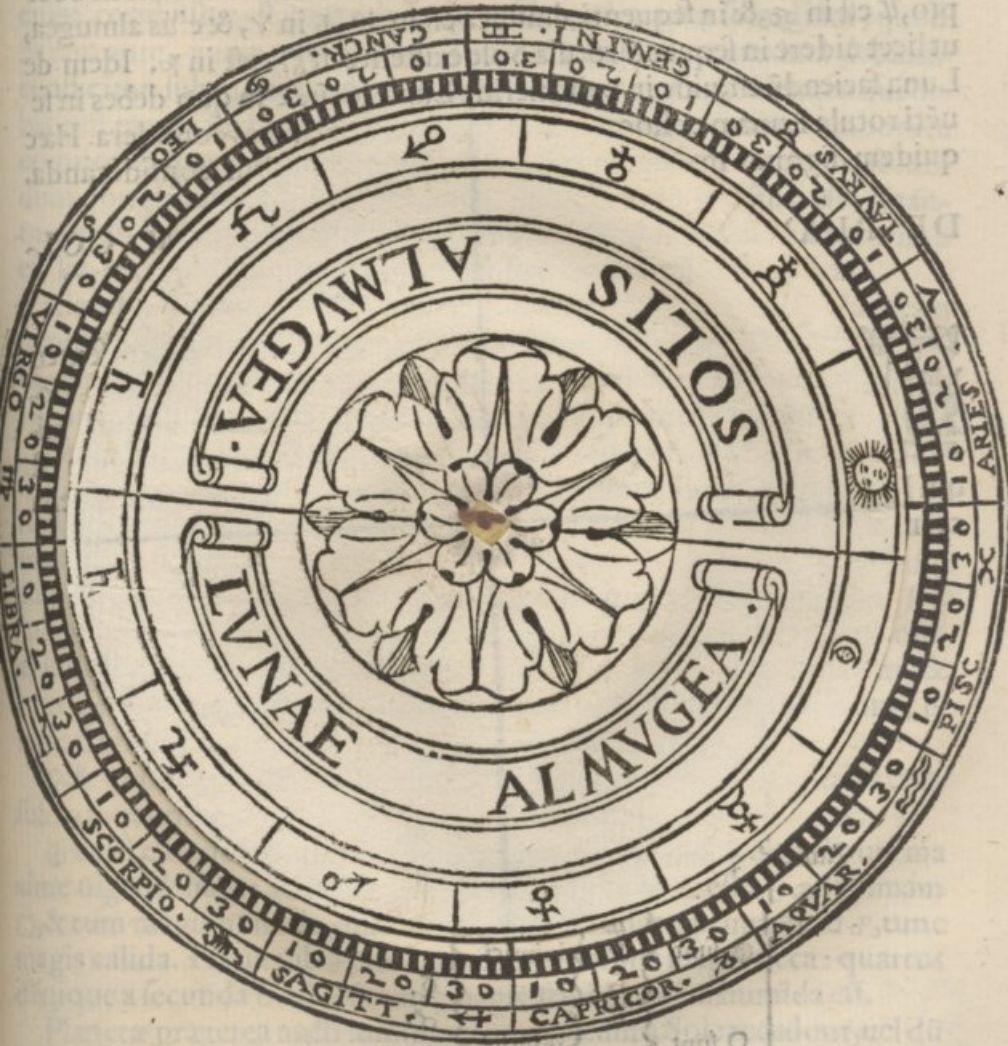
CARPENTIBVS,

Cap. X.

IN carpento esse Planeta dicitur, cum in duabus, uel tribus suarum dignitatum supra descriptarum reperitur, ut cum Υ est in Grad. 13. vsque ad 20. G. quod tunc est in sua exaltatione, & termino. vel cum φ in M versatur, quod tunc est in domo, & exaltatione, & si est in Gradibus primis 7. eiusdem signi in tribus versatur dignitatibus, in domo, exaltatione, & termino.

Almugea vero siue persona est, quoties singuli Planetæ eo modo cū Sole, aut cum Luna configurantur, quo domus ipsorum cum luminarium domibus, ita tamen, vt ad Solem sint occidentales, & ad Lunam orientales. Planeta ergo in Solis almugea esse dicitur cum a Sole tot signis distat, quot a \odot prima domus eius, quæ subsequitur secundum successionem signorum distat. In Lunæ vero almugea est, quando tot distat signis, quot domus planetæ, quæ subsequitur contra signorum ordinem distat, quæ omnia in sequenti volubili rotula cernuntur. Cuius vsus talis est. Nunc ferre volo, nunquis planeta sit in Solis almugea primum video in Ephemeride Solis locum, & eum in Leone esse conspicio: tum Solem, qui in volubili rotula depictus est ad \odot euoluo, considero, deinde singulos planetas in ephemeride, num sint in illis signis, in quæ

ALMVGEA, VEL PERSONAE PLANE-
TARVM FIGVRA.

Fecit Lunam in tempora, Sol cognouit occasum suum.

Pfal. 103.

Alud etiam est placetrum gaudium in domibus. Nam Sol gaudet in
omob. q

P

in quæ cadunt planetæ in sequenti rotula & figura circulari dum sol est in leone, & uideo in ephemeride ☿ esse in ♄ in sequenti rota cadit in almugea Solis in ♃: non est igitur in almugea Solis, ♀ in ephemeride est in ♃, quæ deberet esse in ♃ ut esset in Solis almugea, ut in rotula conspicitur ☿ in ♄, est & in almugea ut esset deberet esse in Scorpio, ♃ est in ♄, & in sequenti almugea est in ♃, ♄ in ♃, & eius almugea, ut licet uideri in sequenti rotula Sole existente in ♃, est in ♃. Idem de Luna faciendū est, uide in ephemeride Lunæ locū, & in quo debes in sequenti rotula Lunam collocare, deinde singulos planetas considera. Hæc quidem dignitas maximam uim habet, diligenter igitur consideranda.

DE PLANETARVM GAUDIO, ET EORVM COL- latione ad Solem. Cap. XII.

Hinc Planeta dicitur esse in suo gaudio iuxta Ptolomæi sententiam cum est in sui amici domo, ut cum ☿ est in ♃, uel ♃ domibus ♀, quæ una illi amica est. at hæc dignitas omnium minima est. Hæc autem dignitates, ut intelligatur sciendum est qui Planetæ sint inter se amici, id quod in sequenti tabella cernitur.

	♃ sunt	♃	inimici	♂
	♂ est ♀	☉	inimici	♀
	☉ sunt	♃	inimici	♂
Amici	♀ sunt	♂	inimici	☉
	♂ sunt	♃	inimici	♂
	♃ sunt	♀	inimici	♀
	♀ sunt	♂	inimici	♂
	♂ sunt	♃	inimici	♀
	♀ sunt	♂	inimici	♂ & ♃
	♂ sunt	♃	inimici	♂ & ♀

Aliud etiam est planetarum gaudium in domibus. Nam Sol gaudet in 9^a. domo

♃^a. dum Luna in 3^a. ♄ in 12^a. ♀ in 6^a. ♁ in 5^a. ♃ in 11^a. & ♃ in prima.

Planetarum præterea vires augentur, uel minuuntur ratione habitudinis ad Solem: Nam dicuntur combusti, sub radiis, in corde Solis, orientales, occidentales, matutini, & uesperini, aucti & diminuti lumine, quibus rationibus eorum vires, uel augentur, uel minuuntur. Planeta enim combustus est, cum minus sui orbis medietate a sole distat, quod fit tam ante, quam post Solem. Tunc autem Planeta maxima debilitate afficitur: sub radiis uerò cum licet elongetur extra medietatem sui orbis, est tamen intra quantitatem, quam aggregatum orbium amborum componit, quæ debilitas minor est. In corde uerò solis est, cum ei secundum longitudinem, & latitudinem tanto spacio iunctus est, quantum solis & Planetæ semidiametri conficiunt, quod spatium, ut plurimum est ser. 19. tum Planetam dicunt astrologi suas vires conduplicari.

Combustionem alii alia ratione considerant, dicunt enim Planetam tamdiu cōbustum esse, dū ita est soli propinquus, ut minime cerni possit, quod diuersis Zodiaci partibus tū propter ipsius Zodiaci tū propter Horizontis obliquitatē diuersa distantia ab ipso Sole accideret solet.

Orientales præterea dicuntur ♄. ♃. ♀. cum oriuntur ante solem, quod fit a ♀. usque ad ♄. occidentales uerò ab ♄. usque ad ♀, quòd post solis ortum ipsi oriuntur, qua ratione quatuor sortiuntur status, quorum primus est ab eo tempore, quo incipiunt apparere mane ante Solem usque ad primam stationem, quo tempore planetæ humidī sunt, secunda status est a statione prima, quoad incipiunt oriri noctu, quo tempore calidi sunt. Tertius est a nocturno exortu usque ad secundam stationem, & tunc desiccant, quartus a secunda statione ad ortum matutinum, & tunc frigidi sunt, seruatī tamen suis propriis qualitatibus.

♃, & ♃ dicuntur orientales cum Solem præcedunt, occidentales cum solem sequuntur.

♃ uerò est orientalis ab ♄ ad ♀. occidentalis a ♀. ad ♄. quo tēpore maxime uiget, & habet ad Solem quatuor status: primus est a ♀. ad primam □, & tunc magis humida, quam calida est, secunda a prima □, ad ♄, tunc magis calida. Tertius ab ♄, ad secundam □ & tunc magis sicca: quartus denique a secunda □ ad ♀ & tunc magis frigida, quam humida est.

Planetæ præterea aucti lumine dicuntur, cum a Sole recedunt, uel dū Sol ab eis recedit: minuti uerò lumine, cum ad Solem accedunt, uel Sol ad eos accedit.

Multa alia considerantur in planetis, quæ consulto prætermisi, quod non possunt lineis, uel circulis ob oculos poni, cum ea hic tantum describamus, quæ oculis absque ullo labore homines cernere possunt,

ubi semel has rotulas intellexeris.

Iā nauis ipsa mentis, & rationis, cui pixidē in primo libro dedimus, lōga nauigatione tum uela, tum malos, tum rudentes partim attritas partim fracidas habet, ex quo fit, ut hoc secundo portu con- quiescēdum sit, tum ut hęc omnia ad nouam nauigatio- nem refarciantur, tum ut ego nauigando defessus aliquantulum conuiescam, non quod in quiete dum in terris uersamur, qui ad agendum, & contemplandum nā- ti sumus sit nostrum bonum, & nostra felicitas, sed ut robustiores ad labo- rem surgamus. Hic igitur Dei auxilio uires resu- mamus.

SECVNDI LIBRI FINIS.

THEATRI MUNDI ET TEMPORIS.

Liber Tertius.

IOANNE PAVLO GALLVIO
SALOENSI AVCTORE.

LIBRI SVMMA.

Quo loco sit Sol, & Luna quotidie ostenditur, cęleste thema sine computis erigitur, quota hora Sol oriatur ad cęli culmę perueniat, & occidat traditur, idque omni horarũ genere, & diuersis mundi regionibus, unã cum planetarum horis, & quomodo omnes horæ inter se permutantur: & ceteri planetae pariter oriantur, ad lineam meridianã perueniant, & occidant, alia ratione per tabulas, scilicet uerus Solis ortus, & meridię, & tempora horaria cognoscantur. Locorum hilegicalium profectiões annuę, & mensurnę tredecim figuris sine computis traduntur. Quę signa humanis membris dominantur, facillę cernitur. De diebus criticis secundum astrologos, & de alijs multis ad medicum pertinentibus agitur.

QVOMODO IN SEQVENTI ROTVLA QVO LOCO
Sol, atque Luna quotidie reperiatur, ingressus Solis in duodecim
signa, & quatuor anni tempora, & alia maxime utilia
cernuntur. Cap. Primum.

Vantas mutationes suscipiant hæc inferiora ratione loci, in quo tum Sol, tum Luna sub Zodiaco perambulant tã notum est, quã quod maxime. Hęc autem loca non ignorare, tum ad res humanas, tũ ad Deũ illorũ creatorẽ cognoscendũ conducere, quis ignorat? id igitur ut oēs intelligant, cum omnibus cõsultum uelimus, quã facillima rōne trademus, sed prius figurę partes diligenter inspicias oportet, & animaduertas duo in ea contineri

contineri Zodiacum primum, & anni menses immobiles, & duæ rotula
 in medio filo infixæ sunt sed mobiles, Zodiacus est in duodecim signa
 suis caracteribus inscripta distributus & quodlibet signû in triginta gra-
 dus, qui suis numeris quolibet denario inscripti sunt, ut uidere licet 10.
 20. 30. & ita deinceps. Interiùs uerò est annus in duodecim menses di-
 uisus, & singuli menses in suos dies, quibus sui numeri respondent. Ha-
 de parte immobili, mobiles duæ rotulæ sunt, quarum maior continet
 in extrema parte dies atatis Lunæ, qui 19. $\frac{1}{2}$ sunt: tot enim dies elabun-
 tur inter duas Solis coniuñtiones, Minor uerò rotula continet indicem,
 qui locum Lunæ in Zodiaco indicat, & in rotula inest foramen, ex quo
 cernitur in rotula sequenti illâ Lunæ partem, quæ apparet hominibus
 cum ea atate est, quam ostendunt numeri sub indice positi in maiori ro-
 tula mobili: præterea insunt lineæ, quæ lunæ aspectus ad Zodiaci partes
 ostendunt. ut infra explicauimus, cum igitur uis scire, quo Zodiaci loco
 sit Sol, sic agendum est. indicem, qui in maiori rotula mobili est, pone su-
 per mensis diem, in quo id scire uolueris, deinde uide, qui Zodiaci gra-
 dus sub eodem indice sit, & eris uoti compos: exempli gratia scire uolo
 die 23. Augusti ubi sit Sol, super illam diem pono indicem, sub quam, &
 initium ☿ esse contingit, ibidem igitur Solem esse eo tempore confir-
 mandum est. Anno tamen bissestili post diem intercalationis debes uti
 secundo die pro primo, & tertio pro secundo & ita deinceps usque ad fi-
 nem anni. Sin autem eodem die scire uis ubi Luna sit, Lunæ ætatem in-
 uestiges necesse est, uel per aliquam tabulam illius anni, uel per nume-
 ros epactales, ut in calendario Gregoriano, qui in sequenti libro est,
 ut exempli gratia scire uolo die 23. Augusti 1987. lunæ ætatem, ut per
 illam locum in Zodiaco cognoscã uideo in Calendario numeros epac-
 tales currentes esse, xxi. & hunc numerum cadere in 4. diem eiusdem
 mensis, collige omnes dies non ab illo in quo fit lunæ coniuñctio, sed cû
 illo usque ad 23. & habebis 20. super diem mensis pone indicem ma-
 iusculæ rotulæ, & super hunc numerum indicem minoris rotulæ idem in-
 dex in Zodiaco tibi ostendet Lunam esse in Tauro: sed cum luna sit in
 suo cursu uelox, non ad unguem gradum tibi hæc ratio patefacere po-
 test. sic autem ambabus rotulis existentibus si feceris, ut filum, quod in
 medio rotularum prominet, cadat super finem lunarium aspectuum singu-
 los lunæ aspectus illius diei habebis: exempli gratia, pone filum super fi-
 nem sextilis dextri, & produc usque ad Zodiacum, & uidebis cadere in χ
 ☿ in ♋, Δ in ♌, \odot in ♍, Δ in ♎, Δ in ♏, Δ in ♐, Δ in ♑, Δ in ♒, Δ in ♓. Aliam quoque
 commoditatem ex hac rotula percipies, quando scilicet Sol signum mu-
 tet. Nam si indicem super principium signorum collocaueris in circulo
 mensium

ROTVLAE AD INVENIENDVM LOCVM SOLIS, ET LVNAE IN ZODIACO.

Luminaria diuidant diem, & noctem, & sint in signa, &
tempora & dies, & annos. Gen. 1.

mensium habebis, quod scire desideras. Hinc etiam colligitur, quando sit Ver, æstas, autumnus, & hyems, & quot dies hæc anni tempora contineant. Nam si animaduertas quando Sol ingreditur primam \vee . partem & quando primam ☉ quidquid dierum intermedium erit id omne uer tribues, & quidquid inter initium ☉ & initium ♄ est, id omne æstati datur, & inter initium ♄ & initium ♁ Autumnus est, postremo inter ♁ & ♁ est Hyems, & si quot dies in his partibus continentur numerare non grauaberis, & id tibi compertum erit, & hæc diligenter sunt animaduertenda, quod ad usum sequentis rotulæ maxime conducunt, & ut superior est astrolabii dorsum, sic sequens est altera pars Astrolabii nonnullis tñ a me additis, quæ studiosis oĩbus, & maxime medicis utilissima sunt.

DE VSV SEQUENTIS ROTULAE, QUI MULTIPLEX est. Cap. II.

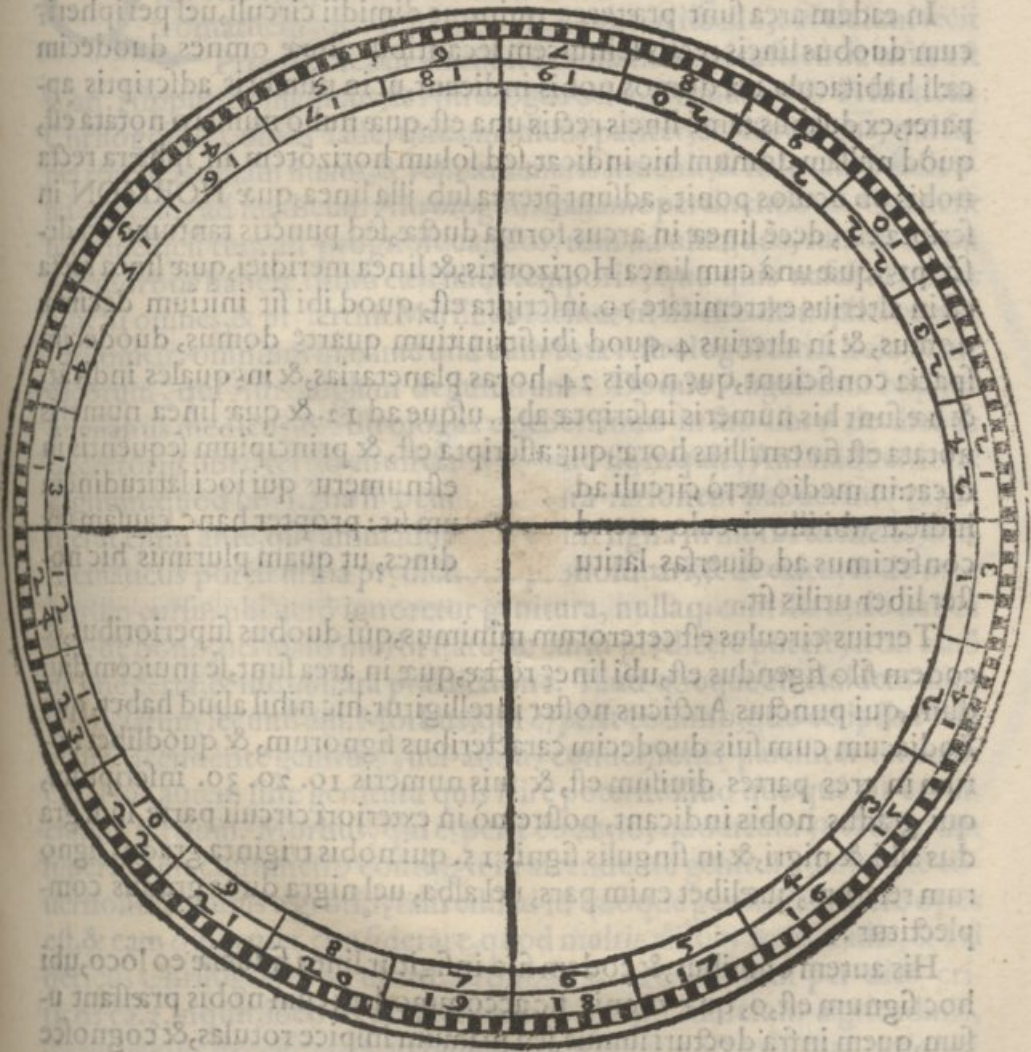
RAM multa cognitione digna sunt in sequenti rotula, ut ex his liber conficeretur: ea tñ paucis oĩa perstringam, & prius rotulæ partes deinde usum explanaturus sum. Ex quatuor partibus consistat hæc figura: prima est rotula immobilis, & in libro inserta, secunda est hac minor, & in huius centro affixa, & cū illa cōcentrica, tertia minor quoque est, & cū illis duabus eccentrica licet illorū centris affixa sit: debet enim filo affigi ubi in area illæ duæ lineæ se inuicem secant. quo loco & linea fiducia infigenda est, tamquam enim linea utimur ea, scilicet parte, quæ a centro proficiscitur. Rotula maior habet tres partes interior pars, & numerorum series habet diuisionem 24. horarum, quæ incipiunt (ut apud nos in usu est) ab occidente sole. Secunda pars est alius numerorum ordo 24. scilicet horarum sed opposita ratione a Solis ortu incipit. tertia uerò pars exterior est, & in circuli dorso, quæ notis nigris, & albis utrasque horas in 12. partes distribuit, ut qualibet nota quinque minuta complectatur. In hac præterea figura, & in ceteris, in quibus de cælorum motibus agitur pars dextera est ubi Sol occidit, sinistra uerò ubi oritur, quod contra accidit in his, quæ ad Geographiam attinēt: illi enim in suis contemplationibus equatorem respiciunt, quippe qui semper uniformiter mouetur: hi uerò Polum intuentur, ut aliquid stabile habeant, quod suum iter dirigant.

In secunda rotula, quæ huic infigenda est, in dorso pariter adest eadem diuisio, quæ in prima, sed alteræ horæ incipiunt a meridie, altera a media nocte cum notis albis & nigris diuidentibus singulas horas in 12. partes,

tes,

menium

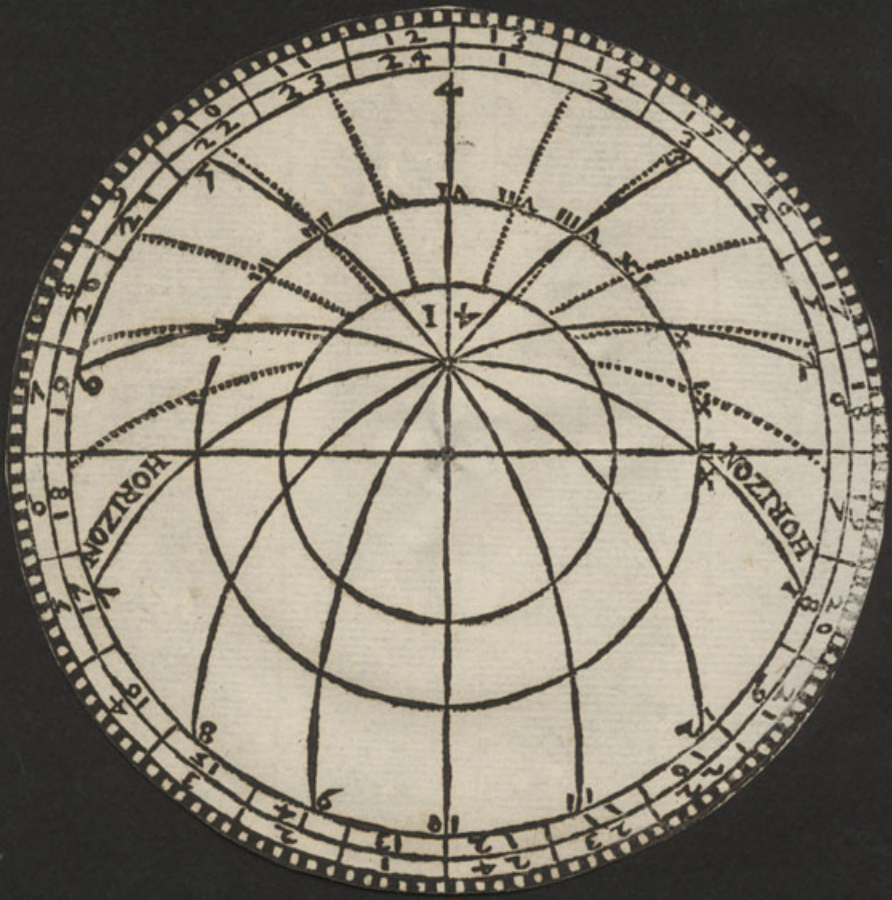
ROTVLA MULTPLICEM VSVM P R A E S T A N S.

Qui præcipit soli & non oritur, & Stellæ claudit quasi sub
signaculo. Iob. 9.

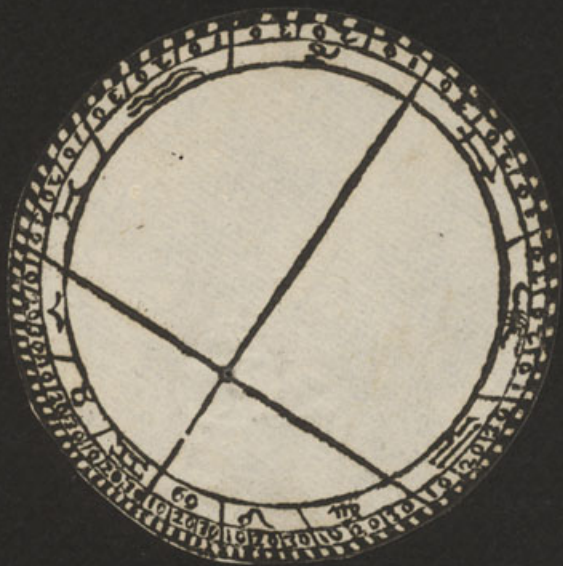
Dc

Q

LINEA FIDUCIÆ

tes, in aerea uerò circuli primū adfunt tres circuli, uel peripheriæ, quarū prima est, quæ dicitur seriem numerorum ab area circuli, & utriusque cōmunis est, quæ tropicus ♋ intelligitur, alia est strictior, quæ æquinoctiale est, tertia adhuc strictior, quæ tropicus canceri est, quæ tres peripheriæ su per eodem centro circuli descriptæ sunt.

In eadem area sunt præterea quinque dimidii circuli, uel peripheriæ cum duobus lineis rectis se inuicem secantibus, quæ omnes duodecim cæli habitacula, uel domos nobis indicant, ut in numeris adscriptis apparet, ex duabus tamē lineis rectis una est, quæ nullo numero notata est, quòd nullam domum hic indicat, sed solum horizōtem in sphaera recta nobis ob oculos ponit, adfunt præterea sub illa linea, quæ HORIZON in scripta est, decē lineæ in arcus forma ductæ, sed punctis tantummodo descriptæ, quæ unā cum linea Horizontis, & linea meridiei, quæ linea recta est in alterius extremitate 10. inscripta est, quod ibi sit initium decimæ domus, & in alterius 4. quod ibi sit initium quartæ domus, duodecim spacia conficiunt, quæ nobis 24. horas planetarias, & inæquales indicāt, & hæ sunt his numeris inscriptæ ab. 1. usque ad 12. & quæ linea numeris notata est finem illius horæ, quæ ascripta est, & principium sequentis indicat: in medio uerò circuli ad est numerus qui loci latitudinem indicat, ubi illo circulo utendum sit: propter hanc causam sex confecimus ad diuersas latitudines, ut quàm plurimis hic noster liber utilis sit.

Tertius circulus est ceterorum minimus, qui duobus superioribus, & eodem filo figendus est, ubi lineæ rectæ, quæ in area sunt, se inuicem diuidunt, qui punctus Arcticus noster intelligitur, hic nihil aliud habet, quàm Zodiacum cum suis duodecim characteribus signorum, & quodlibet horum in tres partes diuisum est, & suis numeris 10. 20. 30. inscriptum, qui gradus nobis indicant, postremò in exteriori circuli parte sunt gradus albi, & nigri, & in singulis signis 15. qui nobis triginta gradus signorum referunt, quælibet enim pars, uel alba, uel nigra duos gradus complectitur.

His autem omnibus, & eodem filo infigitur linea fiduciæ eo loco, ubi hoc signum est, o, quæ omnia sic accommodata eum nobis præstant usum, quem infra docturi sumus, sed primum inspicite rotulas, & cognosce quæcumque hætenus dicta sunt, ne in illius usu aberres.

Qui præcipue loci & stellæ non sunt
 .e. dol .olucano

*De celesti themate erigendo, & de eius necessitate
ad medendum.*

Quam utilitatem afferat medicis celi situm inspicere, cum quis egrotare, cepit testis est Mercurius trismegistus in suo libello à mathematica inscripto. Galenus in libello, cui titulum fecit Prognostica de decubitu ex mathematica scientia testis est Ioan. Asppurtus medicus, & Astrologus celeberrimus testis Fridericus Chrisogonus nobilis iadertinus, medicus pariter, & Astrologus, qui superiorem rotulam fluxus, & refluxus maris inuenit, & in lucem edidit unà cum aliis ad medicum Astrologum maxime pertinentibus. Quam sit utile medicum tum ad prognosticandos, tum ad uitandos, tum ad curandos morbos habere situm celi illius temporis, quo quis nascitur, testes sunt hi omnes, & præsertim Marsilius Ficinus in libello de triplici uita, & Ptolomæus omnium maxime unà cum tota Astrologorum schola, & medicorum, qui Astrologiam degustarunt. De quo Augustinus Niphus Sueffanus medicus, & Astrologus celeberrimus in suo libro de diebus decretorijs libro tertio enunciato septimo sic inquit, Animaduersione dignum, quod ubi signa hæc cum genitura rationem habuerint (exposuerat enim ante, quæ animaduertenda sint signa in morbi themate) Mathematicus potest firma prædictione pronosticari, & de exitu, & de morborum cursu; ubi uerò ignoretur genitura, nullaq; cum illa ratio habeatur, de bono, uel malo morbi statu, ac cursu prædicere potest, non autem de fine certa, & indubitata prædictione. Illud quoque est eiusdem libri enunciatum secundum. Morbus, qui cepit eo anno, quo eclipsis continet in Ascendente genituræ, uel annuæ conuersionis partiliter exitiosus est. Hoc autem sine genitura quis scire poterit? illud quoque est enunciatum tertium. Morbus, qui cepit eo anno, quo trium, uel duorum superiorum coniunctio contingit in ascendente genituræ; annuæ conuersionis alicuius ægroti, letalis est. Ad id quoque genituram habere opus est, & eam diligenter considerare, quod multis aliis in locis tradit, & Fridericus Chrisogonus in lib. de pronosticis ægritudinum per dies criticos ca. 3. inquit, ideo ad perfectum habendum iudicium ægritudinis, & exitus eius necesse est & ad radicem, quæ natiuitas est respicere quã obré hoïum genituras cõstituere necesse est ut de morbis iudices, qui ab ipso rum corporum habitudine pender, non de actionibus, quæ ab ipsa hominum libera uoluntate proficiscuntur; Quod neque contra decretum Tridentini concilij, neque Sanctissimi nostri Sixti Papæ est. Animaduertant tamen medici, qui hac ratione prædicendi usuri sunt, ne plus huic

scientiæ tribuat, quàm ei Deus tribuerit. Nam & hæc ars contingens est, ut & medicina, id docuit Ptolomæus cum de Astrologiæ utilitate uerba facerët, & diuus Thomas qui ambabus uult ut moderatè utamur. Vult enim ut qui morbos præuidet, ab ijs sibi cauere possit, si diligentim, & prudentiam adhibuerit: potest enim morbus accidere homini, uel imprudenti mutata uiuenti ratione, aliquo casu, mutato loco ad habitandum, & ceteris huiusmodi, potest & ipse Deus, qui omnia potest bonos, & malos influxus auertere, uel precibus motus (si hoc uerbo uti licet) uel alia de causa, quæ in cor hominis non ascendit. Hæc dicta sint pro ijs, qui uel nihil, uel nimium huic scientiæ tribuunt. cælestè autè thema erigere ad aeris mutationem præcognoscendam, quod tum agricolis, tum nauigantibus utile est, maxime conducit, ut testatur Ptolomæus in quadripartito. Iure optimo igitur quæ ratione, id faciendum sit, docebimus.

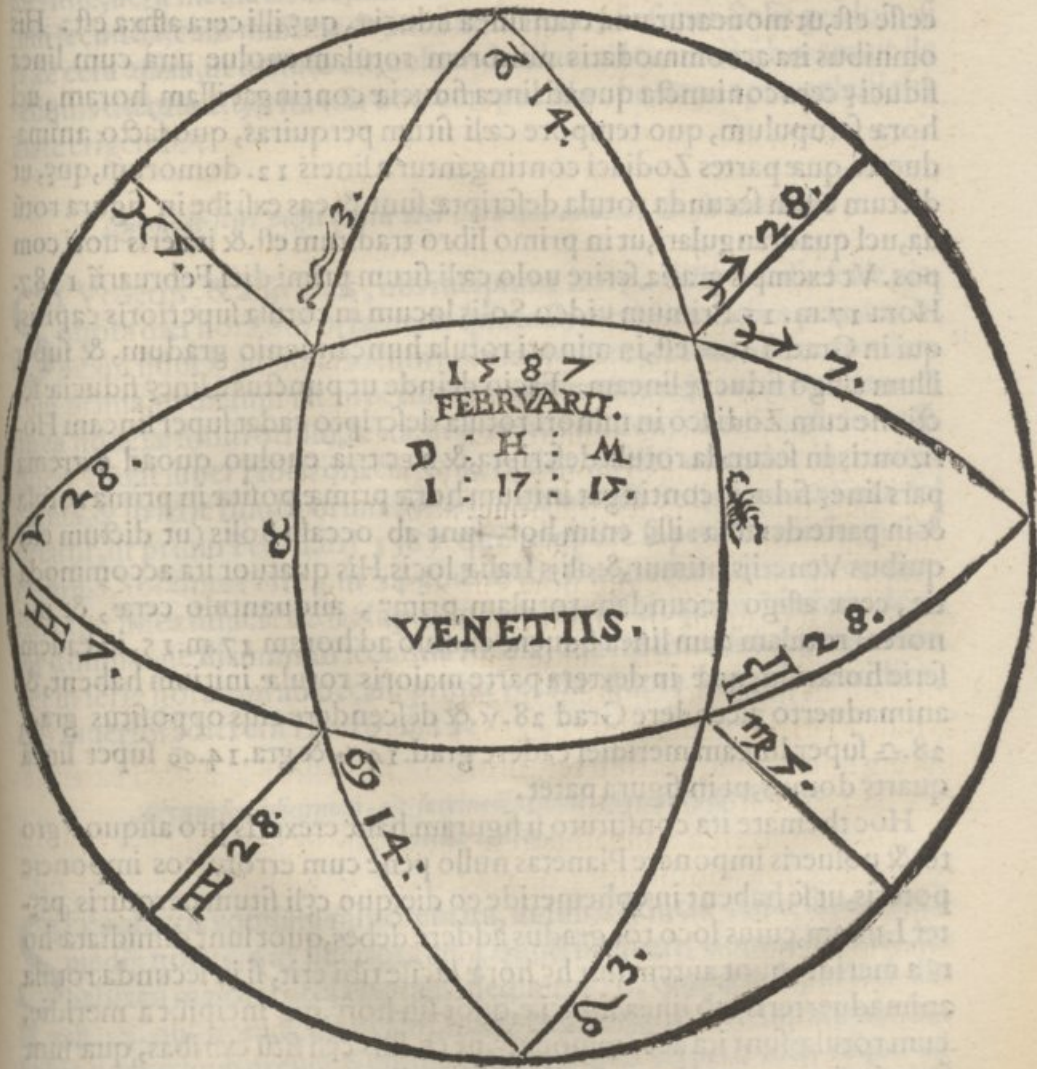
Neque id facturi sumus. quo modo in ephemeridibus traditur, quòd illum modum medici renuunt, & non satis sibi temporis esse restantur, quo id facere possint, licet ille modus sit certior, atque tutior, sed docturi sumus. quomodo id penè subito superioribus rotulis fieri possit nullo computo, nullaque ratiotinatione, sed facili harum circuloꝝ motu.

Primum igitur hæc tibi nota esse debent annus, mensis, dies, hora, & horæ scrupula, si adsunt, quo tempore cælestè thema scire cupis. his autem cognitis, uide quo loco Zodiaci sit eo die Sol per rotulam in superiori capite positam, illum locum perquire in circulo minori in hac figura super ceteros posito, super quem locum debes lineam fiduciæ aliquantulo ceræ firmare. Zodiaco ita firmato cum lineâ fiduciæ utere, ut infra.

Debes præterea animaduertere, quo loco hæc actio fiat, tum ut rotula secunda adhibeatur, quæ ad tuam latitudinem, uel uiciniorum condita est, tum ut genus horarum scias: hic enim adsunt quatuor horarum genera, ut dictum est.

Ponamus id fieri Venetijs ad latitudinem, scilicet Grad. 45. & ubi horæ incipiunt a Solis occasu. ea igitur rotula utere, in cuius medio est 45. quæ cum prima sic accommodada est. Primū ille punctus ubi lineâ fiduciæ secat in extremitate circuli minoris Zodiacū uoluendo illâ minorem rotulam cum lineâ fiduciæ (ut supra dictum est) iunctâ, debet cadere super lineam, quæ in area secundæ rotulæ inscripta est HORIZON deinde hæc tria ita firmata manu mouenda sunt, quoad illa pars lineæ fiduciæ, quæ a secunda rotula prominet, cadat super principium

COELI THEMA CERTO TEMPORE CONSTITVTVM.

Omnia tempus habent, & suis spaciis transeunt uniuersa
sub caelo. Eccl. 3.

primæ horæ, quæ in primâ rotula est in parte dextera, & in numerorum serie interiore, quibus ita diligenter accommodatis firmanda est secunda rotula super primam aliquantulo ceræ, ut penitus hæreat, neq; dimoueat, ut etiam curandum est, ne linea fiduciæ a loco Solis in Zodiaco moueatur: sin aliter omnis actio inanis futura est. Tertia uerò rotula necesse est, ut moueatur unâ cum linea fiduciæ, quæ illi cera affixa est. His omnibus ita accommodatis minorem rotulam euolue unâ cum linea fiduciæ cera coniuncta quoad linea fiduciæ contingat illam horam, uel horæ serupulum, quo tempore cæli situm perquiras, quo factò animaduerte, quæ partes Zodiaci contingantur a lineis 12. domorum, quæ, ut dictum est, in secunda rotula descriptæ sunt, & eas exsibe in figura rotulæ, uel quadrangulari, ut in primo libro traditum est, & ita eris uoti compos. Vt exempli gratia scribere uolo cæli situm primi diei Februarii 1587. Hora 17. m. 15. Primum uideo Solis locum in rotula superioris capitis, qui in Grad. 12. ♀ est, in minori rotula hunc inuenio gradum, & super illum affigo fiduciæ lineam. Facio deinde ut punctus a lineæ fiduciæ sectione cum Zodiaco in minori rotula descripto cadat super lineam Horizontis in secunda rotula descripta, & hæc tria euoluo quoad extrema pars lineæ fiduciæ contingat initium horæ primæ positæ in prima rotula & in parte dextera: illæ enim horæ sunt ab occasu Solis (ut dictum est) quibus Venetijs utimur, & alijs Italiæ locis. His quatuor ita accommodatis, ceræ affigo secundam rotulam primæ, aliquantulo ceræ, & minorem rotulam cum linea fiduciæ euoluo ad horam 17. m. 15. in eadem serie horarum, quæ in dextera parte maioris rotulæ initium habent, & animaduerto ascendere Grad 28. ♀ & descendere eius oppositus grad. 28. ♀ super lineam meridiæ cadere grad. 14. ♀ & gra. 14. ♀ super lineam quartæ domus, ut in figura patet.

Hoc themate ita constituto si figuram hanc erexeris pro aliquo negotio, & uolueris imponere Planetas nullo penè cum errore eos imponere poteris, ut se habent in ephemeride eo die, quo cæli situm perquiris præter Lunam, cuius loco tot gradus addere debes, quot sunt dimidiatæ horæ a meridi: quot autem sint hæ horæ facile tibi erit, si in secunda rotula animaduerteris sub linea fiduciæ, quot sin horæ, quæ incipiunt a meridiæ, cum rotulæ sunt ita accommodatæ, ut ex illis cæli situm exsibas, quæ sunt superiori tempore H. 22. & aliquid amplius, debet igitur Luna poni in G. 23. ♀. Nam cum nodum sit meridiæ H. 17. m. 15. in ephemeride est adhuc dies ultimus Ianuarij, in quo luna est grad. 12. ♀.

Sin autem uolueris id facere ijs horis, quæ ab ortu solis incipiunt accommodata linea fiduciæ (ut supra dictum est) debes accommodare secundam

cundam rotulam cum prima in sinistra parte rotulae ad principium primae horae (ut dictum est, superius de horis a Solis occasu) deinde pro diei horis utere eadem horarum serie.

Cum autem uolueris inspicere caeli situm, & cum fabricare horis uel a meridie, uel a media nocte, nihil tibi opus erit uti maiori rotula, sed tantum secunda, cum minima, & linea fiduciae, quae fit super Solis gradum si ta, & cera affixa, ut dictum est, uoluendo illam ad tuam dici horam, ut de reliquis dictum est, & ita eris uoti compos. Haec haecenus pro caelesti themate erigendo.

Quomodo sciri possit quota diei hora Sol oriatur, & sit merities.

SI Venetijs, & alijs locis, ubi incipiunt horae a solis occasu scire uis, quota diei hora Sol oriatur, & quota sit merities; debes primum lineam fiduciae ad Solis locum accommodare, & secundum rotulam cum prima, ut dictum est superius: deinde euolue minorem rotulam cum linea fiduciae sinistrorsum, & ita, ut punctus sectionis Zodiaci, & lineae fiduciae cadat super Horizontem, & linea fiducia tibi ostendet in maiori rotula, & in serie numerorum horarum ab occasu Solis, quota hora sol oriatur, ut primo Februarij 1587. quo tempore superius caeli thema ereximus, Sol oritur H. 14. m. 24. eodem die si minorem rotulam euolueris ita, ut linea fiduciae cadat super lineam meridiei, quam initium decimae domus esse diximus in secunda rotula, eadem linea fiduciae tibi ostendet in serie horarum ab occasu primae rotulae quota hora sit merities, quae superiori diei erit Ho. 19. m. 12.

Arcum semidiurnum, & seminocturnum inuenire, & Horam mediae noctis.

SI euolueris rotulam minorem ita, ut linea fiduciae cadat super lineam mediae noctis, quae inscripta est 4. quod sit quartae domus initium, habebis in maiori rotula horam mediae noctis, quae erit superiori die H. 7. m. 12. quae hora, & arcus seminocturnus est, quem si duplaueris habebis nocturnum arcum, si enumeraueris horas ab ortu solis usque ad meridiem habebis arcum semidiurnum, quem si duplicaueris habebis arcum diurnum.

Alia

Alia ratione arcum semidiurnum, & seminocturnum explorare.

SI in ferie horarum, quæ sunt in secunda rotula a meridie numeraueris usque ad Solis occasum, quem tibi ostendit linea fiducia: cum Zodiaco habebis arcum semidiurnum, & ab occasu solis usque ad lineam mediæ noctis habebis arcum seminocturnum utrumque si duplicaueris habebis arcum nocturnum, atque diurnum, idem tandem facere poteris, & horis ab ortu Solis, & a media nocte, ut ipse cõtemplans cognoscere poteris.

Nadir solis inuenire.

Solis Nadir, i. oppositum (quod ueteres heroscopon uocarunt: quod per ipsius aspectum horas inæquales præcipuè diurnas designari statuerunt) punctus est e regione Solis in ipso Zodiaco cõstitutus. Ex quo facillè apparet in quocumque signo, & gradu sol inuentus fuerit eius Nadir in signo, & gradu diametraliter oppositis inueniri, supputatis igitur septē signis a signo solis inclusiue, & tot gradibus, quot sol distat a principio signi, in quo est Nadir Solis deuenitur, superius exemplum repetatur. Primo die Februarij 1587. sol est in grad. 12. ♁ scio signum ♁ diametraliter opponi signo ♄ statuo igitur Nadir Solis esse in grad. 12. ♄, numera signa hoc modo ♁, 1. ♃, 2. ♀, 3. ♁, 4. ♀, 5. ♁, 6. ♄, 7. igitur est in ♄ & in grad. 12. quod in Grad. 12. ♁.

Horas inæquales inuenire per æquales, & eius longitudo inuenire.

Cum uelit Marsilius Ficinus Medicus, & Astrologus, & Theologus præstantissimus, ut cum uelimus in nos Iouiam uirtutem contrahere, corpus nostrum exerceamus die, & hora Iouis, & hæ horæ sint, ut omnes astrologi testantur, illæ quæ inæquales, & planetariæ dicuntur, quomodo inueniantur, & quo tempore sint, & quantum temporis perdurent docere ex superiori rotula non erit a nostro proposito alienum.

Sciendum igitur est, quod alia ratione interdiu, alia ratione noctu inueniuntur. Nadir enim Solis in die id nobis ostendit: in nocte uerò ipse Solis locus nobis indicat; in secunda rotula per illos arcus, qui punctis notati, & descripti sunt. hac ratione in die: pone Solis locum super Horizontem in oriente in sinistra parte linea fiducia: tibi ostendet, quora hora Sol orietur, ut dictum est. Nadir uerò Solis principium primæ horæ diurnæ indicabit. Fac deinde, ut Sol ascendat uersus meridiem, quoad eius

eius nadir in dextera parte contingat primum arcum punctis notatum, qui finis primæ horæ inæqualis est, & tunc uide in serie horarum æqualium, quod spacium interfit inter primum locum, & hunc secundum, & habebis huius horæ longitudinem, si animaduertes quota sit hora, scies quoque horologii horam, qua prima hora diei desinet. Exemplum superioris temporis Diè, scilicet 1. Februarij 1587. (ne rotulæ moueantur, quas ut fieri debet, semper cera glutinauimus) Sol oritur H. 14. m. 24. eius nadir tunc est in occidente ubi est principium primæ horæ diurnæ, fac ut nadir perueniat ad finem huius primæ horæ, quod erit cum Nadir contigerit primam lineam punctis descriptam, & inscribam. 1. uide tunc, quota hora tibi ostendet linea fiducia, & huius horæ longitudinem habebis. Nam in superiori exemplo cum peruenerit nadir ad finem primæ horæ planetariæ, linea fiducia tibi ostendet H. 15. m. 12. cum uerò ad secundam H. 16. cum ad tertiam H. 16. & m. 48. & ita deinceps & per totum illum diem est longa hora planetaria m. 48. horarum æqualium. Si uolueris noctis horas scire, loco Solis utere, qui punctus ille est, ut sæpe ductum est, ubi linea fiducia collocaueris, & cera affixeris: si posueris igitur locum Solis super lineam, quæ finem primæ horæ planetariæ ostendit, linea fiducia tibi ostendet H. 17. m. 12. quod temporis spacium primæ horæ noctis est cum initium horæ æqualis, & inæqualis idem sit, cum scilicet Sol occidit. Fac eundem locum cadere super lineam secundam, quæ finem secundæ horæ, & principium tertiæ est & linea fiducia tibi ostendet H. 2. m. 24. quo tempore incipiet tertia hora, & desinet secunda, & ita illa nox habebit horam Planetariam perdurantem H. 1. m. 12. ex æqualibus horis. idem facere poteris ceteris horis, si diligentiam, & iudicium adhibueris.

Quomodo Planeta inæqualibus horis dominantes reperiantur.

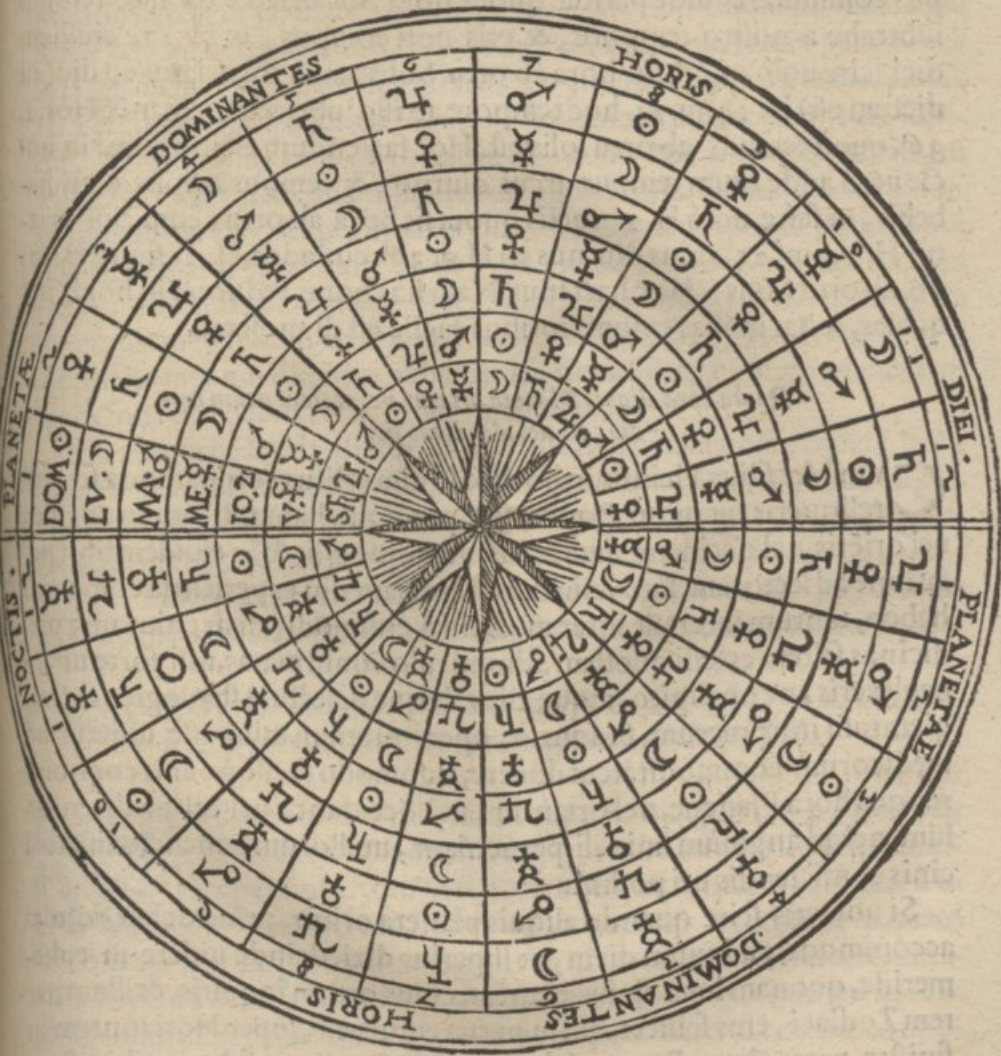
Veteres Astrologi Arabes præsertim existimarunt, horas inæquales inter se diuersas naturales qualitates sortitas esse, nõ solũ ut prima diei hora differt ab ultima, & a meridie, & matutina hora alicuius diei æstatis ab hora matutina diei hyemis sed alia quadam ratione Planetarũ qui in illis dominarẽtur. Aqua opinione multi et recentiorũ nõ alieni fuerũt, inter quos Marsilius Ficinus apertissimis uerbis de hac re loquitur. Qui in suis libris de triplici uita, proficitur re ipsa se expertũ esse tantũ interesse inter medicinas his, & alijs tẽporibus accommodatis cõfectas, & alias quouis tẽpore cõpositas, quantũ interest inter aquã, & uinũ. Hic tñ ille uir est, qui tũ doctrina, tũ uita, & morib⁹ dignus, cui penitus assen-

tiamus, & fidē indubitanter prestemus. Vidēdum est igitur qua ratione hi dominatores inueniamus. Quod facile erit, si hoc principium memoria tenueris, quod Sol est dominus primę horę Dominici diei, Venus secundę, Mercurius tertię, Luna quartę, Saturnus quintę, Iupiter sextę, Mars septimę, Sol iterum octauę, & ita deinceps circulariter diu, noctuque per totam hebdomadam, quod si absque errore feceris, non solum uidebis primę diei dominici horę dominari Solem, sed primę horę diei Martis dominari Martem, & primę Mercurii Mercurium, primę Iouis Iouem, primę Veneris Venerem, & primę Sabbathi Saturnū, ex quo hebdomadę dies suum nomen sortiti sunt. cum igitur didiceris superius rationem inueniendi has horas, nunc hęc figura unico intuitu tibi ostendet, qui planetę singulis horis tum dies tum noctis dominentur, quę omnia cum per se satis nota sint in figura, nihil est, quod plura uerba de hac re faciam.

Horas a media nocte incipientes, aut a meridie reducere in horas ab ortu, uel occasu Solis, & contra.

Diuersum dici, qui ut plurimum naturalis dicitur, uel ciuilis, principium diuersi posuere; cum Romani, & Germani a media nocte. Babilonij a Solis ortu, Athenienses, & Iudæi, & Itali uulgo ab eius occasu. Astrologi, & Arabes a meridie incipiant, ob id omnes has horas in superiori figura posuimus, & nunc modum conuertendi has in illas horas ponimus facillimum. Rotulas accommoda (ut superius dictum est) & linea fiducię tibi omnia ostendet. Primum si uis reducere horas a meridie, uel a media nocte ad nostras horas a Solis occasu; pone super nostram horam lineam fiducię & sub eadem linea in secunda rotula habebis horas a meridie, & a media nocte. Exemplum eodem die primo Februarii 1587. accommodatis rotulis pone lineam fiducię super H. 18. ex nostris horis, sub eadem linea habebis ex Horis a meridie H. 22. m. 48. a media nocte H. 10. 48ⁱ. si super H. 22. eiusdē diei ex pomeridianis erunt H. 2. 48ⁱ. ex horis a media nocte 14. 48ⁱ. sin idem facere uolueris cum horis ab ortu solis secunda rotula tibi accommodanda est in parte sinistra, ut dixi de ortu Solis, ut locus Solis cadat super horizontem, & linea fiducię super initium primę horę, & pariter super locum Solis, tunc si posueris lineam fiducię super finem H. 5. ab ortu Solis, sub eadem linea in secunda rotula habebis ex Horis a meridie H. 23. 8ⁱ. a media nocte H. 11. 8ⁱ. sin uolueris commutare Horas ab ortu cum horis ab occasu alia ratione tibi utendum est. uidēdum enim tibi primum est quota hora ex horis ab occasu

DOMINATORES HORARVM IN AEQUALIVM DIEI AC NOCTIS PER TOTAM EBDOMADAM

Benedicite lux, & tenebrę Domino. Cant. Trium. Puer.

occafū Sol oritur, cui ſi addideris Horam ab ortu habebis horas ab occaſu, ut ſcire uolo quota hora ſit ex noſtris cum eſt hora 5. ab ortu ſolis eodem die ſupra dicto inquirō primum quota ſit hora cum Sol oritur, & inuenio eſſe H. 14. 24'. His addo H. 5. fiunt H. 19. 24'. quota hora eſt ex noſtris cum eſt H. 5. ab ortu. ſi uerò uolueris hoc in illud tempus commutare; uide pariter quota hora Sol oriatur, & hoc tempus ſubtrahe a noſtro tempore, & eris uoti compos, ut H. 17. cuiusdem diei ſcire uolo quota ſit hora ab ortu Solis, cum ſol oriatur eo die (ut dictum eſt) H. 14. m. 24. hoc tempore ab illo ſubtracto remanēt Hor. 2. 36'. quod tempus ab ortu ſolis eſt. Hoc faciendum eſt interdū: in nocte uerò adde tuum tempus arcui diurno, & tempus a Solis ortu habebis, ut ſcire uolo H. 2. noctis quota ſit hora ab ortu, cum Sol oriatur H. 14. m. 24. arcus diurnus eſt H. 9. 36'. cui addo H. 2. fiunt H. 11. 36. ab ortu Solis. Hęc hæctenus. Nam has horas reducere in horas iniquales, & has in illas ex ſuperioribus facilè eſt dignoſcere.

Quota hora aliquis Planeta oriatur, uel occidat uel in medio celi, uel alia domo ſit.

CVm Marſilius Ficinus in libello de uita cęlitus comparanda ſcriptū reliquerit: ut igitur Planetę ſunt potentes, habendi ſunt in angulis, uel oriētis, uel occidentis, uel medij utrinque cęli, & in cuiusdem libri præfatione ad lectorem. Ego enim frequenti iam diu experientia compertū habeo, tantum intereſſe inter medicinas eiufmodi (dixit enim ante medicinas ſaltem cęleſti quodam adminiculo confirmatas, niſi forte uitam neglexeris, ne negligito) atque alias abſque delectu Astrologico factas, quantum inter merum, & aquam, operę pretium mihi eſſe uidetur ad medicorum commoditatem docere, quomodo facilè poſſint cognoſcere, qua hora Planetę, uel orientur, uel occidant, uel ad medium cęli, uel ad angulum imi cęli perueniant, ut illorum beneficio in medicinis conficiendis uti poſſint.

Si uolueris ſcire quando aliquis planeta oritur, prius debes rotulas accommodare ad tuum diem, ut ſuperius dixi, deinde uidere in ephemeride, quonam loco ſit ille planeta, cuius ortum inquiris, & illam partem Zodiaci, eius ſcilicet, qui in parua rotula eſt, ſuper Horizontem in ſiniſtra parte rite collocare debes, quo factō, linea fiducię tibi oſtendet in prima rotula quota hora ille planeta oriatur ex noſtris horis, ſi rotula ſecunda erit accommodata in dextera parte, ſin in ſiniſtra ex horis a ſolis ortu, & eodem tempore Planetariam horam habebis cum Solis Naſcitur, ſi erit in die, ſi in nocte cum Solis loco, ut ſuperius dictum eſt. ſin

autcm

autem scire uolueris, quando ad c. li culmen perueniat, planetæ locum in Zodiaco ad lineam decimæ domus accommoda, si ad occidentis angulum, uel imi cæli, & illam lineam perducito, & fiducia lineæ, quod quaeris tibi indicabit. Die 1. Februarij 1587. scire uolo, quando γ supra nostrum Horizontem oritur, rotulis rite accommodatis uideo in ephemeride γ esse in Grad. 6. ϵ (minuta enim hic non curamus) hunc locum super lineam orientis pono, & linea fiducia mihi ostendit in prima rotula H. 22. & m. 35. ab occasu, a meridie H. 3. cum dimidio a media nocte H. 15. cum dimidio, quo tempore γ super nostrum horizontem scandit. Et nadir solis cum sit interdiu tibi dabit H. 11. ex planetarijs, tunc scilicet horam undecimam fluere tibi significabit. si eundem locum γ . ad lineam medij cæli perduxeris linea fiducia iam quintam noctis horam tibi significabit a meridie H. 9. 35. a media nocte H. 21. 35. & Solis locus, quod tunc sit nox iam, incepisse H. 5. ex planetarijs tibi demonstrabit: eundem locum γ perduc ad Horizontem, & fac eum occidere duodecim horas cum dimidio habebis sub linea fiducia, & ex planetarijs locus solis tibi dabit, tunc 11. horam fluere.

Sin autem uolueris uti horis a meridie, uel media nocte eadem linea fiducia hoc tibi demonstrabit in secunda rotula penitus prima neglecta, & omissa. Quod dixi de γ idem de ceteris planetis, & de singulis Zodiaci partibus dictum sit, cum nonnumquam opus sit scire, quando signa, & illius partes orientur, ut medicameta rite cõficiantur, uel utiliter adhibeantur. Hæc satis sint studiosis, ut superioris circuli usum intelligant.

QUOMODO VERVM TEMPVS SOLIS ORTVS sciri possis ex omni horarum genere. Cap. III.

Um superiores rotulae multis de causis, & p̄sertim p̄ earum paruitate tempus solis ortus ad unguem ostendere non ualeant, & multi reperiantur, qui id scire desiderent, & non oēs est illarum usum intellecturi sint & ego omnibus satisfacere cupiam sex cõstruxi tabellas, in quibus singulis anni diebus quota hora, & minutis ex horis ab occasu sol orientur absque labore facile quisque uel rudi ingenio cognoscere poterit. cum autem non omnibus locis Sol eodem tempore orientur, sed alijs citius, alijs serius, ob id, ut multis consuleremus non unquam, sed sex construximus tabulas, prima quarum est ad lat. Grad. 35. secunda 38. tertia 41. quarta 45. quinta 48. sexta 50. ex quo fit, ut pene omnibus locis in quibus homines literis utuntur seruiant. His addidimus ciuitatum catalogum cum sua latitudine, & longitudine,

dine, ut quis facile ex eo cognoscat, quæ sit illa rotula, quæ suæ ciuitati, & aliorum etiam seruiat, in quo catalogo, si forte suus locus non aderit debet aliquem locum uiciniorum inuenire, & illius latitudine uti. Parua enim locorum distantia paruorum errorem efficere potest. Sed iam uideamus tabularum usum. Scire uolo Venetiis quota hora sol oriatur die 9. Ianuarij: latitudinem primum huius ciuitatis in catalogo ciuitatum in quiro, quæ est Grad. 45. inuenio deinde Tabulam ad latitudinem Grad.

45. in ultimo numerorum ordine in interiori scilicet huius tabu-

læ adest numerus dierum mensium ab. i. usque ad 31. & in-

dex uolubilis, hunc indicem euoluo ad diem. 9. cuius

solis ortum scire cupio, ibi indice constituto in

in quiro mensẽ, qui Ianuarius est, in quo id

scire desidero angulus communis dici

& mensis mihi ostendit eo die

solẽ oriri H. 15. 14¹. primus

enim numerus horas,

secundus minu

ta signifi-

cat.

cum autem non aderit hic tabula, quæ ad unguem

latitudini tui loci respondeat, adhiben-

da est pars proportiona-

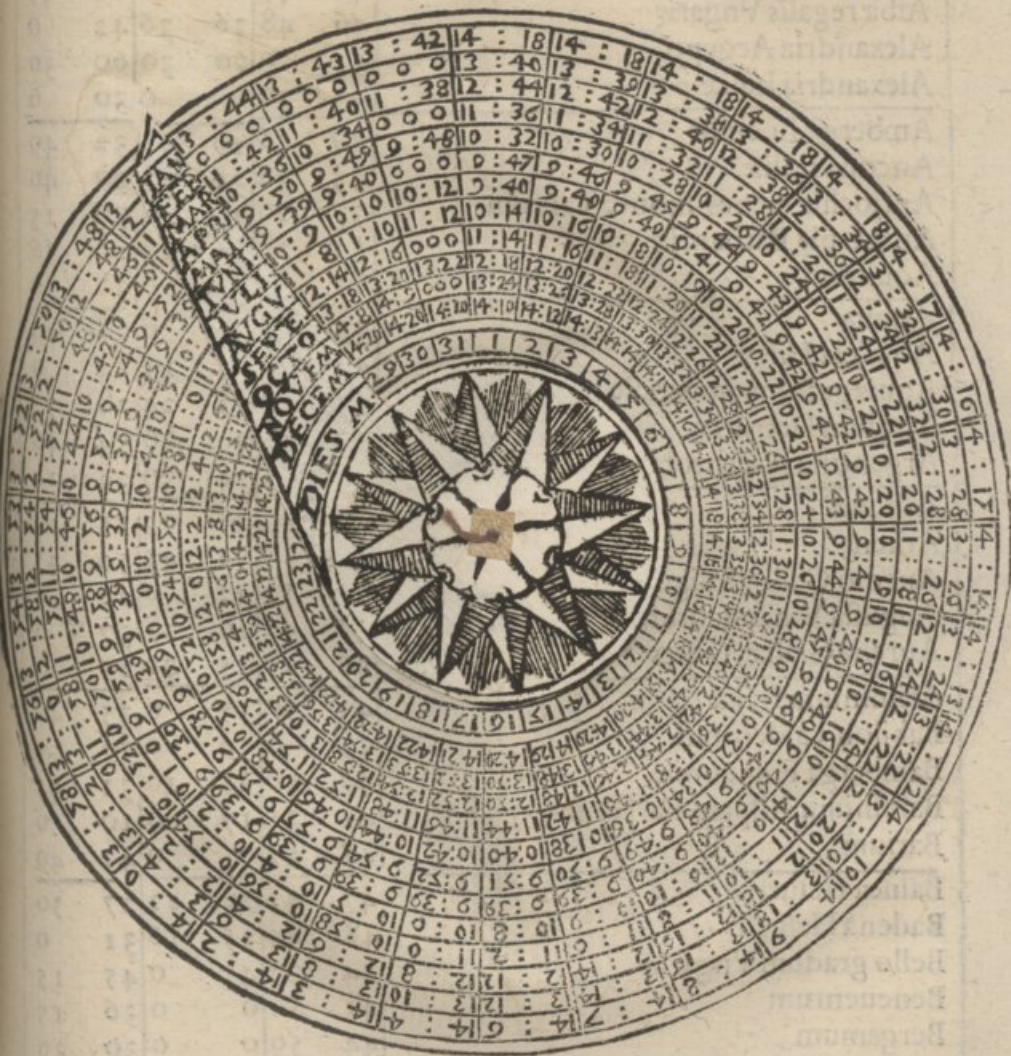
lis, ut infra doce-

bimus.

TABVLA ORTVS SOLIS AD LAT

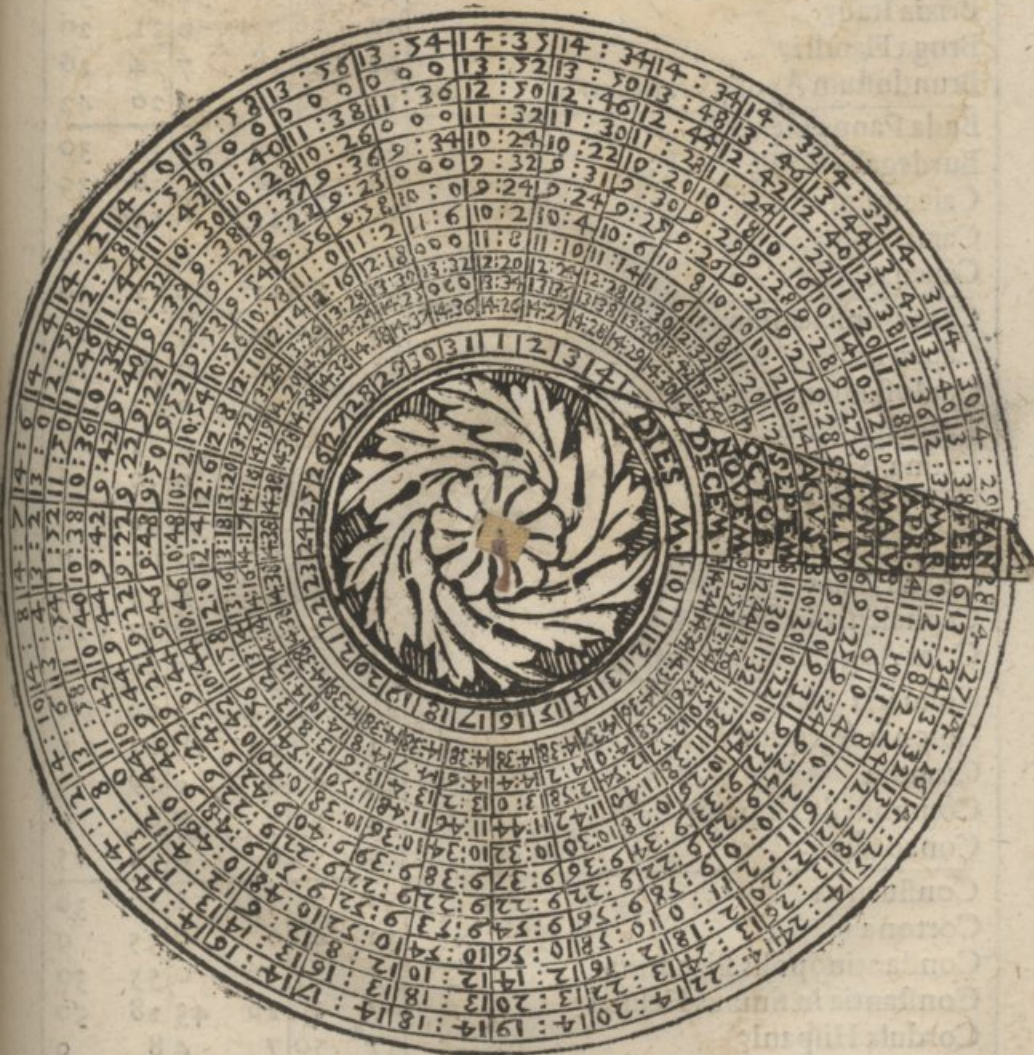
GRAD. 35.

Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui.
 Psal. 73.

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo.		Apiani longitudo		Aliorū longitudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Acedum ceneda	45	18	0	0	33	22
Adrianopolis	42	45	0	0	22	45
Alba regalis Vngarię	46	48	36	36	42	0
Alexandria Aegypti	31	0	60	30	60	30
Alexandria Italiae	43	30	0	0	30	0
Amberga Boemiae	49	26	29	3	32	40
Ancona Italiae	43	42	36	30	39	40
Antiochia penes monte Taurum	37	20	70	15	70	15
Antuerpia Bābantia	51	28	20	16	26	36
Aquinum	41	56	0	0	38	30
Aquila	43	30	0	0	38	20
Aquileia Histrię	45	12	33	15	34	0
Aquis granum imperiale	51	6	22	24	28	52
Aretium Hetruriae	42	45	0	0	34	40
Argentina Argentoratum.	48	45	24	30	28	14
Afisium	42	55	35	52	35	20
Athenę	37	15	52	45	52	45
Auenio Gallię, Auignon	43	52	22	0	22	0
Augusta Vindelicorum	47	42	29	18	37	0
Aurelia Gallia, Orlies	47	13	15	36	19	0
Ariminium Italiae	43	50	35	0	35	40
Babilon caldeorum	35	0	79	0	79	0
Bamberga Franconiae	49	56	28	10	31	45
Barcinium Hispan. Barsalona	41	35	17	0	10	0
Barium.	41	52	0	0	43	40
Batlea Heluetiae	47	41	24	22	27	50
Badena Heluetię	48	44	25	16	31	0
Bello gradum Vngariae	44	30	45	0	45	15
Beneuentum	41	50	0	0	36	15
Bergamum	44	50	0	0	30	30
Berlinum Mar. Brandemb.	52	50	31	36	36	30
Berna Heluetiae	46	25	24	18	29	45
Bethlehem	31	50	0	0	65	45
Bosantium Gallię Befanzon	47	36	22	20	25	40

ET TEMPORIS LIB. III. 137
 TABVLA ORTVS SOLIS AD LAT.
 GRAD. 38.

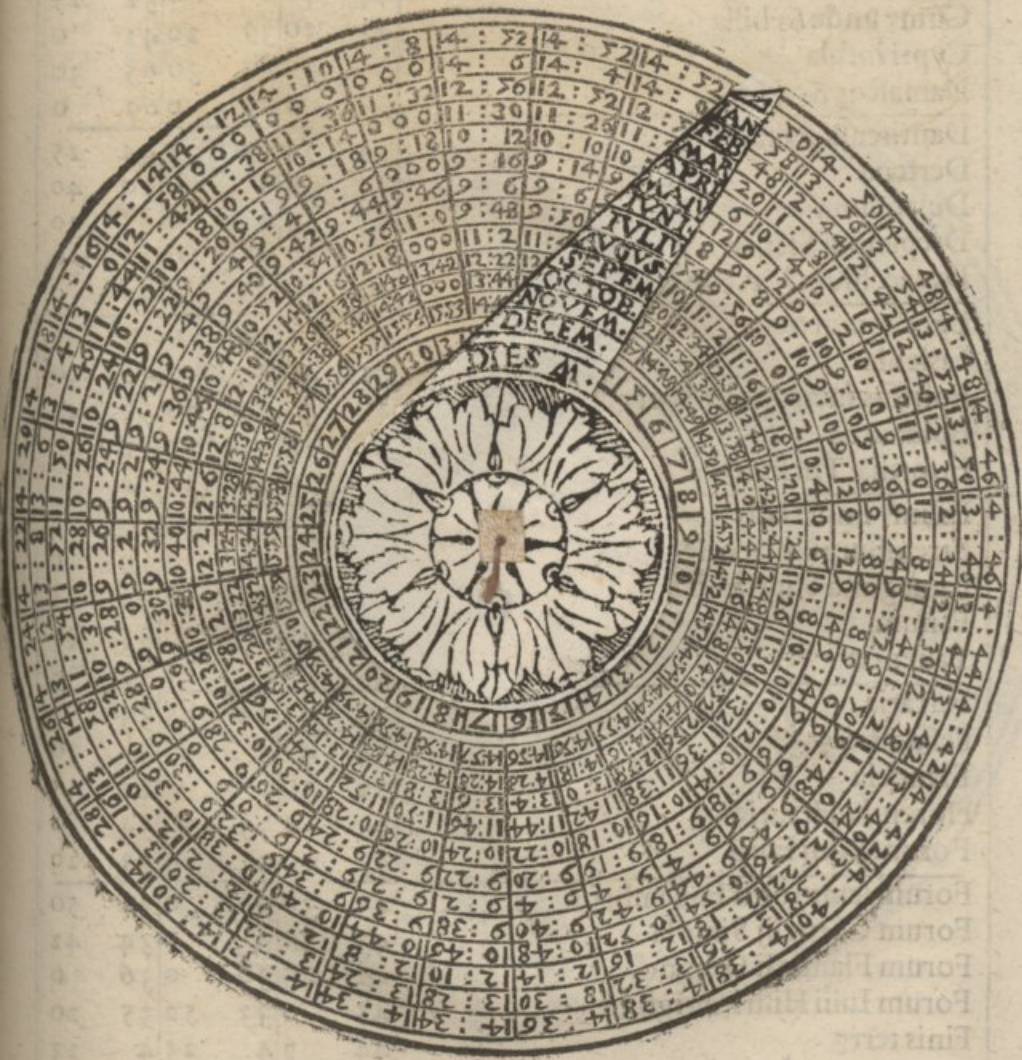

Dies mei sicut umbra declinauerunt, & ego sicut fenum
 arui. Psal. 101.

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo.		Apiani lōgītudo		Aliorū lōgītudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Bononia Italiae	43	54	32	5	33	5
Branderburgum	52	36	30	35	35	30
Brixia Italiae	44	36	0	0	31	20
Bruga Flandriae	51	30	18	7	24	26
Brundisium Apuliae Brandizo	51	24	20	16	26	42
Buda Pannoniae	47	0	36	44	44	30
Burdegalla Galliae	45	30	18	0	18	30
Calecutum Indiae	5	0	112	0	116	0
Camerinum	43	0	0	0	36	0
Capena Frisiae	52	50	21	46	21	46
Candi insula olim creta	34	45	54	0	54	10
Capua Italiae	41	0	40	0	39	10
Caulostadium Franconiae	50	5	0	0	27	40
Carthago Barbariae	31	50	0	0	31	48
Catina Siciliae	37	40	0	0	39	46
Calchouia Vngariae	48	20	40	36	46	0
Cayrum uel noua Babylonia	29	50	61	50	63	0
Cesena Italiae	43	40	0	0	34	40
Cephalenia Insula	37	10	47	40	47	10
Cesar Augusta Aragoniae	41	45	13	45	14	15
Colmaria Aesliae	48	12	24	3	26	0
Colonia Agripina	51	0	23	28	29	0
Comum	44	40	0	0	29	56
Compostella Hispaniae	44	13	5	8	6	0
Concordia	44	55	0	0	33	15
Confluentia	50	25	23	56	27	30
Cortona	42	40	0	0	35	0
Constantinopolis Bizantium	43	5	56	0	55	30
Constantia in finibus Heluetiae	47	30	26	43	28	30
Cordula Hispaniae	37	50	7	4	8	0
Corfinium uulgo Corfu	38	45	45	40	45	10
Corficę insul. medium	40	50	29	20	31	0
Cosentia Calabriae	40	15	0	0	43	12
Carcouia Poloniae	50	12	37	50	45	30

TABVLA ORTVS SOLIS AD LAT.

GRAD. 41.

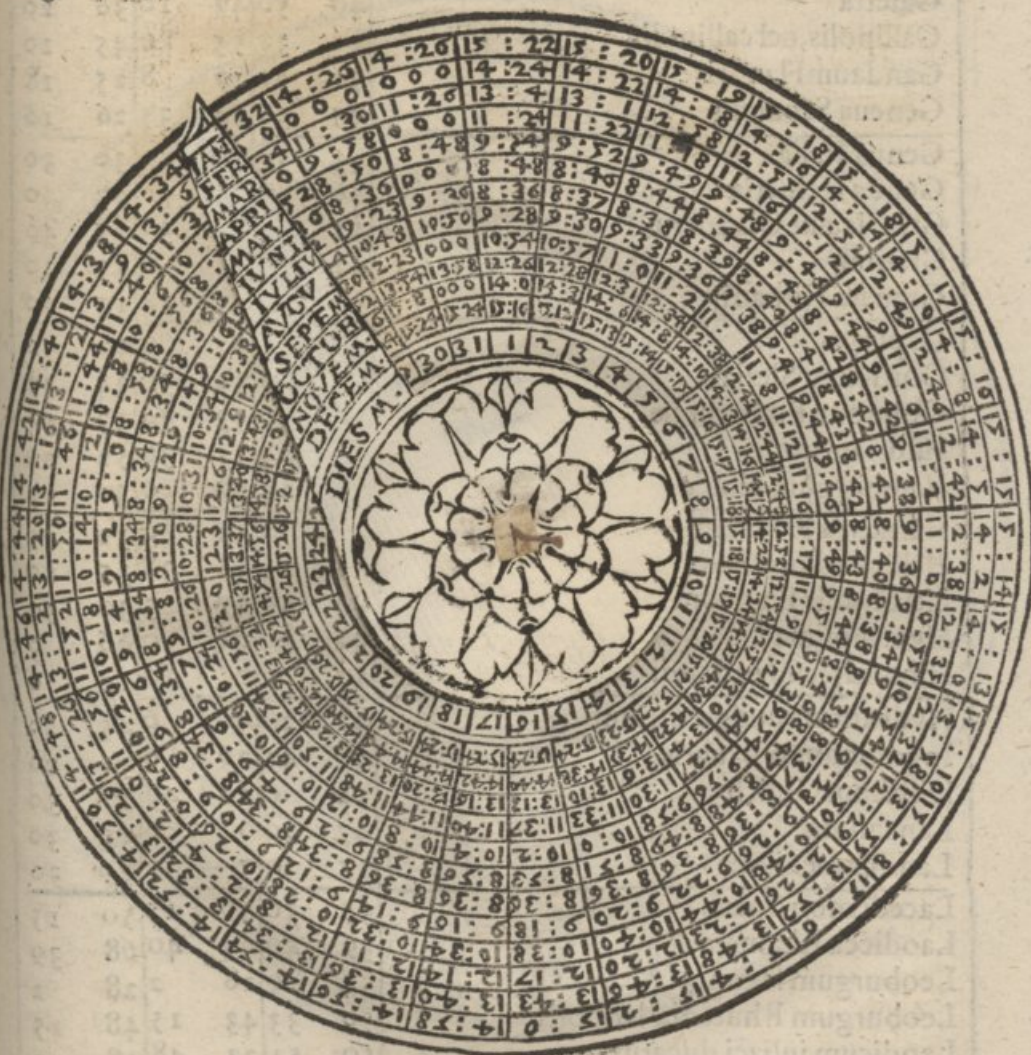
Sicut umbra dies nostri sunt super terram.

Iob. 8.

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo		Apiani lōgitudo		Aliorum lōgitudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Crema	44	20	0	0	31	15
Cremona Italiae	44	40	0	0	32	25
Cumę unde Sybilla	41	30	39	20	41	0
Cypri insula	35	30	65	30	65	30
Damascens Syrię	33	0	69	0	69	0
Dantiscum Prusię	54	54	39	2	44	15
Dertena	44	0	0	0	30	40
Dulgium	43	0	0	0	43	30
Drepanum Siciliae	36	20	0	0	37	0
Dyracchium Macedonię	40	50	45	0	45	0
Eporaceum Scotię	57	0	18	0	17	46
Eislebia	51	46	0	0	32	30
Ephesus metropolis Ionię	37	40	67	40	57	40
Epidaurus	36	25	51	5	51	45
Erfordia Turingię	51	10	28	30	34	0
Eslingę imperialis	48	35	26	33	30	0
Ettemburgum Scotię	57	13	19	18	19	0
Famagusta olim salamis	35	10	66	20	66	45
Fanum	43	40	0	0	35	40
Fauentia	43	30	0	0	35	20
Ferraria	44	23	32	15	33	5
Fessa Africę	34	40	5	0	5	30
Flandria	52	30	0	0	22	45
Florentia Heturię	43	4	33	30	34	30
Forum Liuij Forli	43	40	0	0	33	20
Forum sempronii Fossembron	43	30	0	0	34	50
Forum Cornelij Simola	43	30	0	0	34	42
Forum Flaminiij Foligno.	42	40	36	0	36	0
Forum Iulij Histrię Frigoli	45	0	33	52	35	20
Finis terre	44	2	4	23	4	23
Fransfordia Germanię empo	50	12	25	38	30	30
Fransfordia ad oderam	52	33	32	34	37	30
Friburgum Alisnię	50	58	30	39	30	39
Friburgum Heluetię	47	45	24	18	28	12

TABVLA ORTVS SOLIS AD LAT.

GRAD. 45.

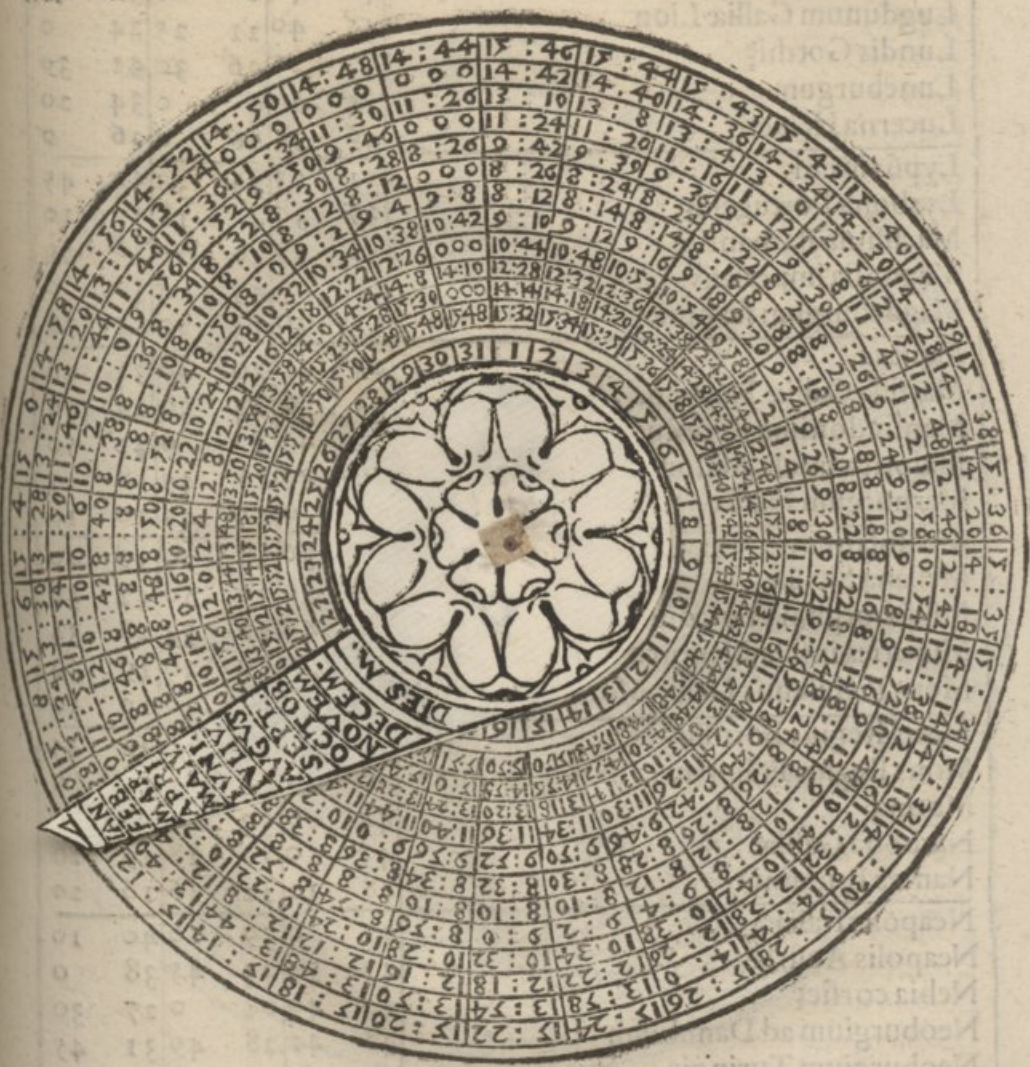

Dies mei uelociore fuerunt cursore, fugerunt, & non uiderunt bonum. Iob.9.

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo		Apiani lōgitudo		Aliorum lōgitudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Friburgum Brasgeæ Rhetiaë	48	15	24	38	28	0
Gaietta	40	50	41	10	38	20
Gallipolis, uel callipolis	41	30	55	0	45	10
Gandaum Flandriæ	51	24	19	8	25	18
Geneua Sabaudiæ	45	30	24	35	26	16
Genua Italiaë	43	50	28	20	30	30
Genua Heluetiæ	46	00	0	0	23	0
Geldria, aut Ghelderæ	52	20	22	33	27	40
Grauina	41	15	0	0	43	10
Granata Hispaniæ	37	50	8	34	10	50
Gepinga	49	37	0	0	30	0
Gorlicium Slesiaë	51	0	32	30	34	45
Golmona Pomeraniæ	54	6	33	54	33	54
Hadrianopolis	42	45	52	30	52	20
Hamburgum Holsariæ	54	24	27	0	30	15
Harmaria Horuegiæ	60	0	32	0	31	45
Halbestadium saxoniam	52	11	28	38	35	20
Herbipolis Franconiæ	49	58	27	3	30	30
Hyerosolima	31	40	66	0	66	0
Hiberniæ seu Horlandiæ medium	57	07	30	12	0	0
Hydruntum, uulgo otrant	41	26	40	6	45	20
Ingolstadium Bauariæ	48	42	26	6	31	20
Iciliacum Gulich	52	0	22	44	27	30
Lanzanum	47	40	0	0	35	30
Landiæ medium	57	07	30	7	30	0
Lacedemon Spart.	35	30	50	15	50	15
Laodicea Rhamata	39	40	64	40	68	39
Leoburgum saxoniam	54	10	28	2	28	2
Leoburgum Rhuteniæ leopolis	50	33	43	15	48	15
Leodicum iuliaci ducatus	50	51	21	48	28	0
Liburnus liorno	42	12	0	0	33	10
Londino Angliæ, Londra	52	30	13	20	19	15
Louanium Barbantiæ	51	020	36	26	45	0
Lubecum saxoniam	54	48	28	20	34	0

Lucca

ET TEMPORIS LIB. III. 143
TABVLA ORTVS SOLIS AD LAT.
GRAD. 48.

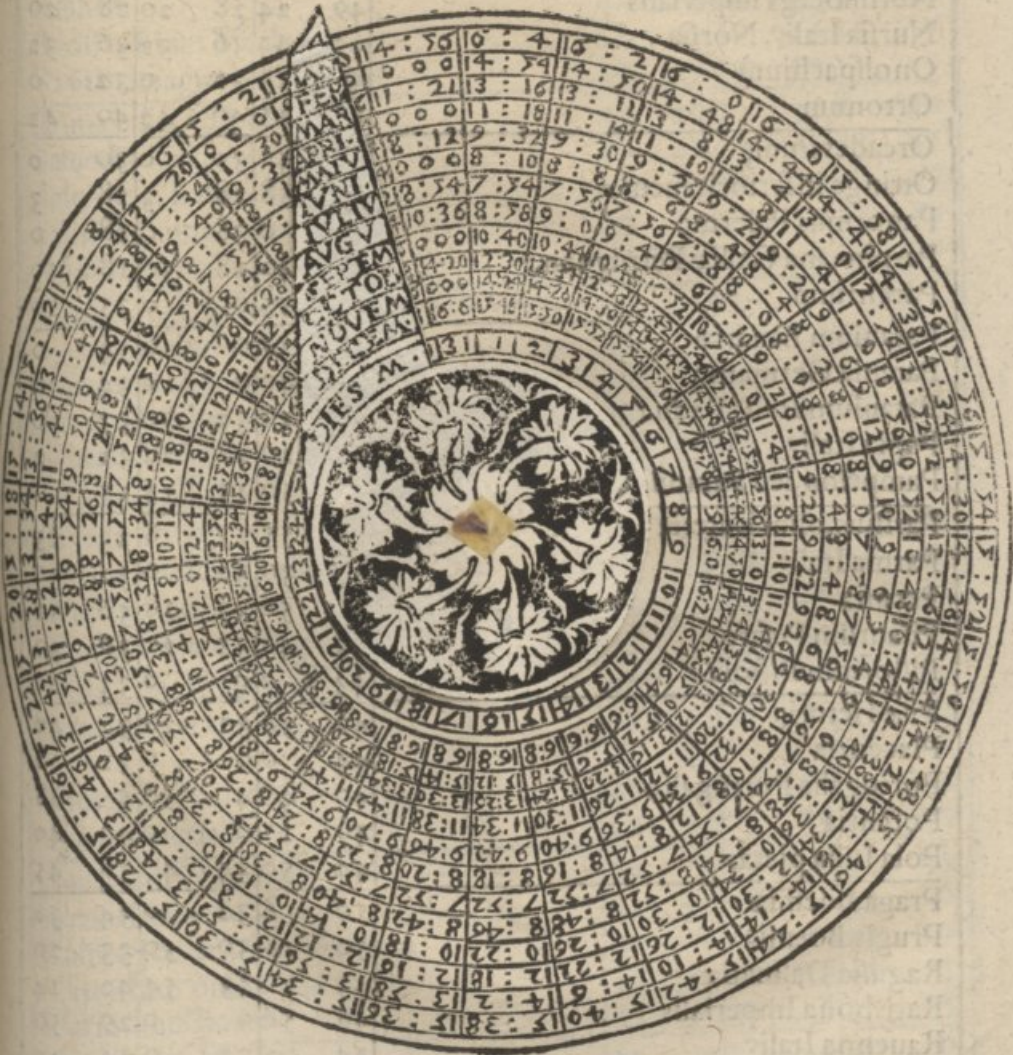
Nunquit sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora? Iob. 10.

Nomina ciuitatum,& locorum.	Latitudo.		Apiani lōgītudo		Aliorū lōgītudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Lucca	42	40	0	0	32	40
Lugdunum Galliā Lion	45	40	21	25	24	0
Lundis Gotthiē	57	23	36	30	41	30
Lunenburgum	54	40	0	0	34	20
Lucerna Heluetiē	46	34	26	0	26	0
Lypsis Miſniē	51	25	34	30	34	45
Lysbona Portugalliē	39	38	4	18	5	10
Machlinia Barbantiā	51	15	20	20	26	50
Magunſia imperialis	50	8	25	4	30	0
Magdeburgum ſaxonīā	52	20	34	30	34	30
Mantua	44	30	30	40	32	20
Marſilia Galliā.Narbon.	43	6	24	30	24	30
Manfredonium ſipontus	40	45	0	0	42	50
Maiorica inſula, Malorca	39	35	16	45	18	25
Marpurgum Naſſiā	51	0	25	45	30	10
Mediolanum	44	36	28	20	30	20
Meffana Siciliā	38	50	39	50	42	46
Mildeburgum Franconiā	49	44	26	34	26	34
Minorica inſula, Menorca	40	10	17	30	19	30
Mons Peſſulanus Galliā, Monpolier	43	25	20	46	20	30
Mons Regius Boruſſiē	54	17	41	16	46	45
Mons Regius Frāc. Patria Io. Regiomōtani	50	16	28	4	31	0
Mutina	44	0	33	0	32	40
Narbona Galliā	43	0	19	18	19	20
Nantes Britanniē	48	12	12	6	16	20
Neapolis Italiā	41	0	39	10	40	10
Neapolis Auſtriā	47	54	34	45	38	0
Nebia corſicē	40	40	0	0	27	30
Neoburgium ad Danubium	48	42	28	49	31	45
Neoburgium Turingiē	51	20	29	13	32	0
Nola campaniā	40	45	40	15	40	15
Nonaria	44	30	0	0	30	30
Nicea ubi concilium calebratum	41	40	57	0	57	0
Nidroſia Nouergiē	60	50	20	56	39	45

Nigro-

TABVLA ORTVS SOLIS AD LAT.

GRAD. 50.

Paucitas dierum meorum finietur breui. Iob.10.

T

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo.		Apiani longitudo		Aliorū longitudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Nigroponti insula	38	15	53	40	53	40
Norimberga imperialis	49	24	28	20	28	20
Nursia Italię. Norfia	42	44	36	32	36	32
Onolspachium	49	33	32	0	32	0
Ortonum	43	15	40	42	40	42
Orcades insulę	61	40	30	0	30	0
Ottinga inferioris sueuię	48	58	28	3	28	3
Panormus Palermo	30	0	38	0	38	0
Parpineana Gallię Perpignan.	42	40	18	30	18	30
Parentium	44	55	0	0	35	20
Patauium Beuarie	48	28	0	0	34	0
Patauia Germanię	47	40	0	0	34	0
Patauium Italię Padua	45	10	32	50	33	30
Papia Italię	44	20	28	22	31	0
Pampelon, seu Pampilona	42	50	13	15	15	0
Parisius, olim Lutetia	48	55	17	8	23	15
Parma Italię	43	30	32	0	32	30
Perusia	42	56	35	18	36	50
Pisaurum Pefaro	43	45	35	20	36	30
Pistorium Pistoia	43	0	0	0	33	20
Piie Heturię	42	38	31	28	32	40
Placentia	44	0	0	0	31	50
Portugalla Portugallo	40	45	4	56	5	48
Potentia	40	15	0	0	40	40
Pola Iulia pietas	44	50	34	40	36	45
Praga Boemię	50	6	32	0	34	30
Prugis Boemię	50	18	30	50	33	20
Ragusia Dalmatię	43	30	43	54	42	14
Ratisbona Imperialis	48	56	0	0	29	50
Rauenna Italię	44	2	33	0	34	40
Rhecanatum	43	22	36	40	40	0
Regium Iulium calabrię	38	15	39	50	43	10
Regium Iepidi Lombardię	43	30	0	0	32	30
Riga Liuonię	50	0	50	0	53	45

Rodes

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo		Apiani lōgitudo		Aliorum lōgitudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Rodes Franciæ segoudnum	45	15	18	30	22	0
Remis Galliæ	48	45	18	55	22	15
ROMA	42	4	36	40	40	20
Rroftochium Mech. ducat.	54	36	30	14	34	0
Rrothomagus Normandiæ	49	0	15	50	21	15
Salmantica Hispaniæ	41	20	7	39	8	32
Saluedia Tur.	50	46	33	45	33	45
Salernum Italiæ	40	50	36	10	40	20
Salisburgium Boiariæ	47	44	31	0	35	15
Saloniana Dalmatiæ	44	30	45	0	39	50
Saloum, uel Salodium Patria mea oppidū celeberrimum ad Benacum.	45	0	0	6	32	0
Sardiniæ insulæ medium	30	0	30	0	31	0
Sauona Italiæ	43	30	27	50	29	10
Scutara Dalmatiæ	44	0	45	30	40	20
Scotiæ insulæ medium	37	0	20	0	18	0
Segnia illiriæ	44	45	0	0	37	45
Selestadium Hælsatiæ	48	22	24	6	24	6
Senæ Hætiuriæ. Siena	42	50	34	18	35	30
Sibilla Hispaniæ. Hispalis	37	0	5	42	6	36
Sibinicum Dalmatiæ	44	20	43	0	38	42
Siracusa, Saragoſa	37	15	39	30	40	30
Sora	41	40	0	0	38	20
Spoletum Italiæ	43	15	36	30	39	45
Spira imperialis	49	20	25	36	28	40
Sterinum Pæmerianæ	54	0	33	20	37	45
Suessæ Italiæ. Seſſa	41	30	38	40	42	0
Sulmo Italiæ. unde Ouidius	40	0	40	30	43	50
Tarentum uulgo Taranto	41	15	41	15	43	15
Taruſium Italiæ	45	30	32	28	33	35
Tibur Italiæ Tiuoli	42	0	36	50	40	30
Toletum Hispaniæ	41	0	9	4	10	30
Tholoſa Galliæ	43	30	17	0	18	0
Thyle insula	63	0	33	0	33	0

T 2 Taurinum

Nomina ciuitatum, & locorum.	Latitudo		Apiani lōgītudo		Alicorum lōgītudo	
	G.	M.	G.	M.	G.	M.
Taurinum Pedemontii	44	40	30	40	29	30
Tergestum colonia. Triest.	45	14	33	30	35	16
Tigurum Heluetiæ	46	48	26	36	26	36
Thebæ Africa	29	30	62	30	62	30
Thunetum, seu Tuniffa	32	30	33	0	33	0
Tubinga Vuittemb. Ducatus	48	38	26	23	29	45
Turonia	47	20	0	0	16	45
Traiectum Hislandiæ	52	16	20	52	27	34
Treueris	49	55	28	0	28	0
Tridentum, uulgo Trento	45	18	30	30	31	42
Trutauia Franconiæ	49	46	28	18	28	18
Valentia Hispaniæ	36	10	11	30	12	40
Valis Oletana. Valladolit	42	20	10	10	9	0
Velitium	41	0	0	0	35	0
Venetiæ omni laudū genere cumulatissime.	45	0	32	30	34	30
Verona	45	16	31	16	32	45
Vercellæ	44	12	30	0	29	50
Vicentia	44	55	32	10	33	0
Vienna Galliæ	45	12	21	25	22	30
Vienna Austriæ	47	42	0	0	38	0
Vienna Pannoniæ	48	22	35	8	38	0
Viterbium Italiæ	42	18	35	43	39	0
Vlma inferioris fuciæ	48	25	27	30	30	20
Volaterra Italiæ. Volterra	42	40	33	30	33	50
Vrbinum	43	4	0	0	34	30
Vratislania Slesię	51	10	34	34	38	15
Vtinum seu Vtinis	46	30	0	0	35	0
Vuittemberga Saxonie	51	50	30	30	35	0
Vuormacia Imperialis	49	44	25	15	28	3

Qua ratione conuertatur tempus ab occasu in tempus ab ortu.

Velim, ut hoc loco eruditiores uiri mihi ignoscant, si quædam nimis uulgata hic persequor, & prolixior sum, quam ipsa res postulare uideatur. Omnibus enim quoad eius fieri potest consultum uolo, ob id qui hæc intelligunt, ne legant quidem, qui enim uel penitus ignari sunt, uel crassiori Minerua huiusmodi doctrinam postulant, quod non de his solum dictum sit; quæ hoc loco tradimus, sed de alijs etiam, quæ huius generis alijs locis scripsimus. His igitur omissis nostrum propositum persequamur. Licet de ratione permutationis temporum inter se superius tractauerimus; hic tamen iterum sed exquisitius acturi sumus. Datum igitur aliquod tempus a solis occasu, quod in tempus a Solis ortu conuertere uelis; duo tibi prius consideranda sunt: primum quo tempore Sol oritur, deinde num illud datum tempus sit diurnum, an nocturnum, si diurnum subduc tempus ortus Solis a tempore ab occasu, & reliquum erit tempus ab ortu, ut die primo Februarij scire uelim, quæ hora sit ab ortu Solis, cum est H. 18. ab occasu. Primum uideo Solem oriri in sua rotula ad lat. Grad. 45. H. 14. 24^h hoc tempus subduco ab H. 18. & reliquum est H. 3. 36^h. quæ significant tempus illius diei ab ortu, & hic Venetijs ab ortu Solis: sin autem id scire uolueris H. 5. noctis, has horas iunge cum arcu diurno, qui hoc modo reperendus est hoc loco ex H. 24. subduco totum solis ortum, & residuum erit arcus diurnus, cui adde Horam noctis.

H. 24.

Solis ortus H. 14. 24^h.

Arcus diur. H. 9 36

Hora noct. H. 5

Temp. ab ortu H. 14 36. qñ sunt H. 5. noctis die primo Februarij Venetijs

Horas ab ortu in horas ab occasu conuertere.

Sin habueris horas ab ortu certas, & scire uolueris horam ab occasu illis respondentem, sic agendum est. Vide primum quæ hora Sol oritur, cui adde horam ab ortu Solis: si horæ collectæ non excedunt H. 24. & illa summa erit quæsitum tempus, sin excedit, ab illa summa subducas 24. & reliquum erit, quod quæris. Vt Venetijs scire uolo cum est hora 5. ab ortu Solis, quæ hora sit ab occasu, idque die primo Februarii, quo die Sol oritur H. 14. 24^h. quibus addo H. 5. quæ est hora ab ortu Solis, & fiunt H. 19. 24^h. sin idem scire uolueris H. 16. ab ortu sumo has cum illis horis quibus

quibus Sol oritur, & conficiunt H. 30. 24ⁱ. a quibus subduco H. 24. & reliquum est H. 6. 24. ab occasu Solis.

Tempus ab occasu in tempus a meridie uertere.

HOc quidem tempus apud Astrologos maxime in usu est, ob id maxime etiam animaduertendum est. Horam igitur ab occasu in horam a meridie sic conuertere debes. Primum uide quota hora Sol oritur, quæ subducatur ex horis 24. ut arcus diurnus habeatur, hunc aut arcum in duas æquas partes diuide, & semiarcum diurnum habebis, quo sic tibi utendum est, ut infra: hoc enim primum aliquo exemplo illustrandum est. Sol oritur Venetiis, ut in sua tabula cernitur, die primo Februarii H. 14. 24ⁱ. hoc tempus subduco ex 24. relinquitur H. 9. 36ⁱ. hoc tempus diuido in duas æquas partes, & altera pars est H. 4. 48ⁱ. quod tempus semidiurnus arcus est, hoc est illud temporis spacium, quod est a meridie ad Solis occasum. Quod tempus si tuis horis ab occasu addideris, eris uoti compos. Illud sit in exemplum. Die primo Februarij scire uolo Venetiis quota hora sit cum post meridiem est H. 18. ab occasu. His addo arcum semidiurnum, & summa est H. 22. 48ⁱ. quod tempus erit superioris diei. Nam cum horum duorum temporum summa non excedit 24. est superioris diei, si excedit est eiusdem diei, & ex summa abiiciendæ sunt 24. horæ, & reliquum est tempus quæsitum. Ut si hoc scire uolo H. 22. ab occasu, His addo arcum semidiurnum, qui est H. 4. 48ⁱ. & conficio H. 26. 48ⁱ. a quibus si demo H. 24. reliquum est H. 2. 48ⁱ. quod tempus est a meridie eiusdem diei.

Tempus a meridie ad tempus ab occasu reducere.

TEmpus a meridie si uolueris ad nostras horas reducere semidiurnus arcus pariter tibi notus esse debet. Nam si hunc arcum ab illis horis subduxeris, tibi notum fiet quæsitum tempus, & si subtractio fieri nequeat illis adde 24. hoc modo. Die primo Februarij 1587. fuit * ☿ ad Lunam H. 15. 56. quod tempus cum sit a meridie, scire uolo, quo tempore ab occasu ille sextilis fuit. Eo die arcus semidiurnus est H. 4. 48ⁱ. quo tempore subducto ex illis Horis 15. 56. residuum est H. 11. 8ⁱ. quod tempus a Solis occasu est. Quod si acciderit, ut subtractio fieri nequeat, adde 24. & residuum erit tempus quæsitum, ut die 7. Februarii 1587. est ☿ ☉ & ☽ H. 2. 44ⁱ. scire uolo quota hora ab occasu sit: id tempus subduco ex illo tempore ad diem prius 24. & residuum est H. 22. 1ⁱ. arcus enim semidiurnus est 4. 48 ob id cum subtractio fieri nequeat tempori ☿ addo 24. & summa fit H. 26. 48ⁱ. a quibus subducto arcu semidiurno, residuum est H. 22. 1ⁱ. ab occasu cum scilicet fuit ☿ & ☽. ☿

Tempus

Tempus ab occasu in tempus a media nocte conuertere.

SI quando contigerit, ut tempus ab occasu in tempus a media nocte tibi uertendum sit, debes arcum seminocturnum ex horis ab occasu subducere, si fieri potest subtractio, etsi non potest, adde 24. & residuum ex subductione erit tempus a media nocte. Illud in exemplum sit. scire uolo die 1. Februarii Hora quarta noctis quota hora sit ex horis a media nocte. Primum inueniendus est arcus seminocturnus. Quod fit hoc modo, uideo in tabula ortus Solis ad Venetiarum latitudinem solem eo die oriri H. 14. 24ⁱ arcus igitur seminocturnus est H. 7. 12ⁱ. sed cum hoc non possit subduci ex horis 4. addo 24. & consurgunt 28. horę, ex quibus subduco arcum seminocturnum, reliquum fit H. 20. 48. quod a media nocte tempus est.

Tempus a meridie in tempus a Solis ortu conuertere.

SI tempori a meridie addideris arcum seminocturnum tempus a Solis ortu habebis; sed illa cautio adhibenda est, ut cum summa excedit 24. Horę 24. abiiciantur. Vt eodem die primo Februarii H. 5. a meridie scire uolo quota sit hora a Solis ortu. His quinque horis addo semidiurnum arcum, qui est eo die H. 4. 48. fiunt H. 9. 48ⁱ. si hoc scire uolueris H. 22. His addo pariter H. 4. 48ⁱ. fiunt H. 26. 48ⁱ. a quibus detraho 24. residuum est H. 2. 48. quod tempus a solis ortu est.

Tempus a meridie in tempus a medianocte mutare, & contra.

SI ab horis a meridie demeris H. 11. reliquum erit tempus a media nocte: hac tamen cautione adhibita, ut cum subtractio fieri nequit addatur 24. illud sit exemplum. Die 3. Februarii 1587 H. 20. 55ⁱ. accidit ϕ , ψ , quero quota hora fuit a media nocte, ex his horis abiicio 12. residuum est H. 8. 55. quod tempus a media nocte est. item eodem die H. 4. 18. fuit Δ , δ , quero horam huius temporis a media nocte: cum ex his horis non possint subduci 12. illis addo 24. & fiunt H. 28. 18ⁱ. a quibus minuo, 12. residuum est H. 16. 18ⁱ. quod tempus a media nocte est. Sin autem contra uolueris conuertere tempus a media nocte in tempus a meridie, tempori a media nocte adde H. 12. & 24. reuice si summa excedit 24. & habebis tempus optatum. Quod sine exemplis per se, uel ex superioribus notum est.

Tempus a media nocte in tempus ab occasu uertere.

Tempori a media nocte si arcum seminocturnum addideris habebis tempus ab occasu, si summa est maior, quam H. 24. abiicito 24. & residuum

residuum erit tempus quod situm. Vt H. 6. a media nocte scire uolo, quanta hora sit ab occasu, idque die primo Februarii, quo seminocturnus arcus est H. 4. 11 hoc tempus illis sex horis addo, & consurgunt H. 13. 11. id est se uolueris scire H. 21. his pariter adde seminocturnum arcum H. 7. 11. fiunt H. 28. 11. a quibus detraho 24. residuum est H. 4. 11. quod tempus ab occasu est.

Tempus a media nocte in tempus ab ortu uertere.

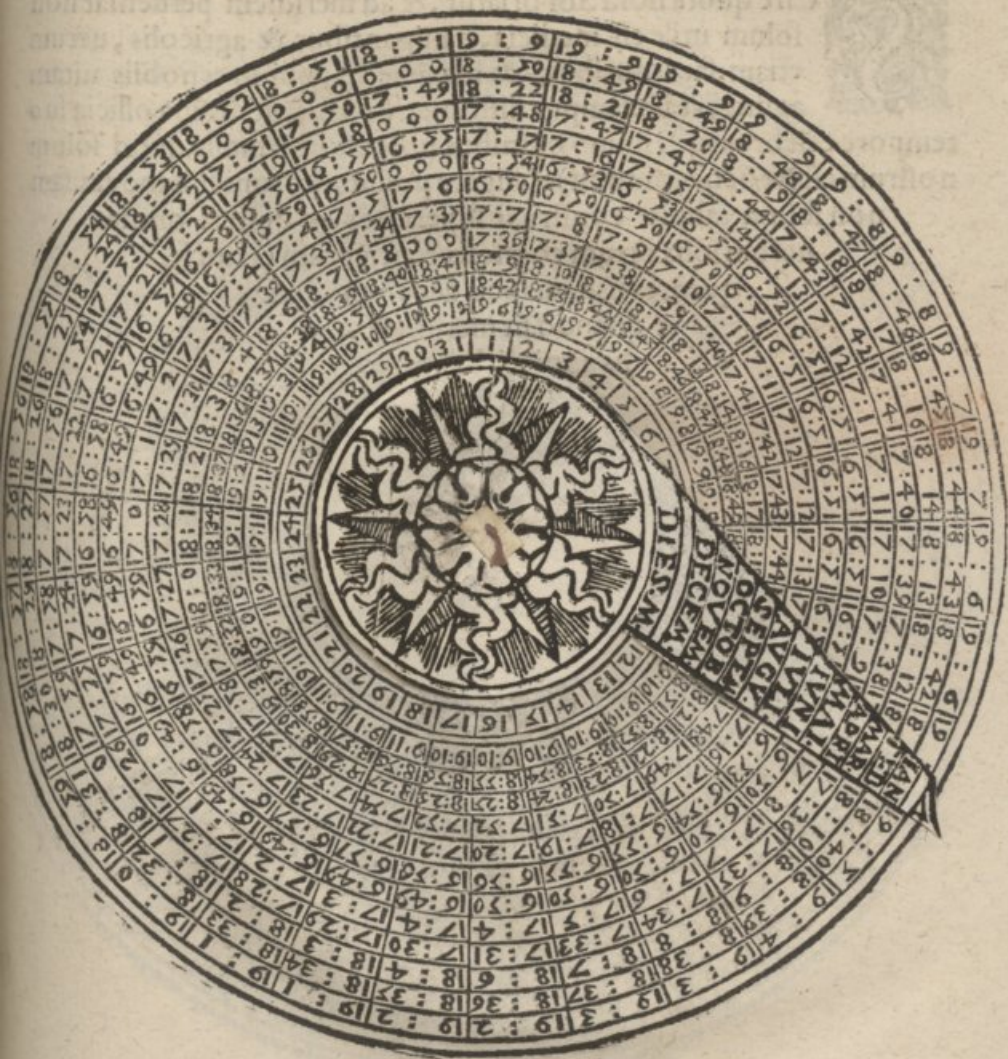
A Tempore a media nocte subduc seminocturnum arcum, & residuum erit tempus ab ortu, si subtractio fieri nequit, adde 24. Vt scire uolo H. 10. a media nocte quanta hora sit ab ortu, die primo Februarii, ab hoc tempore subduco arcum seminocturnum, qui est H. 7. 11. reliquum est H. 2. 49. quod tempus est ab ortu. item H. 2 a media nocte, quanta hora erit ab ortu, cum ab hoc tempore seminocturnus arcus subduci non possit addo 24. & consurgit tempus H. 26. ab his subduco seminocturnum arcum qui est H. 7. 11. residuum est H. 18. 49. & hoc tempus

ab ortu est. Ad hęc omnia superiores tabule, quę Solaris ortum indicant maxime conducunt. Qua uerò ratione hęc omnia tempora in horas planetarias, & hęc in illa comutentur tempora, infra suo loco exposituri sumus.

TABVLA MERIDIEI AD LATITVDINEM.

GRAD. 35.

Breues anni transeunt.

Iob. 16.

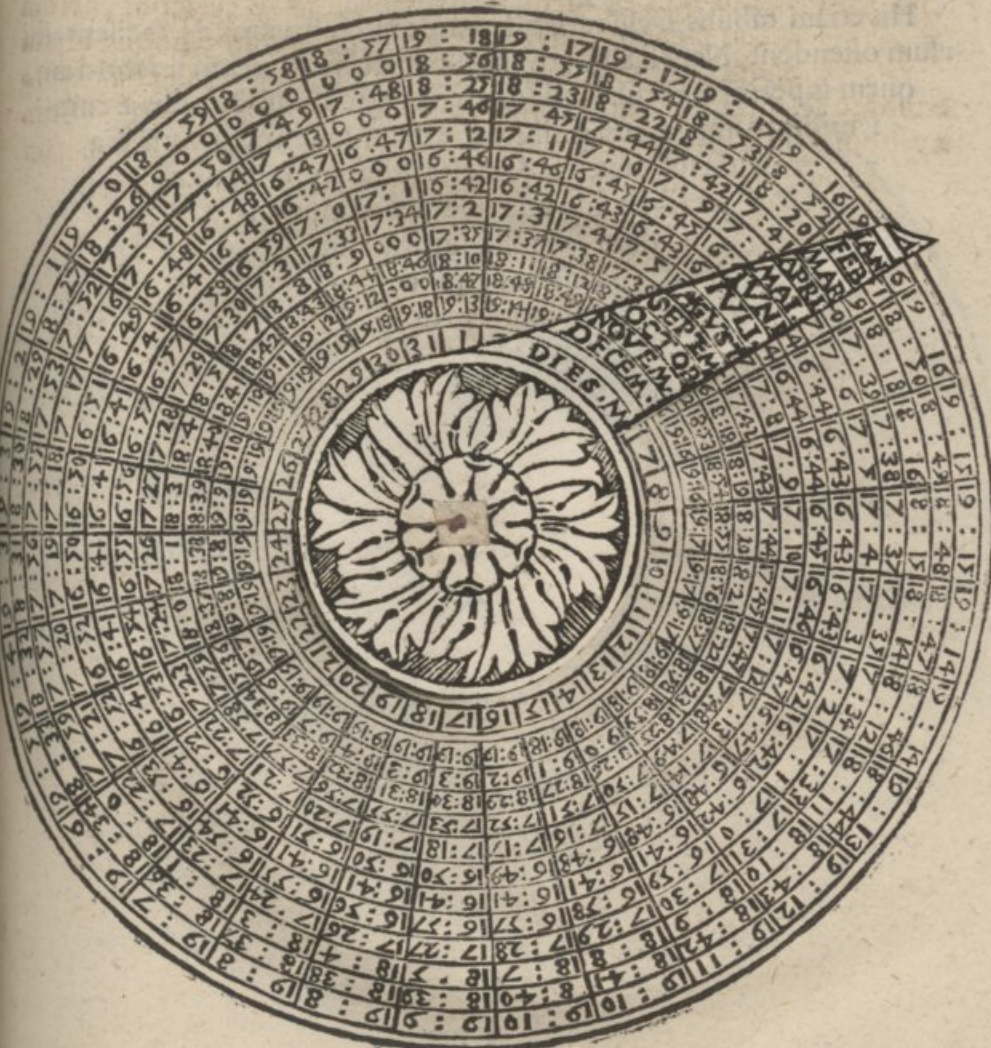
QVA RATIONE VERA MERIDIEI, ET SOLIS OR-
tus hora cognoscatur. Cap. IIII.

Scire quota hora Sol oriatur, & ad meridiem perueniat non solum utile est medicis, nauigantibus & agricolis, uerum etiam sacerdotibus, & maxime iis, qui in cœnobiiis uitam agunt, ut ita tempus distribuere sciant, ut diuina officia suo tempore celebrentur, immo omnibus utile est, ut tempus quod solum nostrum est (ut Seneca inquit) colligere possimus. Propter hanc causam non solum tabulas construxi superiores ex quibus omnes uerum solis ortum cognoscerent, uerum etiam sequentes iisdem locis accommodatas, ut quando fit meridies singulis anni diebus nullo labore quisq; in illis cerne re pos sit.

TABVLA MERIDIEI AD LATITVDINEM

GRAD. 38.

Mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesterni, quae praeteriit. Psal. 89.

Vfus harum tabularum est idem cum vfu superiorum: interior enim numerorum ordo mensum dies tibi indicat, index volubilis in medio menses, quem indicem debes ponere super diem, cuius meridiem quæris & index mensum, & angulus communis mensis, & diei meridiem, quem quæris, tibi ostendet.

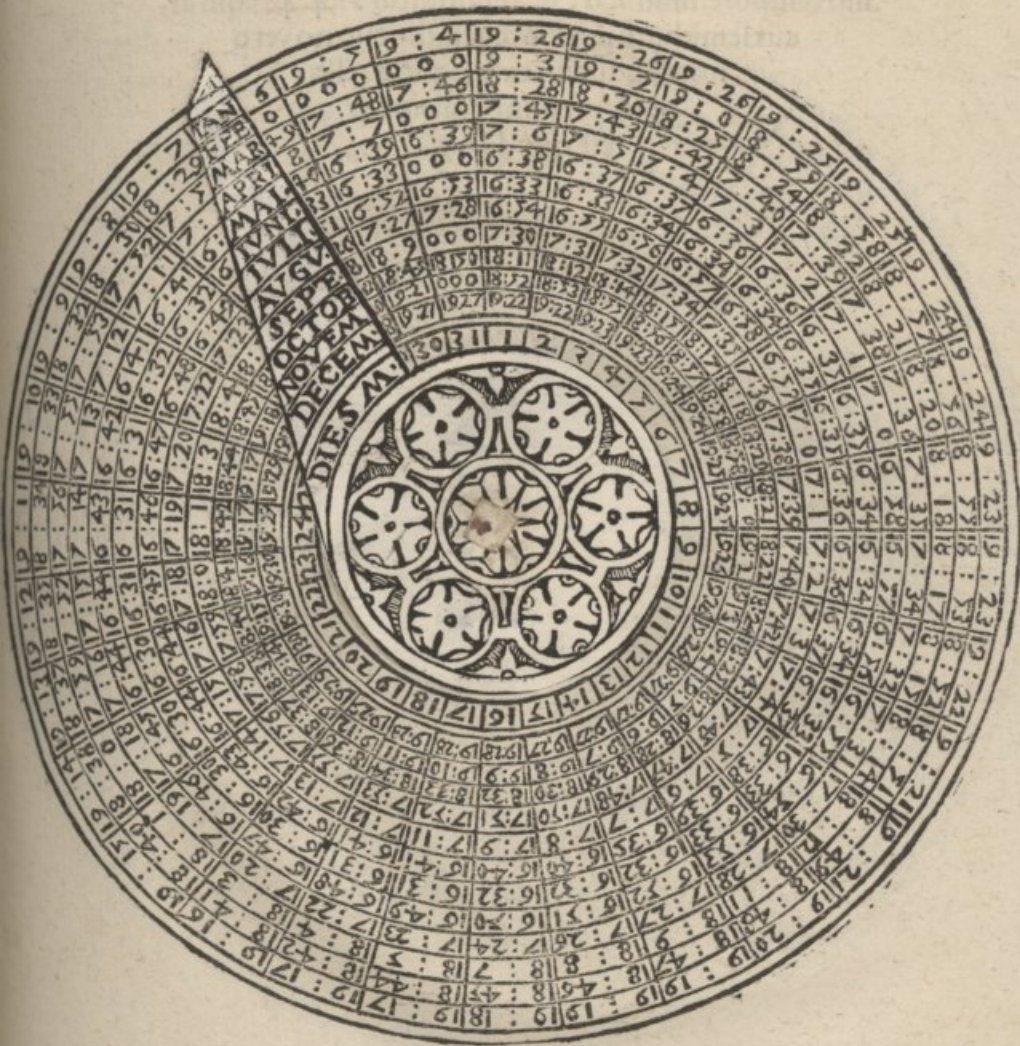
His etiam tabulis si vsus eris ad tempora commutanda facilem tibi vsum ostendent. Nam si ab hora meridiei demeris arcum nocturnum, quem superiores rotulæ solis ortus tibi ostendunt, habebis arcum semidiurnum, arcus is tibi dat arcum seminocturnum si a

12. cum subduxeris, & multas alias opportunitates tibi dabit ad tempus commutandum, ut nihil futurum sit amplius, quod in hanc rem de fideres.

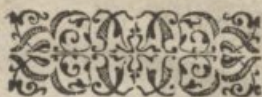
TABVLA MERIDIEI AD LATITVDINEM

GRAD. 41.

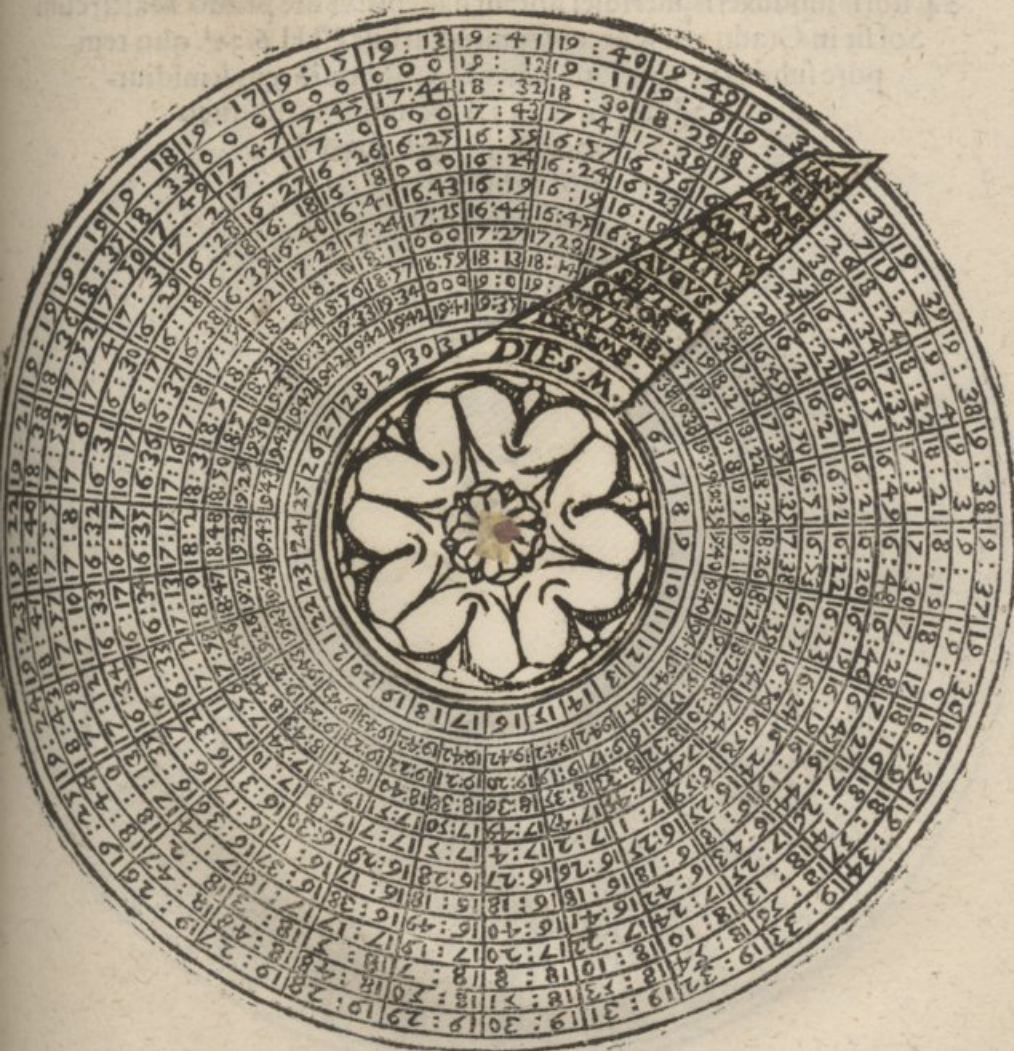
Dies nostri defecerunt. Pſal. 89.

Illud fit tibi in exemplum pro arcu semidiurno, & seminocturno
 inueniendo. die prima Februarij arcum semidiurnum scire uolo, in qui
 ro primum quota hora fit meridies, & uideo in rotula esse H. 19. 12ⁱ.
 deinde quota hora Sol oriatur, & uideo horari H. 14. 24. hoc ab
 illo tempore subduco, & relinquitur H. 4. 48ⁱ. qui ar-
 cus semidiurnus est pro seminocturno uero
 hoc subducito ex 12. quod relin-
 quitur seminocturnus ar-
 est, quod H. 7.

12ⁱ.

TABVLA MERIDIEI AD LATITVDINEM

GRAD. 45.

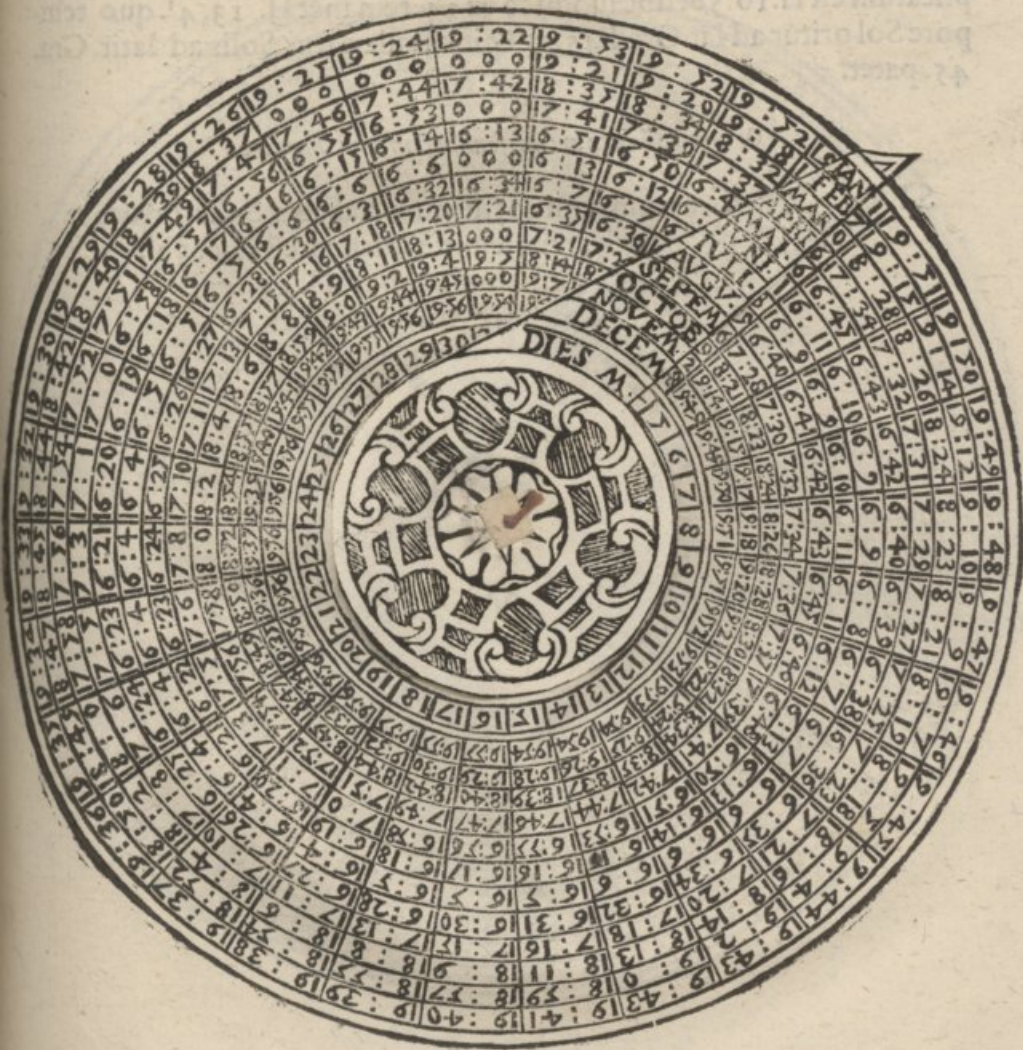
In multo tempore prudentia est. Iob. 12.

Horam meridiei ex arcu semidiurno inuenire.

SI arcum diurnum inueneris, vel ex tabulis, quæ in ephemeridibus sunt, vel iis rōnibus, quibus illæ tabulæ conscriptæ sunt, & illum ex 24. horis subduxeris, meridiei horam habebis: vt die primo Martij cum Sol sit in Gradu 10. X arcus seminocturnus est H. 6. 32ⁱ. quo tempore subducto ex 12. remanet H. 5. 28ⁱ. qui arcus semidiurnus est ad lat. Grad. 45. Hoc tempus subduco ex 24. remanet H. 18. 32ⁱ. quod & in superiori tabula nullo labore reperitur.

TABVLA MERIDIEI AD LATITVDINEM
GRAD. 48.

Quasi meridianus fulgor confurget tibi ad uesperam, & cū
te consumptum putaueris orieris, ut lucifer. . Job. 11.

Ortum Solis inuenire per arcum diurnum.

VBi inueneris arcum semidiurnum quomodo supradictum est. illū, si duplicaueris, & ex 24. Horis subduxeris Solis ortum habebis, ut primo die Martij ut dictum est arcus semidiurnus est H. 5. 28. quod duplicatum est H. 10. 56. hoc subduco ex 24. remanet H. 13. 4ⁱ. quo tempore Sol oritur ad lat. Grad. 45. ut & in tabula ortus Solis ad latit. Gra. 45. patet.

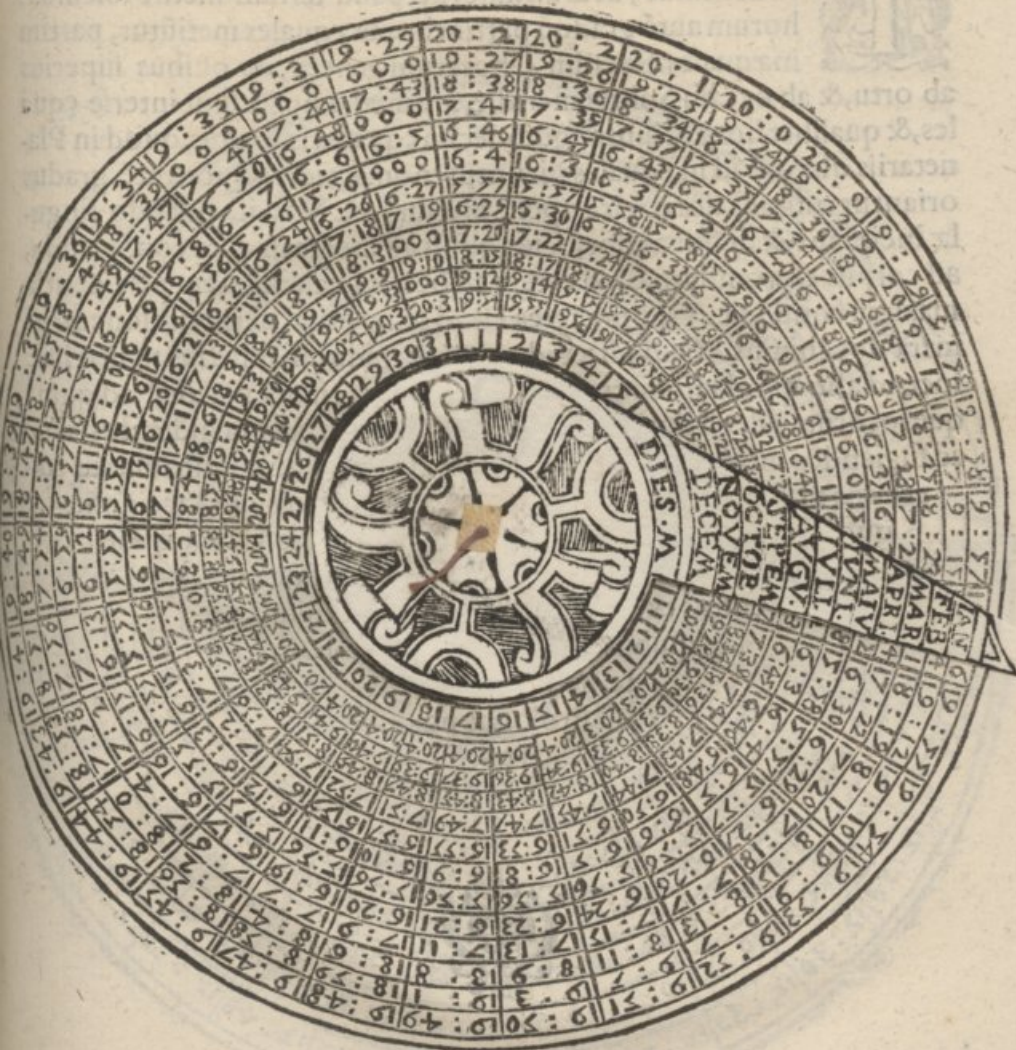
Ortum Solis per arcum seminocturnum inuenire.

SI duplicaueris arcum seminocturnum habebis Solis ortum vt die primo Februarij arcus seminocturnus est H. 6. 32ⁱ. quo duplicato conficitur tempus H. 13. 4ⁱ. hoc igitur tempore Sol orietur primo die Martij. idem facito & in alijs diebus.

TABVLA MERIDIEI AD LATITVDINEM.

GRAD. 50.

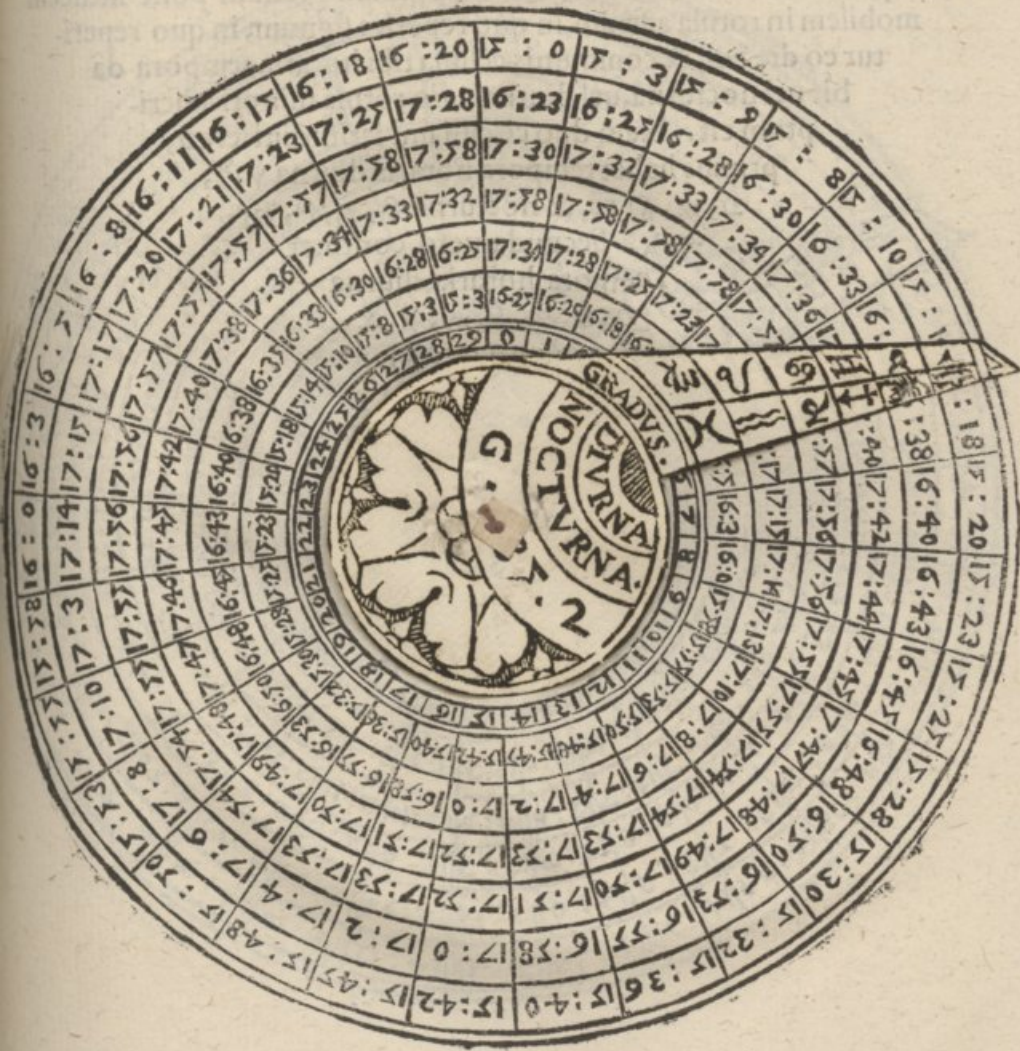
Cunctis diebus terre sementis, & meslis, frigus, & estus, estas, & hyems, nox & dies, non requiescent. Gen. 8.

DE TEMPORIBVS HORARIIS, ET CONVERSIONE
horum temporum in alia tempora. Cap.V.

Tempora horaria sunt equatoris gradus, quibus omnia tempora metimur, ut arundine, uel passu terram metiri solemus; horum autē graduū partim horas æquales metiuntur, partim inæquales. Ea enim 4. horarum genera, de quibus superius ab ortu, & ab occasu Solis, a meridie, & a media nocte sunt inter se æquales, & qualibet hora oriuntur quindecim equatoris gradus, quod in Planetarijs quæ, ob id inæquales dicuntur; non accidit. Quot autē gradus orientur singulis horis scire operæ pretium est. Nam ita quando singulæ incipiant, & desinant horæ scies, quod ad medicamenta conficienda, ad corpus exercendum, & ad cetera ad bonam ualitudinem pertinentia maximè conducit. Vtile præterea est ad temporum permutationem, ut infra docebimus. Quod licet id omne sit traditum superius tamen hoc loco id alio quodammodo tradetur. Vtile etiam est uel maximè ad quinque locorum hilegialium directiones, quod tum ad præuidendus tum ad fugiendos morbos, qui cælorum uel hominibus accidunt, tum ad curandos maxime conducit. **D**ixi qui cælorum uel accidunt, quod in multos morbos incidunt homines, quod uolunt cruditate scilicet et aliis de causis, quæ penitus ex illorum uoluntate pendent, de quibus nihil neque præuidere, neq; prædicere Astrologus potest.

TABVLA HORARIORVM TEMPORVM
PRIMA AD LATIT. GRAD.35.

Nonne duodecim horę sunt diei. Ioan. 11.

VT harum tabularum usum intelligas primum tibi uidendum est quo Zodiaci gradu sit Sol illo die, quo tempora horaria scire cupis, quod ex rotula sita in primo capite huius libri (ut dictum est) facere poteris. Hunc autem gradum quare in serie numerorum ab .i. usque ad 30. qui interiores sunt in rotula, & super illum gradum pone indicem mobilem in rotula affixum, in quo reperiens signum, in quo reperitur eo die Sol, & communis cellula tibi horaria tempora da-

bit uel nocturna, uel diurna ut in rotula minori adscriptum est. Nam duo circuli uni latitudini seruit,

primus habet tempora horaria diurna $\nu, \delta,$

$\Pi, \sigma, \Omega, \eta,$ & nocturna $\zeta, \epsilon, \theta, \rho,$

$\omega, \chi.$ Secunda uerò continet

Tempora horaria diurna

$\zeta, \epsilon, \theta, \rho, \omega, \chi,$ &

nocturna $\nu, \delta,$

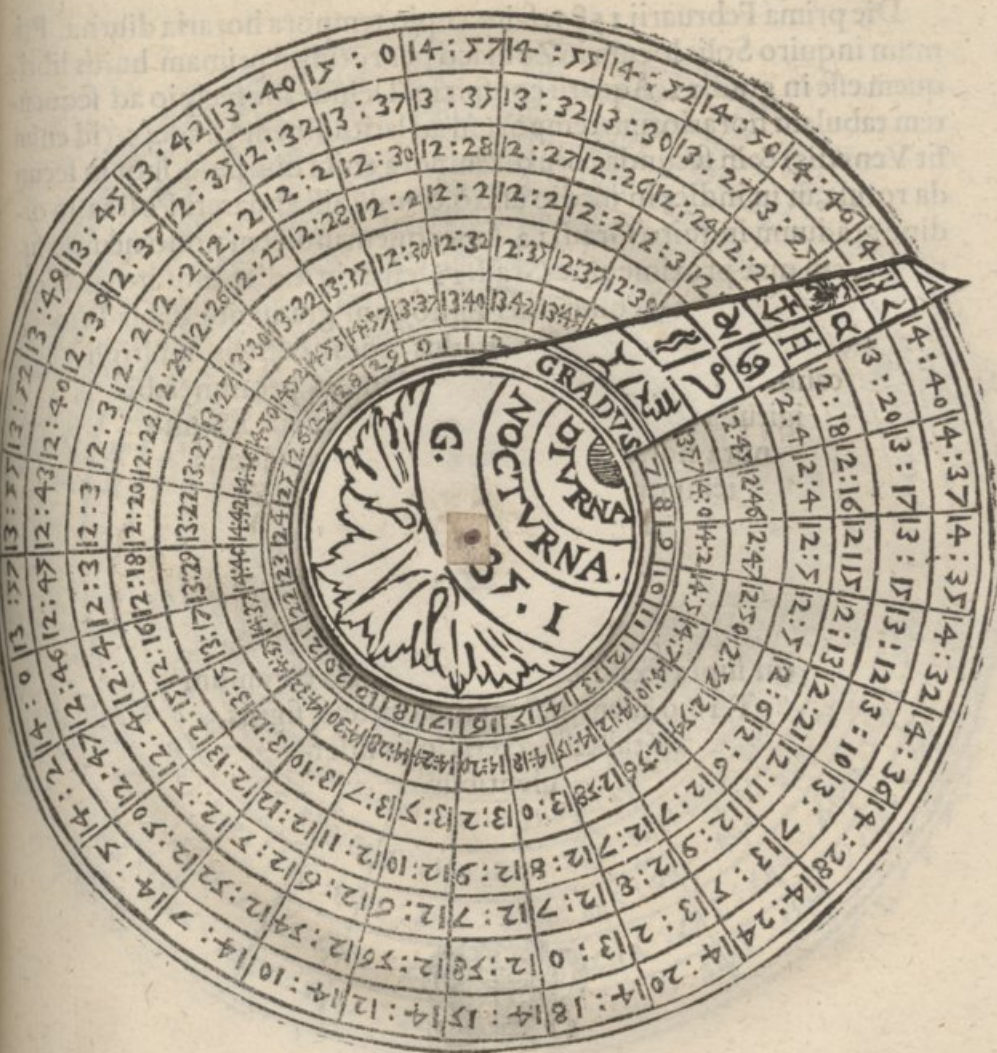
$\Pi, \sigma, \Omega, \eta.$

ut in

indice affixo uidere licet.

TABELLA TEMPORVM HORARIO-
RVM SECVNDA AD LAT. GRAD. 35.

In sapientia ambulate ad eos, qui foris sunt, tempus redi-
mentes. Paul. ad coll. 4.

Primi numeri in cellulis inuenti gradus significant, & secundi minuta, & quilibet grad. 4. minuta temporis tibi dant, & quodlibet minutum dant 4. secunda temporis, ut quindecim minuta in tabulis reddunt unū minutum temporis horarum æqualium, quæ omnia exemplis illustriora fient.

Die prima Februarij 1587. scire cupio tempora horaria diurna. Primum inquirō Solis locum in Zodiaco per rotulam primam huius libri, quem esse in grad. 12. Aquarii conspicio. Deinde me recipio ad sequentem tabulam horariorum temporum ad latitudinem Grad. 45. (id enim fit Venetiis) & in secunda rotula: tempora enim diurna sunt in secunda rotula, ut in indice in medio affixo, & uolubili apparet. Postea in ordine graduum inquirō Grad. 12. super quem indicem pono nempe super lineam quæ proxime ante Grad. 12. est & in indice inquirō, & cellula ibi proxima uel communis signo cum gradu tibi dabit Tem-

pora 12. 0. qui cum sint gradus æquinoctialis multiplicandi sunt p 4. (ut dictum est) & fiunt 48. pronunciabis igitur Horam planetariam illius diei esse 48. minuta horæ equalis. Sin autem scire uolueris

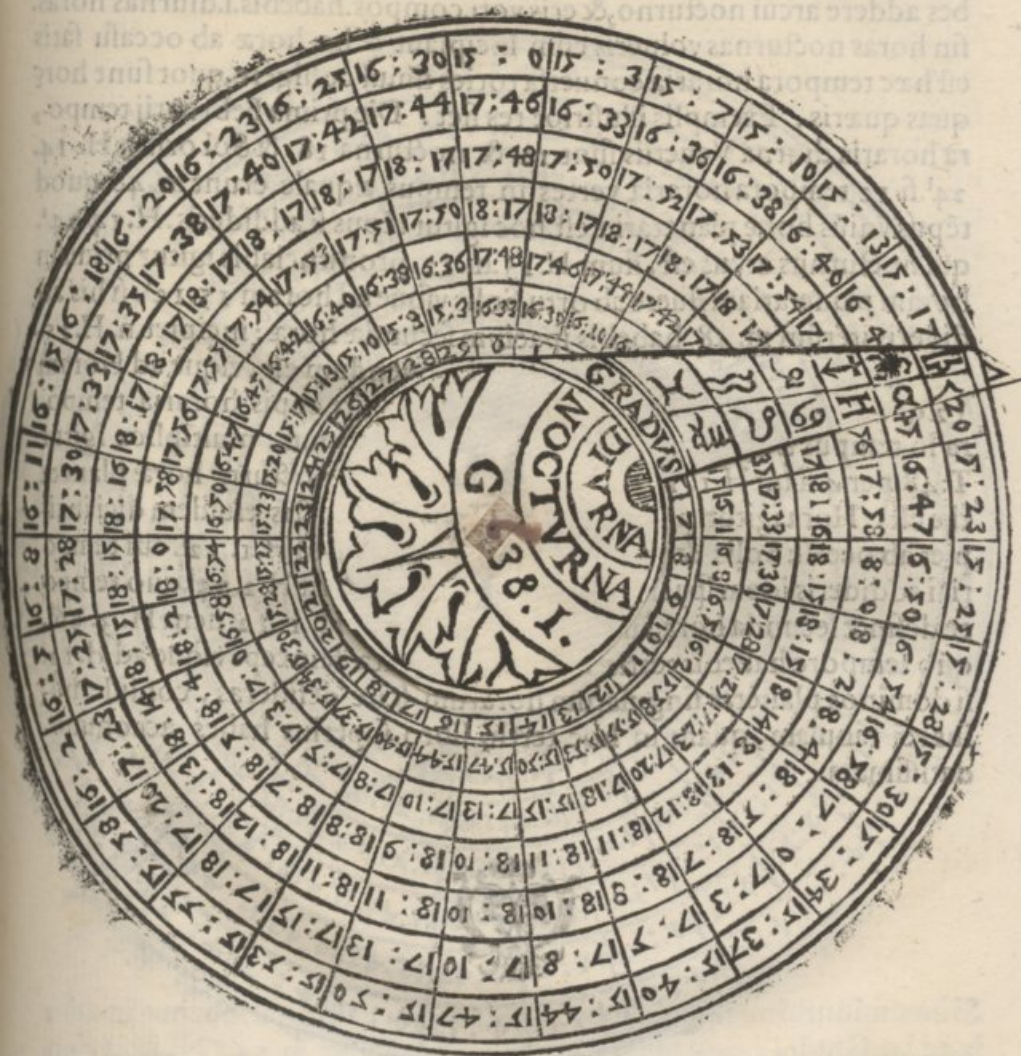
tempora nocturna eiusdem
diei ingredere tabu
lam primam
cum gradu,
& signo

(ut supra fecisti) & habebis in cellula communi
T. 18. 0. idem dictum sit de ceteris signis,
& tabellis ceteris locis inser-
uentibus.

TABVLA TEMPORVM HORARIORVM
PRIMA AD LATITVDINEM GRAD. 38.

A solis ortu vsque ad occasum laudabile nomen Domini.
Psal. 112.

TABVLA

Y

Horas

Horas planetarias ad tempus ab occasu reducere.

Quod si volueris has planetarias, siue inæquales horas ad tempus ab occasu reducere, tempora horaria in horas, & minuta conuersa debes addere arcui nocturno, & eris voti compos. habebis. s. diurnas horas. si horas nocturnas volueris cum incipiant & hæ horæ ab occasu satis est hæc tempora horaria conuersa toties simul colligere, quot sunt horæ quas quæris. Exemplis illustrior res fiet. Die prima Februarij tempora horaria diurna Venetijs sunt 12. & nocturna 18. & Sol oritur H. 14. 24ⁱ. si 12. tempora horaria vertes in tempus æquale erunt m. 48. quod tempus vnius horæ planetariæ est. hoc igitur tempus si addideris. H. 14. 24ⁱ. qui nocturnus arcus est. fiunt H. 15. m. 12. pronuntiabis igitur primam horam planetariam fluere ab ortu Solis vsque ad horam 15. 12ⁱ. si his addideris iterum m. 48. habebis spacium secundæ horæ: incipiet. n. H. 15. m. 12. & desinet H. 16. & sic deinceps tibi agendum est, vsque ad horam 12. quæ vltima diei hora est. si horas noctis scire cupis horaria tempora in tempus æquale conuerte, vt supra docuimus. multiplica igitur T. 48. per 4. fiant H. 1. 12. quod spacium nocturnæ horæ planetariæ est. Hora igitur planetaria prima noctis eiusdem diei incipiet ab occasu Solis & perdurabit vsque ad H. 1. 12ⁱ. cui tempori si addideris idem spacium vnius horæ summa erit H. 2. 24ⁱ. quo tempore desinet secunda hora, rursus si huic addideris H. 1. 12. fiet H. 3. 36ⁱ. quo tempore habebis tertie horæ finem, & ita deinceps vsque ad H. 12. si dominos planetas singularum horarum scire desideras, consule huius rei tabulam, quam in hoc tertio libro superius habes accommodatissimam.

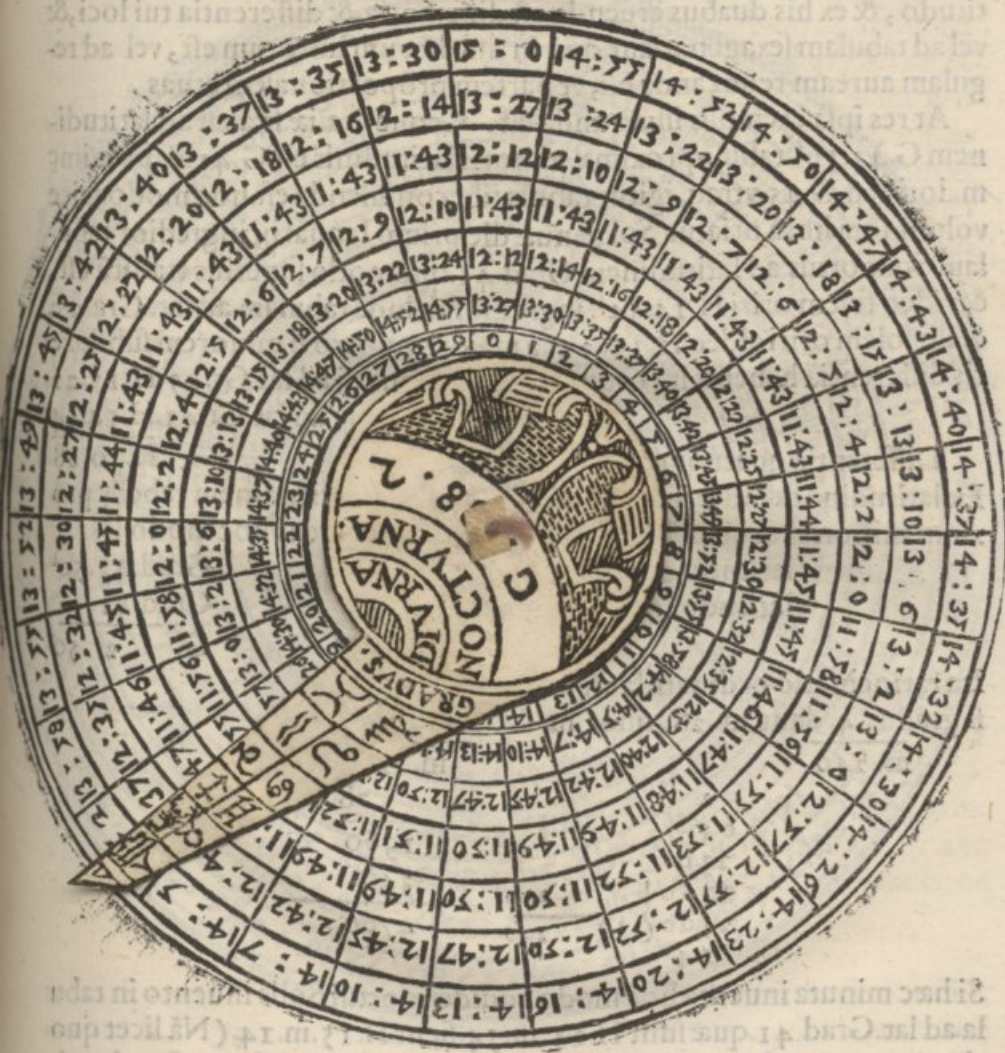

A solis ortu vsque ad occasum laudabilem Domini

Tab. 112.

TABVLA TEMPORVM HORARIORVM

SECVNDATA AD LATITVDINEM GRA. 38.

Nunquid perducis Luciferum in tempore suo, & vesperum super filios terrae confurgere facis. Iob 38.

AT

Y 2

Quo-

Quomodo adhibenda sit pars proportionalis tum in his, tum in superioribus
& sequentibus tabulis.

Cum tibi acciderit scire velle vel solis ortum, vel meridiem, vel horaria tempora alicuius loci, ad cuius latitudinem nullam tabellam propriam habeas, tibi consulenda est proximè maior, & proximè minor latitudo, & ex his duabus eruenda est differentia, & differentia tui loci, & vel ad tabulam sexagenariam, quæ in fine horum librorum est, vel ad regulam auream reuocanda est, vt partem proportionalem eruas.

At res ipsa exemplis illustranda est. Genua Italiae sita est ad latitudinem G. 43. 50ⁱ. tabula proximæ minoris latitudinis est G. 41. & proximæ maioris est G. 45. vtraque igitur tabula tibi consulenda est. hoc modo scire volo, quota hora oriatur Sol genuæ die primo Ianuarij, ingredior tabulam Solis ortus ad latitudinem Grad. 41. quomodo superius traditum est. & video solem oriri H. 14. 54ⁱ. ingredior deinde tabulam ad lat. Gra. 45. & ibi solem oriri video H. 15. 22^a. a maiori numero si minorem subduxeris differentiam habebis ita ortus solis D. L. Ianuarij ad lat. Gr. 45. H. 15. 22^a ad lat. Gr. 41. H. 14. 54ⁱ.

Differentia quatuor graduū

Ex latitudine deinde tui loci, subducas latitudinem tabellæ proximæ minoris. vt tui loci differentiam habeas hoc modo.

latitudo genuæ est		Grad. 43. 50 ⁱ
latitudo tabellæ proximæ minoris		Grad. 41.
differentia		G. 2. 50

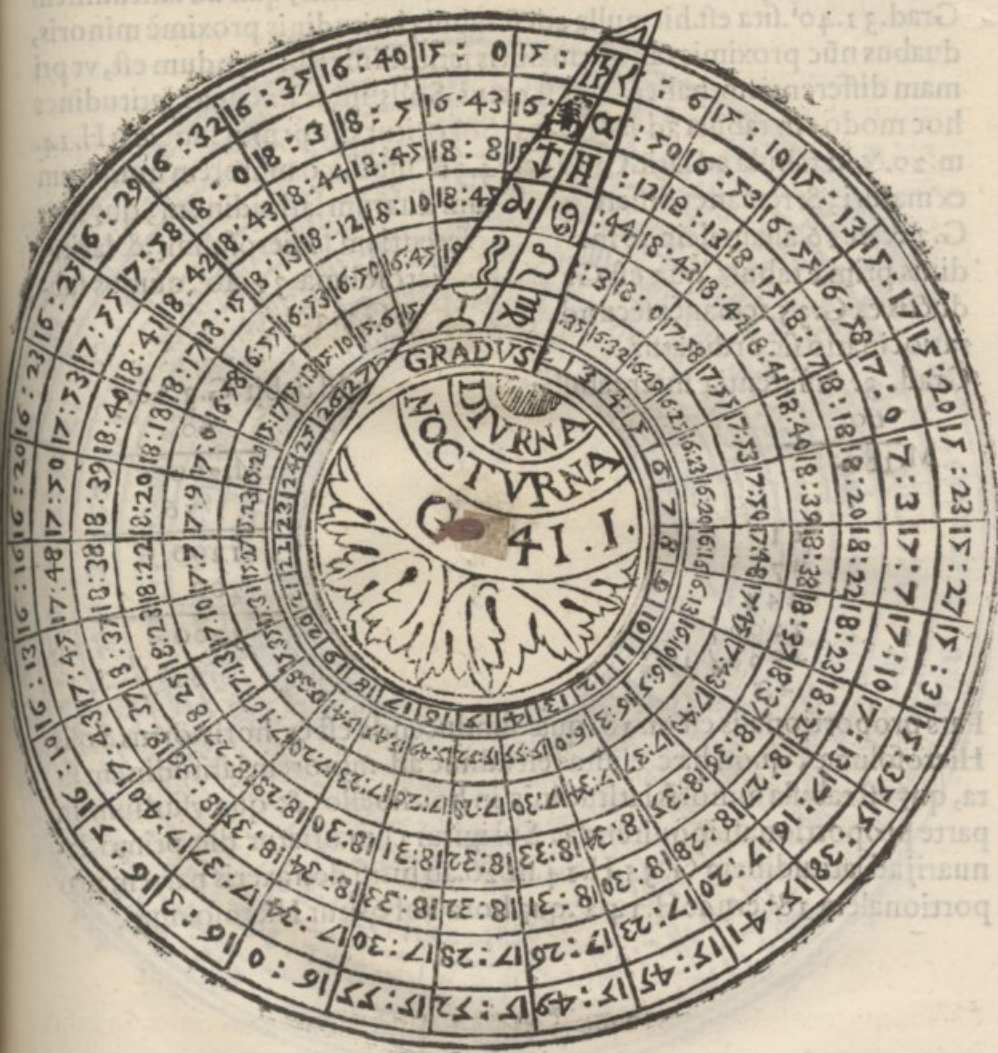
Ita ratiocinatio ordinanda est per auream regulam: si gradus 4. dant m. 28. quot m. dabunt G. 2. m. 50.

m. 240		m. 170
2		28
05		1360
230		340
4760	200	4760
2400 (19	240	
24		

Si hæc minuta inuenta hoc modo addideris ortui Solis inuento in tabula ad lat. Grad. 41. quæ sunt H. 14. m. 54. fient H. 15. m. 14. (Nā licet quotiens numerus sit tantum 19. integer, tamen si quod superest animaduertes uidebis pene unum integrum esse) pronuntiabis igitur Genuæ Italiae Solem oriri primo Ianuarij H. 15. m. 14^a. Eodem modo tibi procedendum est & in tabulis meridici, & in tabulis horariorum temporum, cum tē exquisitā habere cupis. vbi tabulæ proximæ maiores, & minores adsūt.

TA-

TABVLA HORARIORVM TEMPORVM
PRIMA AD LATIT. GRAD.41.

Fecit solem in potestate diei, & terram, & stellas in potestate noctis, quoniam in æternum misericordia eius.

Psal. 135.

Sim

Sin quando tibi acciderit scire velle hanc proportionalem partem, vbi tabulæ ad latitudinem proximè minorem, & proximè maiorem non est, vt accidit nonnullis locis apud primam, & vltimam tabulam collocatis: sic tibi operandum est. vt in sequentibus exemplis apparet.

Scire uolo quota hora Sol oriatur Hierosolimæ, quæ ad latitudinem Grad. 31.40ⁱ. sita est. hic nulla adest tabula latitudinis proximè minoris, duabus nûc proximis tabulis maioris latitudinis tibi vtendum est, vt primam differentiam habeas, idest ortus Solis inter has duas latitudines hoc modo: in tabula ad lat. Gr. 35. Sol oritur die primo Ianuarij H. 14. m. 20. & in tabula ad latit. G. 38. H. 14. 36ⁱ. subduco minorem numerum ex maiori, & remanet differentia harum duarum latitudinum, quæ sunt G. 3. & m. 16. aliam deinde inquiri differentiam. s. Hierosolimæ, & latitudinis primæ tabulæ, quæ est Gra. 35. & Hierosolimæ 31.40ⁱ. quibus subductis ex G. 35. remanet secunda differentia G. 3. 20ⁱ. ratiocinatio sic ordinatur.

Grad. 3. differentia inter tabulas sunt m. 16. quid dabit G. 3. 20.

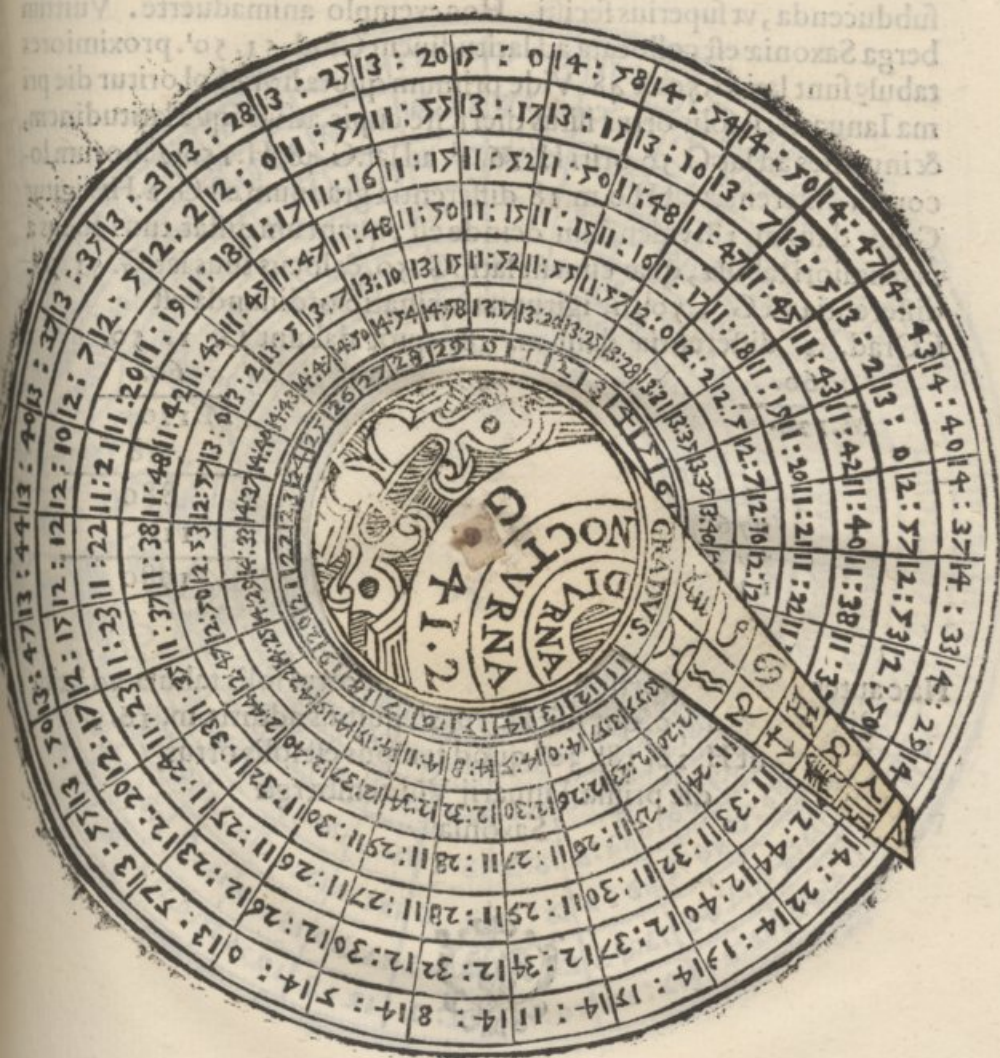
60.
M. 180.

• 1
7
244
3200 |
7800 (17 ⁷/₉
78

60.
M. 200
16
1200
200
3200

Pars proportionalis est m. 18. quæ subducenda est ex horis ortus Solis Hierosolimæ, quòd hæc ciuitas est adhuc ad minorem latitudinem sita, quæ est tabula minoris latitudinis in hoc libello, & qua vsus sum in parte proportionali inquirenda. Sol igitur cum oriatur die primo Ianuarij ad latitudinem G. 35. H. 14. m. 20. ab his: si detraxeris partem proportionalem 18ⁱ. erunt H. 14. 2ⁱ. qua hora Sol oritur Hierosolimæ.

TABVLA HORARIORVM TEMPORVM
SECVND A AD LATIT. GRAD. 41.

Dies vltionis in corde meo semper.
Iſa. 53.

TABVLA

Sin

Sin autem scire volueris quota hora sol oriatur, uel ad meridiem perueniat, uel quot sint tempora horaria in his locis, quæ sunt ad maiorem latitudinem, quàm est latitudo maior harum tabularum, sic tibi agendum est, ut in his, quæ sunt ad minorem, sed pars proportionalis est ad eadem horis inuentis in tabula tuo loco vicinioris latitudinis, non autem subducenda, ut superius fecisti. Hoc exemplo animaduerte. Vuittembergæ Saxoniæ est collocata ad latitudinem Grad. 51. 50'. proximiores tabulæ sunt lati. G. 50. & 48. Vide primum quota hora Sol oritur die prima Ianuarij, si solis ortus illius dici scire cupis, ad utrâque latitudinem, & inuenies ad lat. G. 50. oriri H. 16. 2'. ad lat. G. 48. H. 15. 42'. horum locorum differentia est H. 0. m. 18. differentia graduum est G. 2. His igitur Grad. dant m. 18. videndum deinde est, quantum distat tuus locus a proximiori tabula, quæ cum sit latit. G. 50. & locus tuus lat. G. 51. 50'. differentia est G. 1. 50'. sic igitur ratiocinatio ordinanda est si Grad. 2. differentia dant m. 18. quot dabunt G. 1. 50.

60.

M. 120.

$\frac{1}{2}$
076
*980
1100 } 16 $\frac{1}{2}$
11

60.

M. 110
18

880
110

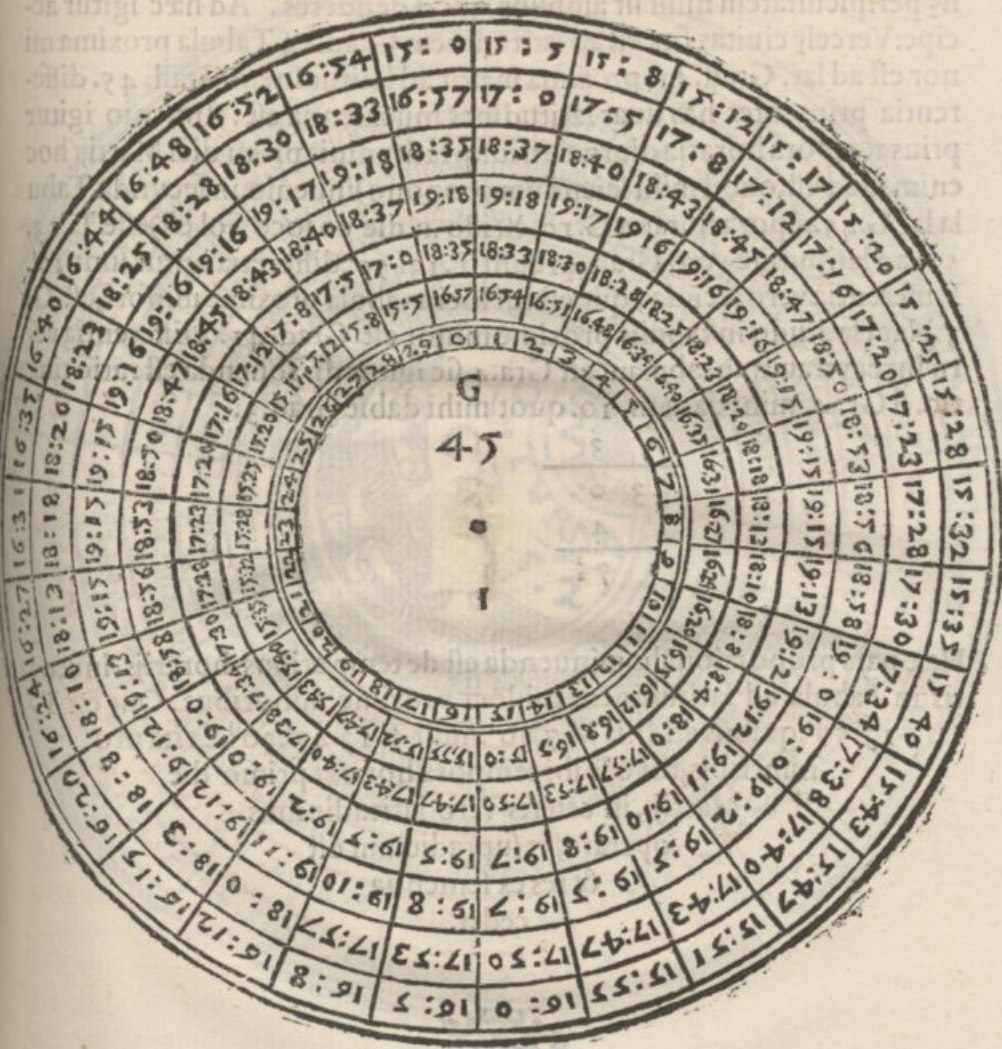
1980

Hæc autem pars proportionalis addenda est ortui solis tabulæ ad latitudinem Grad. 50. quæ fuit H. 16. 2'. quibus additis m. 16. 2. fiunt H. 16. 18'. 30" quod tempus est solis ortus die prima Ianuarij Vuittembergæ Saxoniæ.

TABVLA PRIMA TEMPORVM

HORARIORVM AD LATIT. GRAD. 45.

Omnis potentatus brevis uita.
Ecclesiast. 10.

Z Etli

INDEX.

INDEX.

Et si ex ijs, quæ dicta, sunt facile perspici potest, quomodo pars proportionalis eruatur, & uerum tempus ortus Solis, & meridiei cuiuscunque loci cognoscatur vna cum horarijs temporibus: nō alienum tamen mihi visum est hoc loco aliquod exemplum afferre, ut rationem eruēdi in temporibus horarijs partem proportionalem habeas, vt ad huius doctri-
næ perspicuitatem nihil sit amplius, quod desideres. Ad hæc igitur accipe: Verceilę ciuitas sita est ad latitudinem Grad. 44. Tabula proxima mi-
nor est ad lat. Grad. 41. proxima maior ad latitudinem Grad. 45. differ-
rentia prius inter has duas latitudines inuenienda est. Inuenio igitur
prius tempora horaria diurna utriusq; latitudinis primi diei Martij (hoc
enim illud est, quod mihi sciendum propono) inuenio in secunda Tabu-
la lat. G. 45. tēpora horaria G. 10. X (illo .n. die eo loco Sol est) esse T. 13.
50'. ad latitudinē vero Grad. 41. sunt T. 13. 50'. differentia igitur sunt 10'.
Differentia vero secūda, quę est tui loci a tabula proxime minori, est G.
3. Nam latitudo in tabulis proxime minor est Grad. 41. Differentia ve-
ro inter vtramque tabulam est Gra. 4. sic igitur disponenda est ratiocina-
tio. si Gr. 4. mihi dant m. 10. quot mihi dabit Grad. 3.

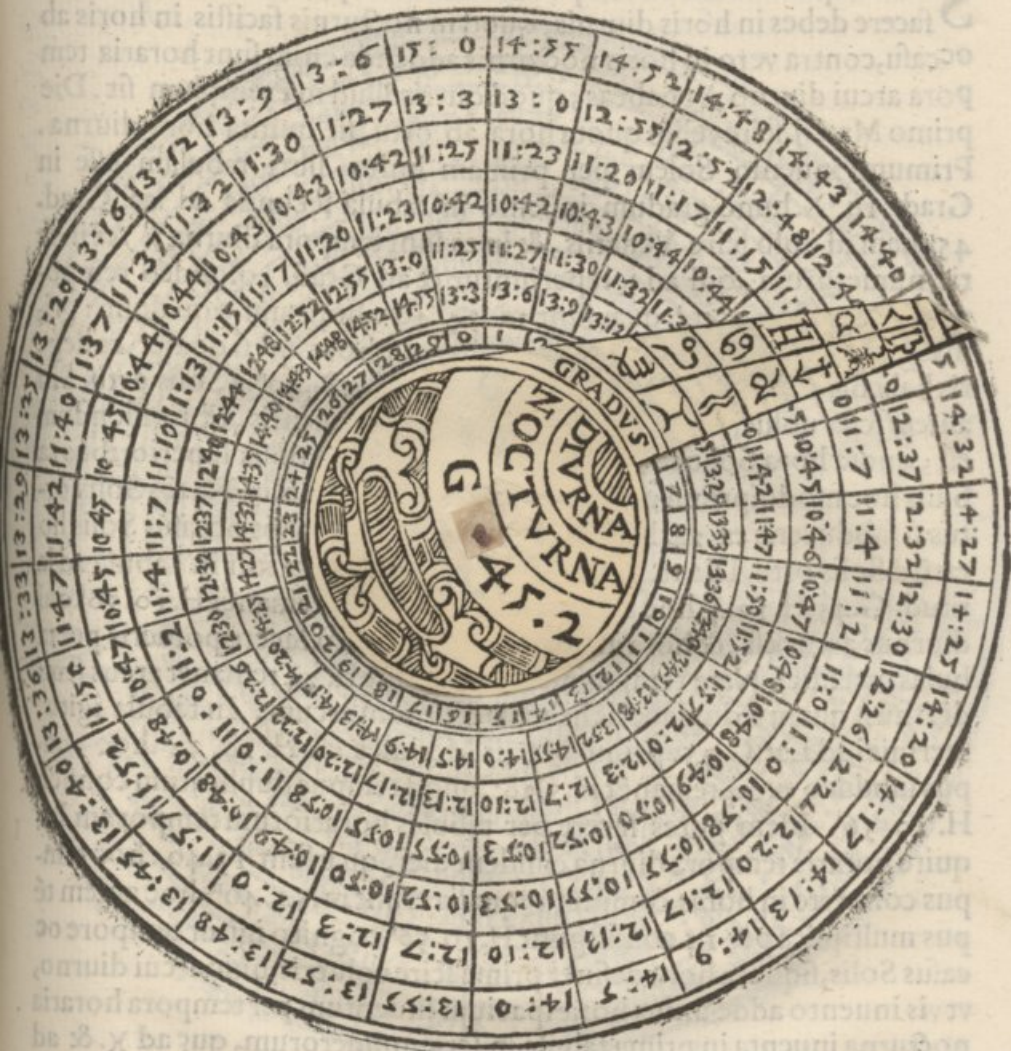
$$\begin{array}{r} 3 \\ \hline 3 \text{ } 0' \\ 4 \\ \hline 7 \frac{1}{2} \end{array}$$

Hæc pars proportionalis minuenda est de temporibus horarijs inuen-
tis in Tabula ad latitudinem tui loci proxime minoribus. Quę est T.
13. 50'. quibus additis M. 7. 30'. fiunt T. 13. 47'. 30". Et ita pro-
nuntiabis, tot esse ibi tempora horaria primo die
Martij, in ceteris vero latitudinibus
operare, vt supradictum est
& res ex sententia
cedet.

Omnia potentius brevis vita
Ecclesiæ. 10.

TABVLA TEMPORVM HORARIORVM
SECVNDV AD LATITVDINEM GRA. 45.

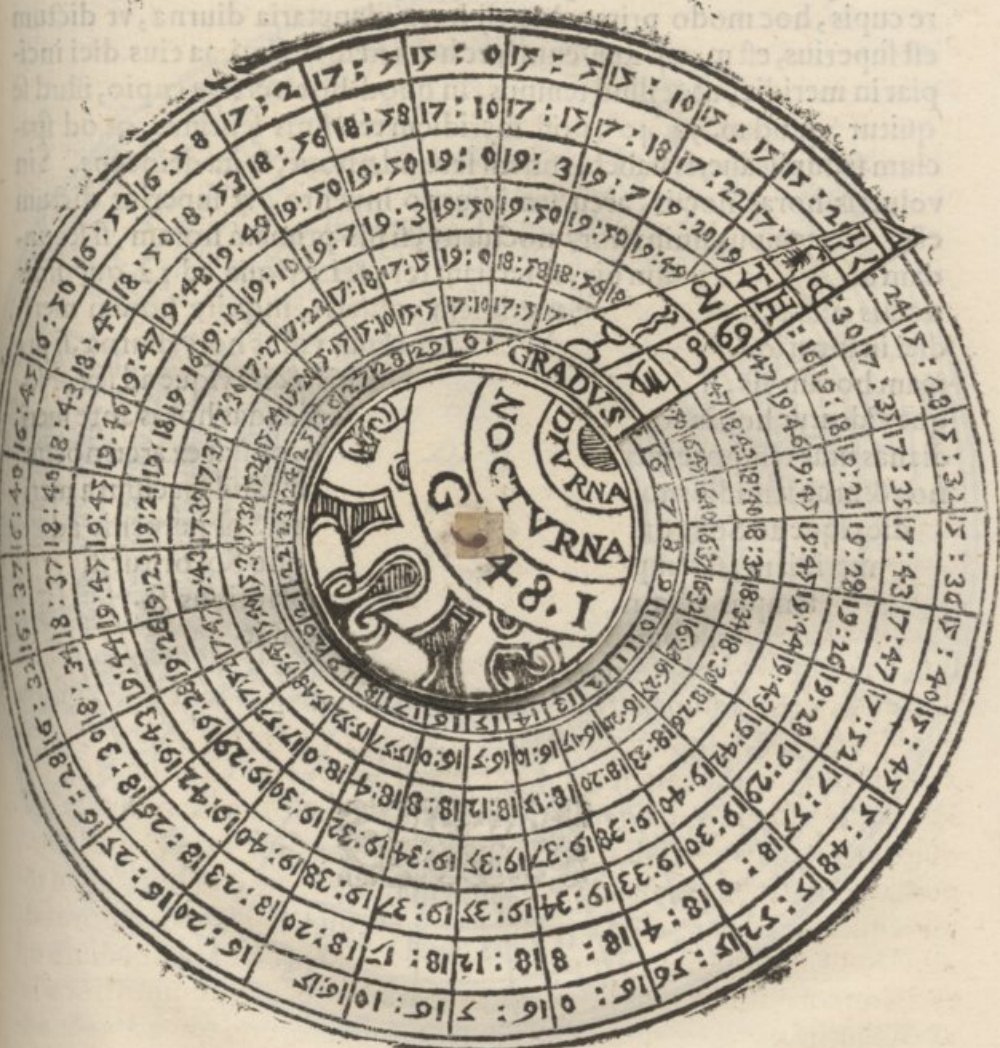
A mane vsque ad vesperam immutabitur tempus, & hæc omnia
citata in oculis eius. Eccl. 18.

Horaria tempora ad tempus ab ortu Solis reducere.

SI horas planetarias ad tempus ab ortu Solis perducere uolueris idē facere debes in horis diurnis, quod in nocturnis facistis in horis ab occasu, contra uero in horis nocturnis addenda enim sunt horaria tempora arcui diurno, ut habeas, quod queris: illud in exemplum fit. Die primo Martij scire uelim quanta hora ab ortu fit quinta hora diurna. Primum inuenio Solem per primam huius libri tabulam esse in Grad. 10. X. hunc gradum inuenio in tabula secunda ad lat. Grad. 45. nam id uolo scire Venetijs, & in ea sunt tempora diurna (X) et in serie numerorum, qui ad X reperiuntur & ad Grad. 10. uideo tempora horaria esse 13. 40ⁱ. quæ sunt m. 54. 40ⁱⁱ. horarum æqualium: prima igitur hora definit m. 54. 40ⁱⁱ. a Solis ortu: hoc tēp⁹ si quater collegeris habebis principium quintæ horæ esse H. 3. 38. 40ⁱⁱ. a Solis ortu. Sin autem scire uolueris horam quintam noctis sequentis, tibi uidendum est, quanta hora Sol occidat, quod fieri potest omnibus superioribus tabulis hoc modo: primū ex tabulis ab ortu Solis. Na tēps Solis ortus si subduxeris ex 24. habebis in in reliquo tēps occasus Solis horarū a Solis ortu. Die. n. primo Martij Sol oritur in Tabula ad latitud. G. 45. H. 13. 4ⁱ. hoc tempus subduco ex 24. remanēt H. 10. 56ⁱ. qui diurnus arcus est, & hora ab ortu Solis: Id etiam facere potueris per tabulas meridiei, Nam tempus meridiei subduc ex 24 remanet arcus semidiurnus, quem si duplaueris habebis diurnum arcum. In tabula igitur meridiei ad Lat. G. 45. primo Martij Meridies est H. 18. 32ⁱ. hoc tempus subduco ex 24. remanēt H. 5. 28ⁱ. quod tempus duplicatum conficiunt H. 10. 56ⁱ. Idem potes facere per tabulas horariorum temporum. Inquire horaria tempora diurna eiusdem diei, quæ sunt 13. 40ⁱ. hoc tempus conuerte in horas, & minuta æqualia erunt m. 54. 40ⁱⁱ. hoc autem tempus multiplica per 12. consurgunt H. 10. 56ⁱ. cognito igitur tempore occasus Solis, si quanta hora definit prima scire uolueris, huic arcui diurno, ut uis inuento adde unius horæ spacium inuentum. per tempora horaria nocturna inuenta in prima tabula in serie numerorum, quæ ad X. & ad 10. eiusdem signi gradum est & eris voti compos: sunt enim tempora horaria F. 16. 20ⁱ. quæ uersa in horas, et minuta æqualia conficiunt H. 1. 5ⁱ. 20ⁱⁱ. Hæc adde arcui diurno superius inuento, qui est H. 10. 56ⁱ. conficiunt H. 12. 1ⁱ. 20ⁱⁱ. adde iterum habebis secundæ horæ finem. H. 13. 6ⁱ. 40ⁱⁱ. adde iterum habebis finem tertiæ, et ita deinceps, usq; ad duodecimam horā.

TABVLA

TABVLA PRMA TEMPORVM HORARIORVM AD LAT. GRA. 48.

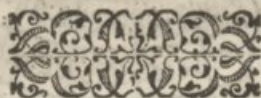
Omnia in tempore suo comprobabuntur.
Eccl. 40.

Tempora

AJVHAT

Tempora horaria in horas a meridie conuertere.

SI diurnas horas habere volueris post meridiem satis est colligere toties spacium vnius horæ planetariæ, quot sunt horæ, cuius finem scire cupis, hoc modo primo Martij hora planetaria diurna, vt dictum est superius, est m. 54. 40^{ti}. cum hæc hora nempe septima eius dici incipiat in meridie, ut & illud tempus, in quod hoc vertere cupio, illud sequitur, quod m. 54. 40^{ti}. post meridiem erit finis septimæ: quod spacium si duplicaueris habebis finem secundæ horæ, & ita deinceps. Sin volueris horas noctis, arcu semidiurno inuento, vt superius dictum est, adde tempus unius horæ nocturnæ, si uis primam horam, si secundam adde illud spacium bis, si tertiam ter, & ita vsque ad 12. quæ finis noctis est. Sin sex horas ante meridiem volueris, inquire horam meridiani in superioribus Tabulis & huic adde tempus vnius horæ diurnæ, si primam horam vis, si duas, adde illud spacium bis, & ita vsque ad sex. Neque videatur hoc inconueniens, quod ad inueniendas horas ante meridianas utar tempore meridiei: Hoc enim tempus constat ex arcu nocturno, & arcu semidiurno, quibus constat, & illud spacium a meridie vsque ad Solis ortum, eadē enim hora Sol peruenit ad meridiem, si tempus ab ortu casu est, quo Sol oritur, si tempus est a meridie, ut hæc contemplantibus facile patebit. Hic exempla prætermittere mihi visum est.

TABVLA HORARIORVM TEMPORVM
SECVND A AD LATIT. GRAD.48.

Festina tempus, & memento finis.
Eccl. 36.

Tempora

Tempora horaria in tempus a media nocte conuertere.

Quod si volueris tempora horaria in tempus a media nocte conuertere, sic procedendum est. Si uis scire sex horas post mediam noctem satis est tibi colligere tempus nocturnæ horæ, quod utrumque tempus idem principium habet, ut superiori die primo Martij tempus horæ nocturnæ est H. i. 5ⁱ. 2^u. post igitur mediam noctem H. i. 5ⁱ. 20^u. eris finis septimæ horæ noctis, huic tempori adde spacium vnus horæ habebis finem octauæ horæ, & ita deinceps vsque ad duodecimam horam, quæ oriente Sole detinet: cum autem diurnas horas conuertere uolueris, seminocturnum arcum in promptum te habere oportet, quod feceris si has nocturnas sex horas in tempus æquale conuersas collegeris, vel alia ratione superius tradita, & huic tempori addideris spacium vnus horæ conuersum, sed diurnæ si primam horam vis habere, si secundam bis adde, si tertiam ter & ita deinceps. Et hic aliquod addamus exemplum, ut omnes habeant aliquod lumen, quò gressus suos dirigant. Die primo Martij horas planetarias in tempus æquale a media nocte uoloco conuertere. Quero prius seminocturnum arcum ex tabula ortus Solis ad latit. G. 45. & video oriri h[ic] hora 13. 4ⁱ. huius dimidium est, H. 6. 32ⁱ. huic t[em]p[or]i addo m. 54. 40^u (nā hoc est spacium vnus horæ planetariæ diurnæ, ut toties superius dictum est) & fiunt H. 7. 26ⁱ. 40^u. quod tempus finem primæ horæ diurnæ tibi indicat, si finem secundæ iterum adde, si tertiam iterum etiam, & ita usque ad horam duodecimam quæ ultima dici est. Sin primas sex horas nocturnas habere cupis seminocturno arcui, & diurno adde spacium vnus horæ nocturnæ habebis finem primæ, si bis secundæ, & ita deinceps vsque ad sex, illud sit in exemplum, eodem die Sol oritur, ut dictum est H. 13. 4ⁱ. si huius dimidium est H. 6. 32ⁱ. qui semidiurnus arcus est, quem seruo, si hoc tempus solis ortus subduxeris ex 24. habebis arcum diurnum H. 10. 56ⁱ. cui addo seminocturnum arcum H. 6. 32ⁱ. & conficio H. 17. 28ⁱ. quo tempore Sol occidit & est principium horæ primæ planetariæ huic igitur addo H. i. 5ⁱ. 20^u. quod est spacium vnus horæ nocturnæ, conficio H. 18. 53ⁱ. 20^u. quod tempus primæ horæ, finis erit, si secundæ finem uolueris, adde hoc spacium iterum, & ita deinceps vsque ad sex.

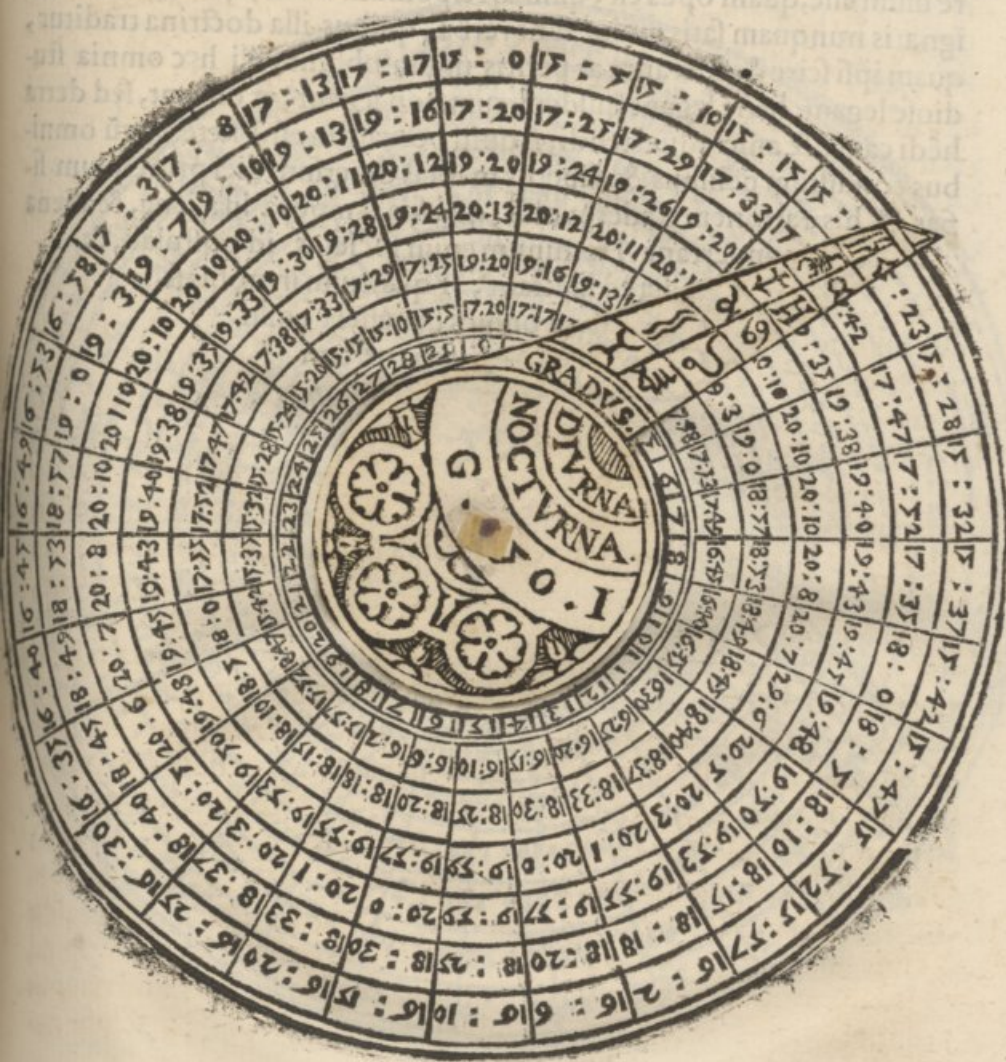
Tempora horaria in tempus a media nocte conuertere.

Tempora horaria in tempus a media nocte conuertere.

Tempora horaria in tempus a media nocte conuertere.

TABVLA

TABVLA HORARIORVM TEMPORVM
PRIMA AD LATIT. GRAD. 10.

Gloria magna est sequi Dominum : longitudo enim dierum assumetur ab eo. Eccl. 23.

Non me latet quidem posse, & alia ratione hæc tempora conuertere
 at illam secutus sum ego, quæ mihi videtur tironibus accommodatio,
 cum eodem tempore rem, & rei causam quodammodo doceam, neque
 illud me fugit, multos esse futuros, qui dicant me pluribus verbis in hac
 re usum esse, quàm opus est, quibus responsum velim, quod rudibus, &
 ignavis nunquam satis multa sunt verba, quibus illa doctrina traditur,
 quam ipsi scire desiderant, at peritis multa obsunt, illi hæc omnia stu-
 diose legant, hi ne legant quidem, cum non legant, vt discant, sed detra-
 hēdi causa, & animaduertendi, si quid peccatum est. Præterea cū omni-
 bus consultum uelimus, & diuersis in locis diuersum dici principium fi-
 fiat, & his rationem tradere volui, qua sua tempora in aliena, & aliena
 in sua conuertant. Hominum enim societas id postulat, &

nostra studia eò spectant, vt quantum in nobis si-

tum est, apud omnes beneficia collo-

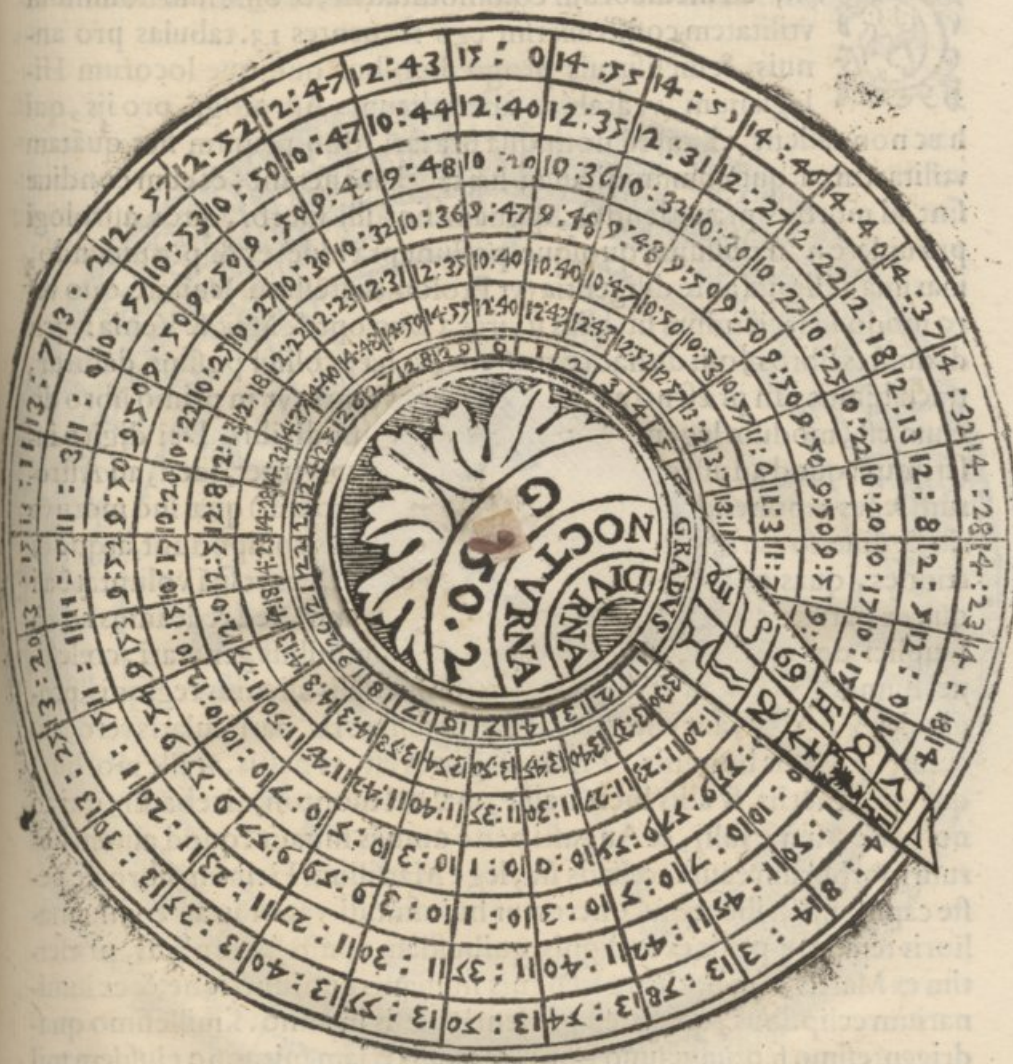
cemus. Hac igitur parte con-

fecta ad cetera per-

gamus.

TABVLA TEMPORVM HORARIORVM
 SECVNDA AD LATITVDINEM GRA. 50.

Fili conferua tempus, & deuota a malo.
 Eccl. 4.

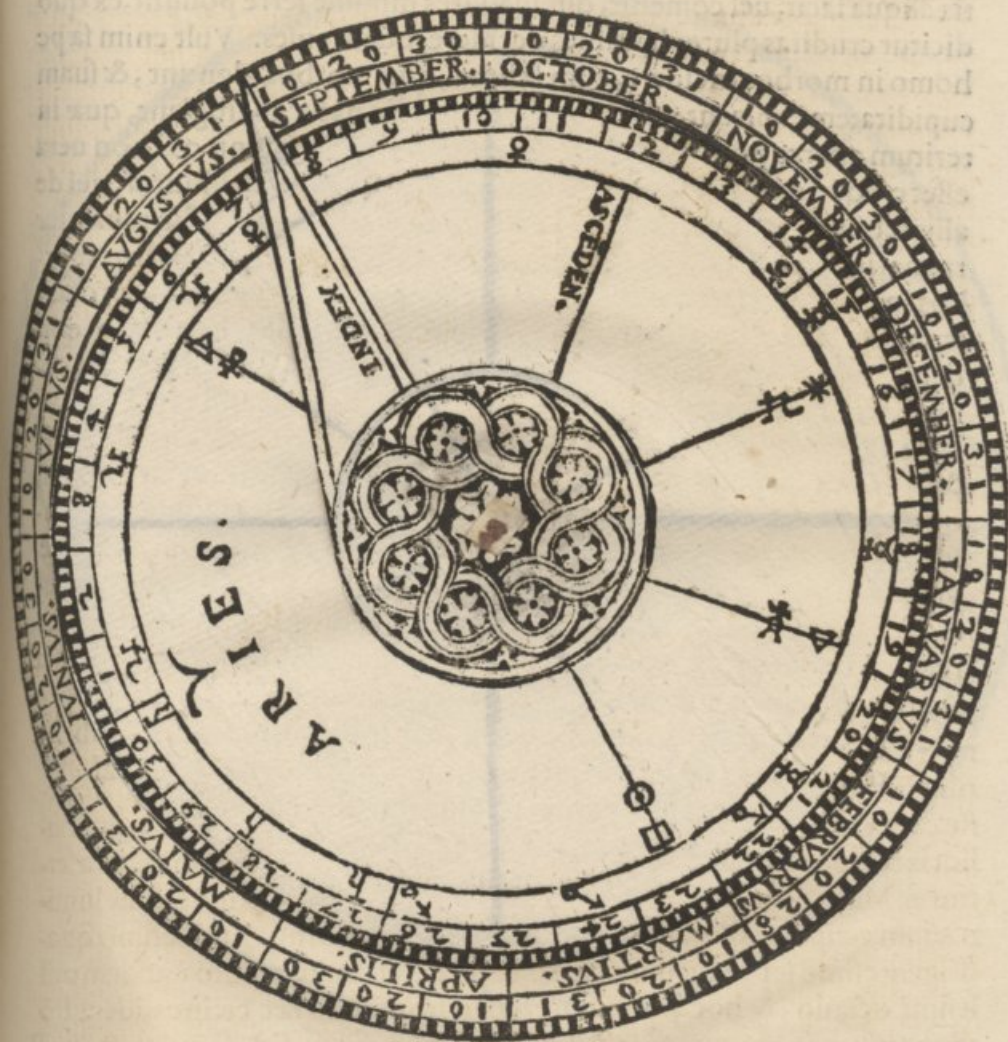
DE ANNIS PROGRESSIONIBVS.

Cap. VI.

CVM ad medicorum commoditatem, & omnium hominum utilitatem construxerim ego sequentes 13. tabulas pro annis, & mensuris progressionibus quinque locorum Hilegialium, vt arabica uoce dicunt, Astrologi, pro ijs, qui hæc non callent, visum est nonnulla præfari, quo planum fiet quãtam utilitatem, atque commoditatem hæc tabellæ afferant, & cum conditæ sint ad morbos præuidendos, quinam sint illi morbi, quos astrologi præuidere non possunt, quosque possunt præuidere, & præuidendo, maxima adhibita ante diligentia (vt Ptolomeus testatur) euitare, quo uero modo id faciendum sit. aliàs si vires a Deo opt. & Max. & Venia legendi omnes libros, qui de hac re tractant, vt hæc colligi possint, dabitur, tractabimus: In præsentem autem docebimus tantũ, vt in primo libro dictum est, modum legendi litteras in huius mundi libro Dci digito inscriptus (quod ad astronomiam tantummodo pertinet, idest, ad Astorum leges exponendas, quas illi Deus posuit) quæ suo motu vario, & diuerso variat, & diuersas syllabas componunt, atque dictiones, quas nobis legendas præponit, Deus vt suã voluntatẽ aliqua ex parte, ea. s. quæ ad nos pertinet, cognoscant. Sed redeamus ad rẽ. Duplici de causa existimo morbos oēs in hominibus generari. cœlesti, uel humana, cœlestis ẽt duplex est, uel uniuersalis alicuius regionis, provincie, ciuitatis, aut climatis, aut anni temporis, particularis uero, alicuius singularis hominis. Primum genus est, vt pestis, vt ille morbus, qui hic Venetiis, & aliis locis Italiae, mal del monton, dicebatur, qui anno 1580. Mense Iulij, & Augusti pene omnes inuasit. quod autem horum morborum causa cœlestis sit, lege Marsilium Ficinum libro de peste cap. 2. ita scribentem: concreatatur huiusmodi vapor in aere uniuersalioris tempore pestis ex malignis quibusdam constellationibus, præsertim ex Martis cum Saturno in signis humanis coniunctione, & ex luminarium eclipsibus, qualis est præsentis pestis in anno. s. millesimo quadringentesimo septuagesimo nono, & qualis etiam fuit anno eiusdem millesimi octauo, & hoc potissimum lædit homines. Hæc Ficinus, idem Põtanus affirmat una cum tota Astrologorum familia, Eã dictum est illud iam prouerbio coniunctio Saturni & Martis in coelis pestis in terris. Nõ tamen omnis pestis ex cœlesti causa oritur, cum uel terremoto, uel multorum corporum corruptione, uel frequẽti usu eorũ, quæ in nostris corporibus

QUINQUE LOCORVM HILEGIALIVM
ANNAE PROFECTIONES.

Planetæ, & radiationes in Arietis do deca temorio.

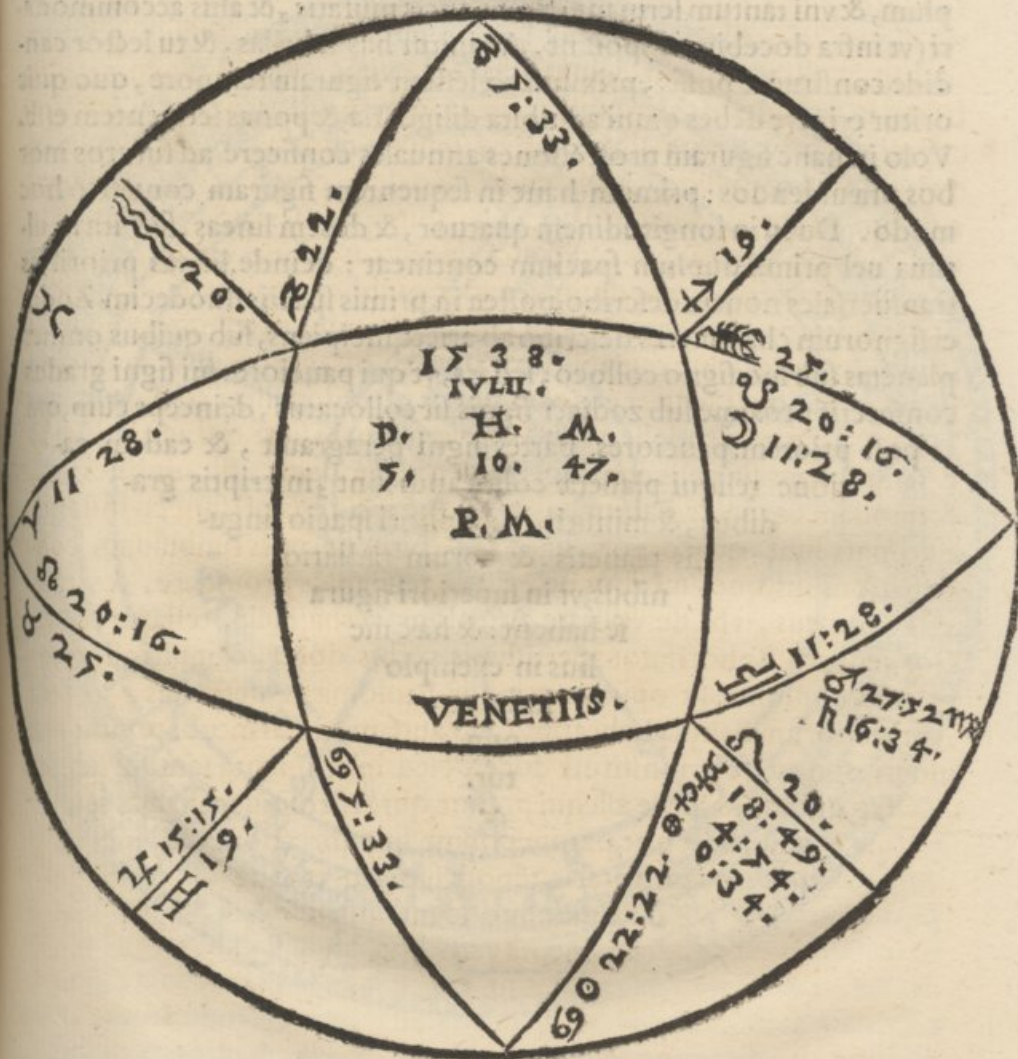

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in caelum.
Isa. 38.

poribus malos succos, & venena gignunt, nisi quis & hæc a coelesti causa fieri cootendat: obscurior tamen est, vel etiam diuina ira, vt in Bibliis legitur, quæ ob id dira pestis sæpe dicitur a bonis scriptoribus, quod diuina ira mittatur. cum tamen hæc coniunctio ♄, & ☿, vel luminarium accidet, futurum tempus ne pestiferum sit verendum est. Humana vero morbi causa est, cum homo aliqua vel cupiditate, vel intemperantia aliqua facit, uel comedit, quæ suæ vires minime ferre possunt, ex quo dicitur cruditas plures homines occidere, quàm enses. Vult enim sæpe homo in morbos incidere, cum velit ea, quæ morbos gignunt, & suam cupiditatem expleant: licet omnes homines natura ea fugiant, quæ interitum afferre possunt. Multi enim adeo dementes sunt, qui non uera esset credunt, quæ de alimentorū facultatibus a medicis traduntur, uel de alijs rebus nõ naturalibus Quid dicam de mercatoribus? Quàm multa terra, marique patiuntur, ut diuites euadant, quibus deinde in multos morbos incidunt? Hæc autem omnia alibera hominum voluntate proficiuntur propter hanc causam Astrologus de his morbis ne verbum quidem facere potest, scilicet eos non potest preuidere, licet ad illorum curationem nõ parum prodesse possit. Alij vero morbi sunt, qui certis diebus & temporibus singulis contingere solent, quodam cursu uitæ illorum, & quodam corporis habitu, quibus ipsi cõsecuti sunt eo instanti, quo nati sunt, qui corporis habitus fit certis quibusdam constellationibus, quos morbos potest sapiens prouidere, & vitare vt Ptolæmus, vbi de vtilitate Astrologi verba facit, testatur, & auctor centorū Aphorismorum apertissimis verbis docet, & multi alij, quos recensere minime sit opus cum solius Ptolomæi Auctoritas pro tota Astrologorum Schola habeatur. Quo autem modo hi morbi possint præuideri, non est nostri instituti docere, sed instrumenta tantum fabricare, quibus id facile assequi possint, qui Astrologiam hanc callent, licet hæc parum possint sine directione, ad quam horaria tēpora superius tradita maxime conducunt: instrumenta vero hæc sunt.

EXEMPLVM VNDE DVCVNTVR

PROFECTIONES ANNVAE.

Non defrauderis a die bono, et particula bonæ diei non te prætereat. Ecclesiast. 14

Has

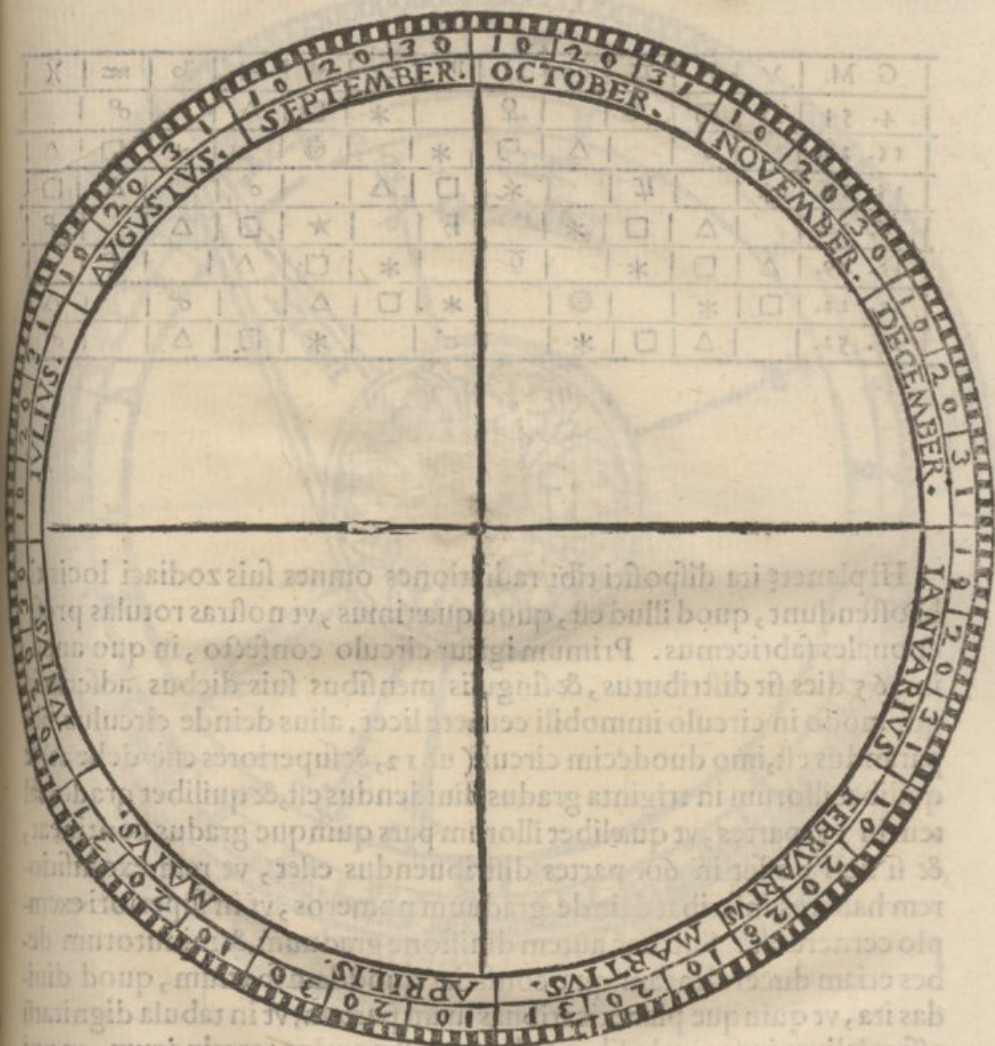
Has rotulas construere.

ANtequã harum rotularum vsum tradam, earum constructionem docere operæ pretium fore existimo, sine quò parum vtilitatis afferunt, cum hæ tredecim sequentes tabulæ sint tantummodo in exemplum, & vni tantum seruiant: licet paucis mutatis, & aliis accommodari (vt infra docebimus) possint. Vt igitur has tabellas, & tu lector candidè construere possis, primum cœlestem figuram tempore, quo quis oritur erigere debes omni adhibita diligentia, & ponas sequentem esse. Volo in hanc figuram profeciones annuales conficere ad futuros morbos præuidendos: primum hanc in sequentem figuram conuerto hoc modo. Duco in longitudinem quatuor, & decem lineas, sed ita ut ultima uel prima duplum spacium contineat: deinde lineas prioribus transuersales nouem describo, postea in primis spaciis duodecim Zodiaci signorum characteres describo ab ariete incipiens, sub quibus omnes planetas sub suo signo colloco, sed ita, vt qui pauciores sui signi gradus confecerit proxime sub zodiaci signis sit collocatus, deinceps eum, qui post priorem pauciores partes signi peragrauit, & eadem ratione reliqui planetæ collocandi sunt, inscriptis gradibus, & minutis in ampliori spacio singulis planetis, & eorum radiarionibus, vt in superiori figura se habent: & hæc melius in exemplo infra cernuntur.

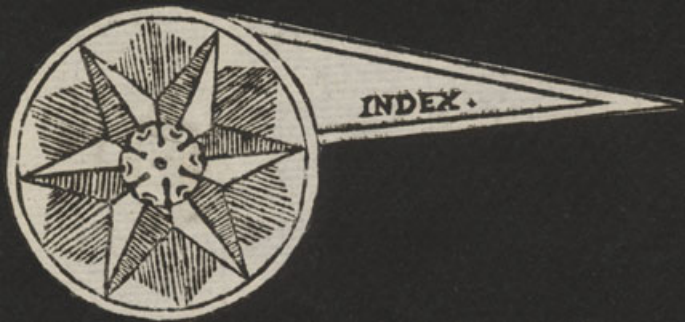
∴

TABVLA

PLANETAE ET PLANETARVM RADIATIONES IN TAVRI DODECATEMORIO.

Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflamat rotam natiuitatis nostræ inflamata gehenna. Ep. can. Iacob. iii.

INDEX.

Tabella inferuiens ad 13. rotulas sequentes
conficiendas.

G. M.	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
4. 54.	△	□	*		♀		*	□	△			♂
11. 28.		♂		△	□	*		☉		*	□	△
15. 15.	*		♈		*	□	△		♂		△	□
16. 34.		△	□	*		♈		*	□	△		♂
18. 49.	△	□	*		♀		*	□	△			♂
22. 22.	□	*		☉		*	□	△		♂		△
27. 52.		△	□	*		♂		*	□	△		♂

Hi planetę ita dispositi tibi radiationes omnes suis zodiaci locis tibi ostendunt, quod illud est, quod quęrimus, vt nostras rotulas professionales fabricemus. Primum igitur circulo confecto, in quo annu- in 365. dies sit distributus, & singulis mensibus suis diebus adscriptis quomodo in circulo immobili cernere licet. alius deinde circulus tibi parandus est, imo duodecim circuli (ut 12, & superiores esse debent) & quilibet illorum in triginta gradus diuidendus est, & quilibet gradus saltem in 12. partes, vt quęlibet illorum pars quinque gradus contineat, & si fieri posset in 60. partes distribuendus esset, vt rem exquisitior- rem haberes: inscribat deinde graduum numeros, vt in superiori exem- plo cernere est. Sub hac autem diuisione graduum, & minorum de- bes etiam ducere lineam, quę conficiat quoddam spacium, quod diui- das ita, vt quinque planetis tribuas suam partem, vt in tabula dignitatũ essentialium in secundo libro tributum est nomine terminorum, vt uni- co intuitu habeas non solum quod signo, gradu, & minuto planetę, & suę radiationes sint, verum etiam quo termino. 12. ita tabulis di- stributis in singulis debes inscribere nomina signorum zodiaci, vel suo caractere, vel suis nominibus, ut in prima inscribatur ♈. in secunda ♉, & ta deinceps. Postremo in tabula Arietis inscribe planetas, & radia- tiones